

**Rektorforsamlingen
for sygeplejerskeuddannelsen**

d. 26-03-07

Høringsvar. Forslag til Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Rektorforsamlingen for sygeplejerskeuddannelsen takker for muligheden for at kommentere Forslag til Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser. Rektorforsamlingen for sygeplejerskeuddannelsen har ikke kommentarer til lovforslagets institutionelle, økonomiske og ledelsesmæssige bestemmelser, her henvises til CVU-Rektorkollegiets høringssvar. Nedenstående kommentarer vedrører således udelukkende forhold, som har faglig og udviklingsmæssig betydning for uddannelserne.

Vedrørende § 12. stk 4.

Rektorforsamlingen for sygeplejerskeuddannelsen anerkender, at bestyrelsen for en professionshøjskole skal godkende studieordninger for de uddannelser, som professionshøjskolen udbyder. For at sikre et ensartet kvalitetsniveau i uddannelserne på landsplan er det vigtigt, at dette finder sted indenfor klare landsdækkende rammer.

Alle sundhedsprofessionsbacheloruddannelser er i øjeblikket ved at udforme landsdækkende studieordninger. Dette sker blandt andet på baggrund af anbefalinger fra *Udvalg vedrørende fremtidens sundhedsprofessionsuddannelser, Udvalg vedrørende revision af sygeplejerskeuddannelsen* samt aftages, studerendes og uddannelsesinstitutioners erfaringer med professionsbacheloruddannelsernes udvikling siden 2001.

Hvis der med indførelse af professionshøjskolerne ikke igen skal kunne udformes meget uensartede studieordninger er det nødvendigt, at bestyrelsernes kompetence på dette felt begrænses af bekendtgørelsesfastsatte rammer for uddannelserne studieordninger

Vedrørende professionsmasteruddannelser

Rektorforsamlingen for sygeplejerskeuddannelsen beklager, at der ikke i forslaget til loven er indskrevet en endelig mulighed for, at professionshøjskolerne kan udbyde professionsmasteruddannelser. Et sammenhængende grund-, efter- og videreuddannelsessystem i samme organisation er af afgørende betydning for kvalitetsudvikling af uddannelserne og for underviseres kompetenceudvikling m.v. Tilsvarende oplever bl.a sygeplejerskeuddannelsen det internationale samarbejde vanskeliggjort ved, at det institutionelle og organisatoriske uddannelsessystem, som uddannelsen er forankret i, ikke kan sammenlignes med de fleste af vores samarbejdspartnere i udlandet. Rektorforsamlingen for sygeplejerskeuddannelsen anbefaler derfor, at professionshøjskolerne snarest opnår retten til at udbyde professionsmasteruddannelser. Det er væsentligt at påpege, at disse uddannelser skal være sammenlignelige med internationale masteruddannelser både i forhold til det faglige niveau og længde. Professionsmasteruddannelserne skal således give adgang til ph.d-uddannelse, underviserne skal være kvalificerede på samme niveau som underviserne på universiteternes masteruddannelser og uddannelserne skal akkrediteres efter samme kriterier som de masteruddannelser, som udbydes på universiteterne. Rektorforsamlingen for sygeplejerskeuddannelsen anbefaler således, at professionsmasteruddannelser, der udbydes fra professionshøjskolerne, har et omfang af min. 90 ECTS-point.

Vedrørende begrebet forskningstilknytning.

Rektorforsamlingen for sygeplejerskeuddannelsen har bemærket, at begrebet forskningstilknytning ikke benyttes i lovforslaget. Der er ingen tvivl om, at forskningstilknytning har været et svært begreb at arbejde med siden det blev indført med MVU-loven i 2000.

Men det løser næppe de eksisterende problemer med sammenhæng i udvikling og forskning omkring uddannelsernes vidensgrundlag, at begrebet fjernes og erstattes af en bestemmelse om, at professionshøjskoler og universiteter skal samarbejde strategisk og konkret. Der efterlyses klarhed over hvorledes dette samarbejde skal gavne den enkelte grunduddannelse, samt hvordan det forskningstilknytningsbegreb, som er indskrevet i professionsbachelorbekendtgørelsen og i de enkelte uddannelsesbekendtgørelser skal erstattes.

Med venlig hilsen

På vegne af Rektorforsamlingen for sygeplejerskeuddannelsen

Aase Holdgaard
Formand

Undervisningsministeriet
Att. Margrethe Øhlenschläger
Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K.

Den 26. marts 2007
Sags nr.:117.411.031

Høring over forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Danmarks Skolelederforening og Lederforeningen takker for muligheden for at afgive høringssvar til ovennævnte udkast til lov.

Danmarks Skolelederforening og Lederforeningen anbefaler, at forslaget om lov til professionshøjskoler for de videregående uddannelser indtil videre stilles i bero, og at der i stedet laves en grundig undersøgelse og analyse af, hvorvidt dannelsen af de store flerfaglige professionshøjskoler vil øge kvaliteten i de enkelte uddannelser.

Det vil i den forbindelse være hensigtsmæssigt at undersøge, hvorvidt dannelsen af de nye CVU'er har øget kvaliteten i læreruddannelsen eller blot har bidraget til øget bureaukratisering.

Der er igen vedtaget en ny bekendtgørelse om uddannelse til professionsbachelor som lærer i folkeskolen med ikrafttrædelse 1. juli 2007. De to foreninger finder det uhensigtsmæssigt, at man næsten samtidigt ændrer såvel indholdet i uddannelsen som hele uddannelsesstrukturen.

Antallet af ansøgere til læreruddannelsen har været faldende de senere år, og det bør også undersøges, hvorvidt der er en sammenhæng mellem de mange uddannelsesmæssige ændringer og det faldende ansøgertal.

Samtidig med at ansøgertallet falder, forventes det, at over 50 % af lederne og 40 % af lærerne går på pension inden for de næste 10 år.

Skoleledernes Fællesrepræsentation

Lederforeningen & Danmarks Skolelederforening

Danmarks Skolelederforening og Lederforeningen finder det meget afgørende, at uanset hvilken fremtidig uddannelsesstruktur der vælges på baggrund af analysearbejdet, er repræsentanter fra de enkelte professioners organisationer til stede i de kommende bestyrelser.

Danmarks Skolelederforening og Lederforeningen håber, at der efter det grundige analysearbejde, kan laves et lovforslag, der i højere grad sikrer en høj faglig kvalitet i såvel læreruddannelsen samt den relevante efter- videreuddannelse på folkeskoleområdet. Dermed kan man også gøre uddannelsen mere attraktiv og på sigt fremme kvaliteten i folkeskolen.

Med venlig hilsen,

Jens Færk
Lederforeningen

Erik Lorenzen
Danmarks Skolelederforening

København den 26. marts 2007

Høringssvar vedrørende:**Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser**

B-SOSU finder dannelsen af professionshøjskolerne positiv. Hermed er der skabt grundlag for dannelse af stærke sundhedsfaglige miljøer, som vi mener, at SOSU-skolerne kan have en interesse i at have tæt kontakt med.

Vi har ligeledes noteret os, at der i bemærkningerne til loven, står, at professionshøjskolernes kerneområde er på professionsbachelor- og MVU-niveau. Deraf udleder vi, at KVVU niveauet hører til på erhvervsskolerne?

Med venlig hilsen
på bestyrelsens vegne

Knud Munksgaard
Formand for Bestyrelsesforeningen for Social- og Sundhedsskoler

Sekretariatet

B-SOSU

Ny Vestergade 13, 3. sal, 1471 København K

tlf. 30 57 41 00, e-mail: b-sosu@sosu.dk

København den 26. marts 2007

Høringssvar vedrørende:

Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

SOSU-Lederforeningen har noteret sig, at der i bemærkningerne til loven, står, at professionshøjskolernes kerneområde er på professionsbachelor- og MVU-niveau. Deraf udleder vi, at KVV niveauet hører til på erhvervs-skolerne?

Venlig hilsen

Inger Margrethe Jensen, formand

SOSU-Lederforeningen

Ny Vestergade 13, 3. sal, 1471 København K
tlf. 30 57 41 00, e-mail: helle.magh@sosu.dk

Undervisningsministeriet
IS-IU.post@uvm.dk

26. marts 2007

SBH/jsl

6155-0002

sbh@danskerhverv.com

Svar på høring over udkast til forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Dansk Erhverv har med e-mail af 5. marts 2007 modtaget Undervisningsministeriets udkast til forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser i høring. Dansk Erhverv har en række generelle og specifikke bemærkninger til lovforslaget.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv har været tilhænger af regeringens oprindelige forslag i globaliseringsstrategien om at flerfaglige professionshøjskoler ud fra en præmis om, at fremtidens erhvervsliv har brug for højt kvalificeret arbejdskraft på bachelorniveau, der er internationalt anerkendt og konkurrencedygtig på globalt plan. Derfor har vi været positive overfor et sammenhængende og erhvervsrettet videregående uddannelsessystem med flerfaglige professionshøjskoler under forudsætning af, at der blev tilvejebragt de rette rammer og incitamenter for et ligeværdigt samspil mellem CVU'er, erhvervsakademier samt øvrige MVU- og KVU-institutioner.

Behov for ny politisk køreplan

Indfrielse af nuværende og - ikke mindst - fremtidige kompetencebehov i erhvervslivet fordrer et nyt leverancesystem, som de nuværende offentligt rettede CVU'er af gode grunde ikke har faglige forudsætninger for at etablere.

Dansk Erhverv opfordrer således til, at der skabes politisk flertal for en køreplan, der snarest muligt sikrer udvikling af nye professionshøjskoler, som er bredt funderet - både institutions- og kompetencemæssigt - og som således også omfatter erhvervsakademier med et større udbud af en eller flere erhvervsakademiuddannelser. Køreplanen kan tage afsæt i de af Uddannelsesudvalget nævnte model A, B og C.

Den politiske køreplan bør fokusere på følgende principper:

1) *Ét uddannelsessystem til ét arbejdsmarked*

Uddannelsessystemet har i de kommende år en væsentlig opgave i at mindske opdelingen af det danske arbejdsmarked i offentlig og privat sektor. Arbejdsmarkedet efterspørger i stigende omfang nye typer af tværgående kompetencer som følge af politiske krav til øget offentligt-privat samspil, brancheglidning og -konvergens og mobilitet på tværs af offentlig og privat sektor. Det danske uddannelsessystem skal bidrage til at adressere denne udvikling ved at opløse nuværende silosystemer til gavn for faglig synergi og nytænkning på tværs af sektorer. Konkret skal studerende på traditionelt offentligt hhv. privat rettede uddannelser gives en fælles platform for at udvikle en gensidig forståelse for arbejdsvilkår, værdier og kultur med henblik på at gøde jorden tilsvarende for øget samspil mellem offentligt og privat arbejdsmarked.

2) *Uddannelse i flerfaglige læringsmiljøer er mere attraktive*

Hvis halvdelen af en ungdomsårgang skal gennemføre en videregående uddannelse, hovedparten af væksten skal ske i den ikke-universitære sektor og de videregående uddannelser fortsat skal have en vis geografisk dækning, skal der skabes nye flerfaglige læringsmiljøer, der kan styrke uddannelsernes tiltrækningskraft overfor de unge. Den tiltagende internationale konkurrence om viden og kompetence aktualiserer kun dette yderligere.

3) *Bedre match mellem udbud og efterspørgsel*

Misforholdet mellem færdiguddannedes kompetenceprofil på det videregående uddannelsesområde og arbejdsmarkedets beskæftigelsesprofil skal mindskes. Knap to tredjedele af de personer, der afslutter en videregående uddannelse (kort, mellemlang og lang), får beskæftigelse i den offentlige sektor. Det skal ses i forhold til, at den private sektor udgør to tredjedele af det danske arbejdsmarked. Herudover udgør servicesektoren knap 70 procent af den samlede danske beskæftigelse. Fremover skal uddannelsespolitik tænkes tæt sammen med arbejdsmarkeds- og erhvervs politik. Det videregående uddannelsessystem skal gøres til at imødekomme erhvervslivets efterspørgsel efter uddannelse af høj kvalitet og videnarbejdere, som arbejder på tværs af fag, brancher og erhverv samt offentlig og privat sektor. De nye flerfaglige professionshøjskoler skal være omdrejningspunkt for innovation med henblik på at udvikle nye uddannelser, der trækker på hele kompetenceviften - fra IKT, design og teknologi over økonomi, finansiering og forretningsforståelse til læring, sprog, kultur- og brugerforståelse.

4) *Behov for videnbaseret regional erhvervsudvikling*

Regionernes små og mellemstore virksomheder har behov for adgang til veluddannet arbejdskraft og viden fra regionale uddannelsesmiljøer. De flerfaglige professionshøjskoler skal tilbyde det regionale erhvervsliv grund-, efter- og videreuddannelse af høj kvalitet og fungere som videncenter og samarbejdspartner i vidennetværk og udviklingsprojekter, herunder med universitetssektoren via forskningstilknøytning. Konkret skal professionshøjskolerne bidrage aktivt med at udmønte de regionale vækstforas erhvervsstrategier.

Specifikke bemærkninger*§ 4 - Regional uddannelsesforpligtelse*

Professionshøjskoler bør kunne uddanne til hele landet uden ministerens særlige godkendelse.

§ 5, stk. 2 - Forskningstilknytning

Forskningsstilknytning af professionshøjskolerne til universitetsmiljøerne er en afgørende forudsætning for det tiltrængte kvalitetsløft af professionsbacheloruddannelserne. Det gælder i særdeleshed opbygning af teknisk-merkantil uddannelses- og udviklingskompetence. Professionshøjskolerne bør sammen med universiteterne få de nødvendige økonomiske incitamenter til at indgå reelle aftaler om forskningstilknytning.

§ 12, stk. 2 - Udviklingskontrakter

Den hidtidige styringsfilosofi på det mellemlange videregående uddannelsesområde har været kendetegnet ved forholdsvis indgående detailstyring. Derfor er indførelse af udviklingskontrakter på det mellemlange videregående uddannelsesområde en positiv nyskabelse, som bør ledsages af øget mål- og rammestyring. Udviklingskontrakterne bør tage udgangspunkt i præcise kvalitative og kvantitative outputmål og danne rammen om udmøntning af overordnede uddannelsespolitiske mål, herunder især økonomiske incitamenter for flerfaglig nyudvikling og udvikling af eksisterende og nye erhvervsrettede uddannelser. Konkret bør professionshøjskolernes videncenterfunktion få en central placering i udviklingskontrakterne, herunder deres samspillet med de regionale vækstfora.

§ 14, stk. 4 - Bestyrelsens sammensætning

Det er afgørende for indfrielsen af et af de centrale uddannelsespolitiske mål - et øget udbud af erhvervsrettede bacheloruddannelser - at den professionelle bestyrelses sammensætning afspejler det fremtidige arbejdsmarked, som professionshøjskolerne skal uddanne til. Dansk Erhverv skal på det kraftigste opfordre til at øremærke det nødvendige antal pladser til private aftagere, således at bestyrelsen til enhver tid har en ligelig repræsentation af private og offentlige aftagere, og at disse udefra kommende medlemmer udgør mindst halvdelen af bestyrelsen. Dansk Erhverv opfordrer herudover til, at de to øremærkede pladser til det enkelte regionsråd og pågældende kommuner besættes med personer i kraft af deres personlige egenskab, således at der ikke bedrives regional-, kommunal- eller institutionspolitik i de professionelle bestyrelser.

Selvsupplering - især af de udefra kommende medlemmer - bør ske i begrænset omfang. I stedet bør det komme på tale at gøre brug af repræsentantskaber til udpegning af udefra kommende medlemmer til bestyrelsen. Det forudsætter imidlertid, at bestyrelsesmedlemmer ikke får sæde i repræsentantskabet, jf. § 20.

§ 14, stk. 9 - Fravigelse af antallet af bestyrelsesmedlemmer

Hvis bestemmelsen skal fastholdes, bør ministerbeføjelsens karakter og omfang præciseres.

§ 18, stk. 2 - Uddannelsesudvalg

Parallelt med argumentationen for at sikre balance i bestyrelsens sammensætning er det centralt at sikre ligelig repræsentation af offentlige og private aftager i uddannelsesudvalgene af hensyn til udvikling af eksisterende og nye uddannelser, herunder disses kvalitet, profil og relevans i forhold til arbejdsmarkedets kompetencebehov. Halvdelen af medlemmerne af et uddannelsesudvalg bør desuden være aftagerrepræsentanter.

§ 20 - Bestyrelsesmedlemmer i repræsentantskabet

Bestemmelsen anses for at hjemle en unødigt sammenblanding af kompetencer og roller. Repræsentantskabet bør på linje med bestyrelsen og uddannelsesudvalg have en ligelig repræsentation af offentlige og private aftagere.

§ 51 - Oprettelse af professionshøjskoler

Dansk Erhverv finder det helt afgørende, at de erhvervsakademier med et større udbud af en eller flere erhvervsakademiuddannelser får adgang til at indgå i de nye professionshøjskoler på lige fod med de eksisterende mellemlange videregående uddannelsesinstitutioner. Derfor bør denne bestemmelse omformuleres.

§ 52 - Midlertidige bestyrelser

Parallelt med de permanente bestyrelser bør de private aftagere udgøre halvdelen af de udefra kommende medlemmer, ligesom de udefra kommende medlemmer bør udgøre halvdelen af bestyrelsen.

Dansk Erhverv stiller sig til rådighed for uddybende oplysninger.

Med venlig hilsen
Dansk Erhverv

Søren B. Henriksen
Direktør
[underskrevet]

Jannik Schack Linnemann
Forskningspolitisk chef

[underskrevet]

Den 26. marts 2007.

Til Undervisningsministeriet

Svar på høring vedr. forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser.

Pædagogseminariernes Rektorforsamling (PSR) takker for muligheden for at afgive høringssvar til det fremsendte udkast til lovforslag om professionshøjskoler. Forsamlingen lægger i sit høringssvar vægt på generelt at kommentere lovforslaget, som bliver rammesættende for pædagoguddannelsens og pædagoguddannelsesstedernes udviklingsmuligheder.

Overordnet vurdering.

PSR konstaterer, at lovudkastet lægger op til et brud med den tradition, der har skabt pædagogseminarierne i Danmark. Det er PSR's vurdering, at seminarierne har været et stort aktiv for dansk uddannelsespolitik og at seminariernes antal og geografiske udbredelse stærkt har medvirket til, at pædagoguddannelsen gennem mange år har markeret sig som Danmarks største mellemlange videregående uddannelse.

Det er PSR's opfattelse, at nogle af de kvaliteter ved pædagogseminarierne som evalueringsrapporten fra 2002 fremhævede, risikerer at gå tabt i det fremtidige institutionsbillede. Evalueringsrapporten konstaterede blandt andet, at et grundlæggende træk ved pædagoguddannelsen *"er dens lokalisering på 32 forskellige seminarier med hver deres – ofte lange – historie og særlige profil. Den frihed seminarierne har til tilrettelægge og præge uddannelsen, er i sig selv værdifuld fordi den giver de ansatte en høj grad af bevidsthed om og engagement i måden de driver uddannelse på. Samtidig ser man også, i hvert fald på nogle seminarier, en modsvarende positiv identifikation hos de studerende med netop deres uddannelsessted."* (s.19). Evalueringsrapporten peger endvidere på, at seminariernes *"selvstændighed med hensyn til at profilere og tilrettelægge uddannelsen skaber gode muligheder for engagerede faglige, pædagogiske overvejelser og for at skabe løbende udvikling og reformer af større eller mindre omfang og dermed sikre en aktuel og relevant uddannelse."* (s. 31).

I Evalueringsrapporten udtrykkes der dog samtidig betænkelighed over, at friheden til de enkelte seminarier også indebærer *"en risiko for en uensartet uddannelse, set på landsplan."* (s. 19).

PSR konstaterer, at pædagogseminarierne ifølge rapporten på evalueringstidspunktet havde løftet opgaven med at skabe løbende udvikling, og at seminarierne sikrede en aktuel og relevant uddannelse dog uden national ensartethed. Med den netop gennemførte reform af pædagoguddannelsen er forskelligheden kommet under kontrol, idet der fastsættes centrale mål og indholdskrav i uddannelsen i form af CKF'er og centralt fastsatte regler om struktur mv.

På den baggrund anbefaler PSR, at man er opmærksom på at en yderligere institutionel standardisering kan vise sig skadelig i forhold til at fastholde de faglige miljøers engagement og de studerendes positive identifikation med deres uddannelsessted. Særligt er PSR bekymret for den faldende søgning til pædagoguddannelsen. Det uddannelses- og institutionsbillede der fremstår på

baggrund af lovudkastet afspejler ikke pædagoguddannelsens nuværende målgrupper og modsvarer ikke nødvendigvis deres forventninger. Som det også blev fremhævet i evalueringsrapporten er det væsentligt for de pædagogstuderende at identificere sig med deres uddannelsessteder.

På den baggrund er det PSR's bekymring, at det foreliggende lovudkast om professionshøjskoler i for høj grad fokuserer på, hvordan man overordnet styrer uddannelsesinstitutioner og i for ringe grad på, hvordan man tilrettelægger og gennemfører uddannelses- og læringsforløb. PSR er opmærksom på, at dette ikke er givet som et modsætningsforhold, hvilket også erfaringer fra en række CVU'er har vist. Imidlertid vil de kommende magtfulde bestyrelser og enstrengede ledelser vanskeligt kunne have faglig indsigt i de mange forskellige professionsbacheloruddannelser, som højskolerne vil udbyde. Dermed kan bestyrelsens og ledelsens engagement i og forståelse af den faglige udvikling og kvalitet gå hen og blive et af professionshøjskolernes svage led. Mangfoldigheden af uddannelser og faglige problemstillinger kan i værste fald medføre uhensigtsmæssige standardiseringer og forenklinger, der ikke vil være til gavn for studiemiljø og kvalitet.

Rektorforsamlingen er opmærksom på, at Undervisningsministeriet arbejder med at etablere et system til akkreditering af grunduddannelserne for at sikre fortsat kvalitet. Imidlertid vil et sådant system efter PSR's vurdering ikke i sig selv sikre engagement og dynamik i uddannelserne og på uddannelsesstederne. I den sammenhæng peger erfaringer fra det engelske uddannelsessystem på, at et akkrediteringssystem kan få en utilsigtet virkning.

Rektorforsamlingens betænkelighed omkring dannelse af professionshøjskoler angår således den meget lange afstand mellem det centrale bestyrelses- og ledelsesniveau og de lokale uddannelsessteder. Forsamlingen anbefaler derfor, at der sikres bedre muligheder for decentralt engagement, innovation og variation, fx ved at give rum til at udforme lokale studieordninger som imødekommer et lokalt uddannelsesbehov.

Øvrige kommentarer og synspunkter

Pædagogseminariernes rektorforsamling tilslutter sig i øvrigt følgende synspunkter, som er fremsat af Lærerseminariernes Rektorforsamling.

Bestyrelsen for professionshøjskolen

Pædagogseminariernes Rektorforsamling støtter forslaget om en større bestyrelse end hvad der oprindeligt var tænkt. Det giver mulighed for en bredere sammensætning, som i højere grad afspejler højskolens forskelligartede uddannelser og den nødvendige uddannelsesmæssige indsigt specielt i læreruddannelsen.

Uddannelsesudvalg

Rektorforsamlingen tilslutter sig formuleringerne omkring uddannelsesudvalget og konstaterer med tilfredshed, at læreruddannelsen og pædagoguddannelsen skal have hver sit uddannelsesudvalg. Det vil efter rektorforsamlingens vurdering bidrage til at understøtte den enkelte professionsuddannelses særlige forhold og værdigrundlag.

Rektorforsamlingen tilslutter sig, at uddannelsesudvalget afgiver indstilling til bestyrelsen vedrørende studieordninger, idet uddannelsesudvalget pr. definition besidder den nødvendige uddannelsesfaglige indsigt i forhold til bestyrelse og rektor, som af naturlige grunde ikke kan forventes at have professionsfaglig indsigt i alle professionshøjskolens uddannelser.

Rektorforsamlingen finder det uhensigtsmæssigt, såfremt bestyrelsen uddelegerer kompetencen til at godkende studieordninger til professionshøjskolens rektor, idet der ikke er sikkerhed for, at rektor har professionsfaglig indsigt i alle højskolens uddannelser.

Det anbefales derfor, at § 12 formuleres således, at bestyrelsen godkender studieordningerne efter indstilling fra uddannelsesudvalgene samt at bestyrelsen kan bemyndige uddannelsesudvalgene til at godkende studieordninger.

Repræsentantskab

Pædagogseminariernes Rektorforsamling tilslutter sig muligheden for nedsættelse af repræsentantskab. Rektorforsamlingen finder det meget vigtigt, at lokale og regionale interesser i uddannelserne kan inddrages i professionshøjskolens virksomhed og yde rådgivning over for bestyrelsen. Det skal derfor anbefales, at oprettelse af repræsentantskab gøres obligatorisk og at bestemmelsen derfor ændres fra en "kan"-bestemmelse til en "skal"-bestemmelse. Det samme gælder udpegningen af en til to medlemmer af bestyrelsen, som bør ændres fra en "kan"-bestemmelse til en "skal"-bestemmelse.

Det forekommer imidlertid ikke tilstrækkeligt, at repræsentantskabet alene skal drøfte konkrete uddannelsesordninger m.v. Rektorforsamlingen kan anbefale, at repræsentantskabets funktioner tydeliggøres.

Studieråd

Pædagogseminariernes Rektorforsamling tilslutter sig oprettelse af lokale studieråd og finder oprettelsen i god overensstemmelse med intentionerne om at sikre de lokale uddannelsessteder mulighed for indflydelse på uddannelse og undervisning m.v.

For at understøtte det lokale uddannelsessteds indflydelse i henhold til lovgivningens intentioner anbefaler Rektorforsamlingen, at oprettelse af studieråd gøres obligatorisk. Rektorforsamlingen skal stærkt anbefale, at der i studierådet også indgår repræsentanter for lokalområdet for at understøtte dialogen, f.eks. med aftagere og myndigheder lokalt og regionalt. Det anbefales, at det enkelte studieråd fastsætter nærmere bestemmelser herom.

Pædagogseminariernes Rektorforsamling finder det helt nødvendigt, at hvert enkelt uddannelsessted har en lokal ledelse med ansvar for uddannelsen, personale og økonomi. Manglende lokal ledelse kan i praksis udvande og forflygtige en målrettet ledelse og styring inden for de overordnede retningslinjer, som lægges af professionshøjskolens bestyrelse.

Økonomi

Pædagogseminariernes Rektorforsamling konstaterer, at etableringen af CVU'er har været bekostelig for de enkelte seminarier. Mange seminarier giver udtryk for, at opbygningen har drænet grunduddannelse for midler og dermed påvirket seminarernes uddannelsesstilbud negativt. Rektorforsamlingen er bekymret for, at den kommende etablering af professionshøjskolen endnu engang vil medføre øgede omkostninger til ugunst for kvaliteten af grunduddannelserne. Rektorforsamlingen anbefaler stærkt, at der fastsættes bestemmelser som sikrer, at grunduddannelsen har et stabilt økonomisk grundlag for opgavevaretagelsen.

Med venlig hilsen

John Gulløv
formand

UDU

IS-IU.post@uvm.dk med angivelse af "Professionshøjskoler" i emnefeltet

Hørings svar vedr. forslag til lov om professionshøjskoler

Indledning

Hermed Suhr's høringssvar til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser indeholdende bemærkninger til temaer, der blev behandlet på uddannelsesudvalgets høring 13. marts 2007.

Suhr's ønsker til fremtidens videregående uddannelser:

- En internationalt anerkendt organisering og sprogbrug omkring uddannelser
- Vertikale faglige sammenhængende uddannelser og samarbejde
- Stærke autonome og attraktive institutioner med friere ret til udbud og optag
- Åbning for alternative veje til målopfyldelse frem for 'one size fits all'

Suhr's høringssvar indeholder bemærkninger til følgende elementer:

1. Internationalisering af de videregående uddannelser
2. Sammenhæng i de videregående uddannelser
3. Mindst halvdelen af alle unge skal have en videregående uddannelse i 2015
4. Den nuværende institutionsstruktur
5. Organisering og styring af professionshøjskoler
6. Etablering af de nye professionshøjskoler
7. Forsøgsordning: Suhr's: KU-Life

Ad 1 Internationalisering af de videregående uddannelser

Af bemærkninger til lovforslaget om professionshøjskoler fremgår, at "Etableringen af flerfaglige professionshøjskoler er et vigtigt initiativ i forbindelse med internationaliseringen af uddannelserne".

Organiseringen af de videregående uddannelser og det danske sprogbrug omkring disse fremmer ikke genkendeligheden og anerkendelsen uden for landets grænser. Fx er det ikke alle lande, der anerkender KVUerne (short cycle higher education) som en videregående uddannelse, ligesom MVUerne (medium cycle) internationalt ses som første niveau (first cycle). Den danske sondring mellem en (akademisk) bachelor og en (professionel) bachelor er heller ikke fremmende for en international gennemslagskraft.

Det bør således overvejes at organisere de videregående uddannelser og sprogbruget omkring disse på en måde der fremmer og ikke blokerer for en øget international genkendelighed og anerkendelse, hvilket kan ske ved at anvende samme sprogbrug som i Bologna processen.

Ad 2 Sammenhæng i de videregående uddannelser

Ét af spørgsmålene, som adresseres på uddannelsesudvalgets høring omhandler sammenhængen i de videregående uddannelser. Konkret stilles spørgsmålet: "Hvordan fjernes barrierer mellem KVV, MVU og LVU samt efter- og videreuddannelse for dimittender med en KVV, MVU eller LVU?"

Det er ikke fremmede for sammenhængen i de videregående uddannelser, at disse er delt på to ministerier. Opdelingen risikerer at etablere en barriere for samarbejdet, for de studerendes adgang til andre niveauer og for uhensigtsmæssige overlap mellem uddannelser.

Ej heller er de senere års horisontale sammenlægninger af institutioner fremmede for sammenhængen i de videregående uddannelser. KVV'erne er søgt samlet i erhvervsakademier, MVU'erne i CVU'er – nu i professionshøjskoler, ligesom flere universiteter fusionere. Fusionerne har muliggjort en horisontal integration, mens den vertikale integration mellem de forskellige niveauer – trods intentionerne om det modsatte – ikke er blevet tilstrækkeligt fremmet og i værste fald har lidt skade, idet hvert niveau har haft fokus på sig selv.

Det bør således overvejes at organisere de videregående uddannelser på en måde, der fremmer og ikke blokerer for en vertikal integration. En styrket sammenhæng i de videregående uddannelser vil fremme det faglige samarbejde, sikre entydighed i uddannelsesudbuddet og give de studerende en lettere adgang til livslang læring uden unødige administrative barrierer.

Indenfor de eksisterende rammer og med lovforslaget om etablering af professionshøjskoler med en fortsat skarp ministeriel og institutionel opdeling af de videregående uddannelser bliver det afgørende at finde bæredygtige samarbejdsformer mellem de forskellige niveauer.

Det bør derfor overvejes at inddrage spørgsmålet om merit i processen, således at de studerende sikres adgang til relevant efter- og videreuddannelse.

Omkring relationen mellem universiteterne og professionshøjskolerne anføres det i bemærkningerne til lovforslaget, at "Professionshøjskolerne skal som institutioner være ligeværdige samarbejdspartnere til universiteterne". Et ligeværdigt samarbejde forudsætter at der er tale om en gensidigt givende relation og ikke en envejsrelation, som det kendes fra aftalerne om 'forskningstilknytning'. I stedet må der etableres et forpligtende 'forskning-praksis' samarbejde, hvor de traditionelle universiteter naturligt står i spidsen for videnproduktionen (forskning, master- og ph.d. uddannelser), mens professionshøjskolerne lige så naturligt kan stå i spidsen for de outreach aktiviteter (praksisprojekter, rådgivning, konsulenttydelser m.v.), som retter sig mod samarbejdet med erhvervslivet og offentlige institutioner. På denne måde vil det sikres, at samarbejdet bliver ligeværdigt og at alle profitere af samarbejdet.

Med den eksisterende ministerielle og institutionelle opdeling bør det overvejes at lovfæste et forpligtende ligeværdigt samarbejde mellem universiteter og professionshøjskoler.

Uddannelsesudvalgets høring omhandler ligeledes de korte videregående uddannelser og deres relation til de (mellem)lange videregående uddannelser. De korte videregående uddannelser udbydes af selvstændige institutioner og erhvervsakademier, som i modsætning til universiteterne og professionshøjskolerne er et løsere samarbejde. Én af udfordringerne er den manglende internationale anerkendelse af KVV niveauet, én anden, at der flere steder ikke er oplagte muligheder for de KVV uddannede til at studere videre. P.t. arbejdes der med en 'påbygningsmodel', hvor de studerende

kan bygge oven på deres KVU og derved opnå en professionsbachelorgrad. Med denne løsning gives erhvervsakademierne ret til at udbyde professionsbacheloruddannelser, hvorved de kommer til at ligne de eksisterende fritstående MVU institutioner, men uden at skulle indgå i en professionshøjskole, ligesom denne løsning ikke sikrer den internationale anerkendelse, som er nødvendig, hvis også KVUerne skal kunne klare sig i og bidrage til det globale videnssamfund.

I stedet bør overvejes en 'afstigningsmodel', hvor professionsbacheloruddannelserne er tilrettelagt således, at det ville være muligt for den studerende at stige af efter et eller to år med mulighed for at vende tilbage og færdiggøre en internationalt anerkendt uddannelse på bachelorniveau.

Ad 3 Mindst halvdelen af alle unge skal have en videregående uddannelse i 2015

"Lovforslaget har først og fremmest som formål at fremme udmøntningen af globaliseringsaftalens målsætning om, at mindst halvdelen af alle unge skal have en videregående uddannelse i 2015".

Denne målsætning har været på dagsordenen i en del år, først med tidshorizonten 2010, nu 2015. Spørgsmålene er om Danmark kan vente endnu 7-8 år med indfrielsen af denne målsætning og hvilke betingelser, der bedst muligt fremmer denne målsætning. Desværre er der et faldende optag på professionsbacheloruddannelserne. Alle gode kræfter skal derfor samles om at øge attraktiviteten af de videregående uddannelser. Etablering af professionshøjskoler kan især vise sig nyttig i visse dele af landet og på visse uddannelsesområder, mens der andre steder og indenfor andre områder kan tænkes andre løsninger som vil øge attraktiviteten endnu mere.

Det bør derfor overvejes om alle eksisterende institutioner skal omfattes af lovforslagets "one size fits all" eller om der i lovgivningen skal gives mulighed for alternativer, fx i form af en fusion eller et forpligtende vertikalt samarbejde mellem de forskellige niveauer inden for samme faglige felt..

Ét er institutionerne og samarbejdet mellem disse, et andet er den ministerielle praksis med ofte lang sagsbehandlingstid for godkendelse af nye uddannelser og en til tider alt for stram dimensioneringspraksis, der reducerer de attraktive uddannelsessteders mulighed for at bidrage optimalt til indfrielsen af målsætningen om at mindst halvdelen af alle unge skal have en videregående uddannelse.

For at sikre størst muligt gennemslag bør det overvejes at slække den ministerielle styring af uddannelsesudbud og optag for derigennem at sikre at alle aktører bedst muligt kan bidrage til indfrielsen af målsætningen.

Ad 4 Den nuværende institutionsstruktur

Beskrivelsen af den nuværende institutionsstruktur er ikke dækkende for samtlige institutioner. Det er således ikke alle institutioner, der "har svært ved at udvikle sig og tilbyde de studerende mulighed for at specialisere sig". Der er institutioner, som - trods den til tider alt for stramme ministerielle styring - markant har øget antallet af ansøgere og studerende; samlet beslægtede uddannelser og derigennem udvidet antallet af specialiseringsmuligheder; udbudt nye grund-, efter- og videreuddannelser - også som e-learning; etableret videncenterfunktioner integreret med uddannelserne og undervisningen samt i samarbejde med universiteter har tiltrukket forsknings- og udviklingsmidler fra fx EU's 7. rammeprogram; og etableret engelsksprogede uddannelser som udover danske og europæiske studerende også tiltrækker betalingsstuderende uden for Europa - det vel og mærke uddannelser, som retter sig mod såvel det offentlige som det private arbejdsmarked og som i en række dokumenterede tilfælde fører til etablering af egen virksomhed. Og institutioner som i mod-

sætning til bemærkningerne i lovforslaget har ajourført ”lærernes viden om den seneste teknologiske udvikling, arbejdsorganisering og kompetencekrav på arbejdsmarkedet”. Disse institutioner risikerer at blive bremset i den positive udvikling, hvis de tvinges sammen med institutioner kendetegnet ved beskrivelsen i lovforslagets bemærkninger.

Det bør derfor overvejes om målsætningerne bedst indfris ved at give alle institutioner samme medicin eller om der skulle åbnes op for alternativer, der kan vise andre og måske bedre veje til indfrielsen af målsætningen.

Ad 5 Organisering og styring af professionshøjskoler

Lovforslaget lægger op til at professionshøjskolerne skal have en ”effektiv og professionel bestyrelse... med vide rammer”. Rammerne omhandler dog alene den interne organisering af professionshøjskolen, men ikke institutionens eksterne aktiviteter om udbud og optag. Det kan således blive vanskeligt at tiltrække kvalificerede medlemmer til bestyrelsen, hvis ikke der åbnes op for en større institutionel selvbestemmelse og autonomi.

Det bør derfor overvejes – også i lyset af den planlagte akkreditering og auditering - at øge bestyrelsens kompetencer ved at omlægge den ministerielle detailstyring til en målstyring også på udbuddet og optaget, således at bestyrelsesposterne kan besættes bedst muligt, bestyrelsens kompetencer udnyttes bedst muligt og flest mulige aktører kan bidrage til indfrielsen af målsætningen.

Ad 6 Etablering af de nye professionshøjskoler

Lovforslaget åbner op for overgangsordninger i region Syddanmark indtil 2012, ligesom ingeniørhøjskolerne kan vælge først at indgå i en professionshøjskole i 2015.

Det bør overvejes også at åbne op for andre alternativer og forsøgsordninger, hvor fx et universitet og en enkeltstående MVU institution indgår et forpligtende kontraktligt fastsat samarbejde. En sådan forsøgsordning kan have til opgave – udover selvfølgelig at indfri indholdsmålsætningerne i lovforslaget om etablering af professionshøjskoler - at udforske mulighederne for yderligere vertikale samarbejder om praksisrettet uddannelse – også til det private erhvervsliv; praksisrettet udviklings- og forskningsarbejder for derigennem gensidigt at bidrage til en sikring af MVU institutionens udviklingsbaseret og universitetets videnanvendelse, videnformidling og praksisnærhed (employabilitet); og sidst men ikke mindst at øge attraktiviteten af eksisterende og nye videregående uddannelser, nationalt som internationalt, således at den overordnede målsætning om at mindst 50 % af alle unge skal have en videregående uddannelse fremmes bedst muligt.

Hvis der i lovforslaget åbnes for forsøgsordninger vil Suhr's forpligte sig på at arbejde for etablering af et kontraktfastsat samarbejde indenfor ernærings-, fødevarer og sundhedsområdet mellem Suhr's og Københavns Universitet – Life bl.a. omfattende øget adgang for Suhr's alumni til master- og kandidatuddannelser, fælles forskningsprojekter og outreach aktiviteter, kombinationsansættelser, rekruttering til uddannelser, fællesudbud af efteruddannelseskurser, og ph.d. uddannelse og kurser for ansatte ved Suhr's.

Vedr. høring af lovforslag om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Dansk Socialrådgiverforening (DS) er positiv overfor lovforslaget om professionshøjskoler og enig i forslaget intentioner om at styrke og videreudvikle de erhvervsrettede videregående uddannelser med henblik på, at de kan måle sig med verdens bedste. Foreningen har en række bemærkninger, der knytter an til realiseringen af forslaget intentioner på det sociale område.

Styrkelse af

har i dag en faglig "brand", som er attraktivitet både i aftagere.

efterspurgte på alle færdiguddannede, og uddannelsen. Hvis skal fastholdes og

afgørende, at flerfagligheden ikke fører til en udvanding af den faglige profil. DS anbefaler derfor, at ambitionen om at styrke uddannelsesmiljøerne ved at udnytte synergien ved flerfaglighed organiseres således, at den primært styrker og udvikler de eksisterende uddannelsers profiler og fagligheder.

faglighed, ikke udvanding Socialrådgiveruddannelsen profil og et stærkt afgørende for uddannelsens relation til studerende og Socialrådgivere er områder, der er mangel på en stor søgning til uddannelsens attraktivitet videreudvikles, er det

Ingen afstigningsmulighed

DS skal på det kraftigste advare imod, at der indføres en afstigningsmulighed på socialrådgiveruddannelsen. Uddannelsen er opbygget som et progressivt forløb. En opsplittning af uddannelsen i en KVU-del og en overbygning vil ødelægge kvaliteten og sammenhængen i uddannelsen og føre til et lavere kompetenceniveau og en dequalificering af det sociale arbejde. Behovet er det modsatte, nemlig at styrke og udvikle uddannelsen, socialrådgivernes kompetencer og kvaliteten i det sociale arbejde.

Faglige hovedområder

Socialrådgiverne indgår i praksis i et tæt tværfagligt samarbejde med en række andre professioner og fagområder, herunder det pædagogiske, sundhedsfaglige, forvaltningsfaglige og administrative område. Det er væsentligt, at de studerende under uddannelsen får indsigt i disse fagområder, og at uddannelsen kommer til at indgå i PH-konstruktioner, der fremmer

mulighederne for samarbejde uddannelserne imellem. DS er imidlertid bekymret for, at socialrådgiverområdet, som et mindre fag- og vidensområde, kan få vanskeligt ved at opretholde en selvstændig faglig profil, hvis det integreres i større områder.

Foreningen finder på den baggrund, at etablering af faglige hovedområder skal være obligatorisk. I forbindelse med udbud af socialrådgiveruddannelsen bør der etableres et selvstændigt hovedområde for socialt arbejde i bred forstand funderet på samfundsvidenskab.

Et sådant hovedområde vil kunne sikre synergi og udviklingsmuligheder indenfor og mellem det sociale, samfundsfaglige og forvaltningsadministrative område, og et ligeværdigt samarbejde med de større hovedområder. Hovedområdet vil samtidig matche tilsvarende områder i de øvrige europæiske lande.

Hertil kommer, at en områdeorganisering i højere grad gør det muligt - via et samarbejde på tværs af professionshøjskolerne - at sikre en fortsat vidensudveksling og -udvikling på det enkelte uddannelsesområde på landsplan og hermed styrke uddannelsesmiljøerne.

Det er vigtigt at understrege, at hovedområderne ikke må blive en hindring for det tværgående samarbejde områderne imellem på den enkelte professionshøjskole.

Samtidig skal det bemærkes, at det kan blive vanskeligt at etablere et tværfagligt samarbejde og synergi med forvaltnings- og administrationsområdet, fx i forbindelse med den nye professionsbacheloruddannelse i forvaltning, hvis erhvervsakademierne organiserer sig i en selvstændig søjle med udbud af egne professions-/erhvervsbacheloruddannelser. Dette vil efter DS' opfattelse ikke være hensigtsmæssigt.

Mere forskning, professionsmasteruddannelser og flere Ph.d. 'er i socialt arbejde.

Det sociale område er præget af en relativ begrænset og helt utilstrækkelig forskningsaktivitet i socialt arbejde, og Danmark er på dette felt langt bagud i forhold til de lande, vi i øvrigt sammenligner os med, - ikke mindst de andre nordiske lande. Hvis det danske efterslæb på dette område skal indhentes, er det nødvendigt, at der bliver satset massivt på professionshøjskolernes forskningssamarbejde med forskerskoler, universitetsmiljøer og forskningsinstitutioner, der i dag har elementer af forskning i socialt arbejde.

Med henblik på at sikre koblingen mellem forskning og uddannelse er det vigtigt, at underviserne - såvel de socialrådgiveruddannede som de akademiske undervisere - på grunduddannelsen inddrages i forskningssamarbejdet. Tilsvarende skal underviserne inddrages i efter- og videreuddannelsesaktiviteterne for at sikre koblingen og synergien mellem praksis og uddannelse. Også de studerende bør i så vidt omfang som muligt inddrages i forsknings- og videncenteraktiviteterne, bl.a. i forbindelse med bachelorprojektet.

Endvidere skal der afsættes midler til opkvalificering af underviserne på socialrådgiveruddannelsen i lighed med Globaliseringsaftalens øremærkede midler til pædagog- og læreruddannelserne.

Professionshøjskolerne bør have mulighed for selvstændigt at etablere såvel professionsmasteruddannelser som professions Phd'er, som en fast del af uddannelsesmiljøet, og herved give samme muligheder for sammenhæng mellem grunduddannelse, videreuddannelse og forskning, som vi kender det fra socialrådgiveruddannelsen i de lande, vi sædvanligvis sammenligner os med (Norden, EU, USA, Canada, Australien m.fl). Master- og Phd.-uddannelserne vil kunne tiltrække praktikere, og der vil herved blive skabt en tæt og synergiskabende sammenhæng mellem uddannelse, praksis og forskning.

I dag skal Ph.d studerende i socialt arbejde som oftest til udlandet, fx Sverige for at sikre sig den nødvendige vejledning og ekspertise på området. Udviklingen af Phd- niveauet i Danmark vil kunne understøttes ved etablering af tværgående forskerskoler for Phd.- studerende på tværs af professionshøjskolerne.

Udover at være stærkt begrænset er forskningen i socialt arbejde i dag spredt på en række (konkurrerende) institutioner, fag- og forskningsmiljøer, uden den nødvendige faglige forankring, koordinering, opsamling og formidling. Dette er hverken befordrende for en systematisk forskningsindsats, der er dækkende for professionen, eller for at de professionsstyrkende forskningsresultater og nyudviklet viden bliver tilstrækkelig tilgængelig for uddannelser og praksis. DS skal derfor anbefale, at der nu etableres et nationalt forsknings- og videnscenter, hvortil alle professionshøjskoler kan knytte sig med mulighed for direkte adgang til forskningsresultater og ny viden om socialt arbejde.

Organisering af professionshøjskolerne

En enstrengt ledelsesstruktur, som forslaget lægger op til, kræver at bestyrelserne er i besiddelse af en dyb faglig indsigt på alle uddannelsesområder. Det betyder, at professionsorganisationerne skal være repræsenteret i bestyrelserne. Endvidere bør det overvejes foruden aftagerrepræsentanter at inddrage brugerrepræsentanter (fx sociale klienter, patienter, etc.) i bestyrelserne.

DS støtter forslaget om nedsættelse af interne studieråd, som har til formål at give de studerende større indflydelse på egen uddannelse og bidrage til at bevare og udvikle uddannelsesstedernes særlige identitet og sikre attraktiviteten for studerende. Rådenes kompetence bør afklares nærmere.

DS anbefaler endvidere, at der nedsættes udviklingsråd, hvor professionsorganisationerne, såvel faglige organisationer som aftagerorganisationer, repræsentanter for medarbejdere og studerende samt evt brugerrepræsentanter kan indgå i dialog om samspil med forskning og udviklingsprojekter.

Økonomi

En helt afgørende forudsætning for, at lovforslagets intentioner kan realiseres er, at den tilstrækkelige økonomi er til rådighed. Hvis professi-

onshøjskoledannelsen sker på bekostning af grunduddannelserne vil det tilsigtede kvalitetsløft udeblive. Det er derfor nødvendigt, at de afsatte midler ikke kun anvendes til at udvikle et strategisk forskningssamarbejde med universiteter og forskningsinstitutioner, etablere videncentre, sikre undervisernes kompetenceudvikling, udvikle efter- og videreuddannelsestilbud og nye uddannelser, men også kommer grunduddannelserne til gode og anvendes til en videreudvikling af disse.

Bettina Post
Næstformand

Dansk Socialrådgiverforening

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

26. marts 2007

IS-IU.post@uvm.dk

Høringssvar vedr. forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Dansk Industri takker for høringen af 5. marts 2007 vedr. forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser.

DI er enig i, at der er behov for en institutionsreform, som sikrer bæredygtige miljøer, der magter udvikling og gennemførelse af videregående uddannelser.

DI mener, at en reform af institutionsstrukturen først og fremmest bør vurderes i forhold til, om den fremmer opfyldelsen af de uddannelsespolitiske målsætninger.

Efter DI's opfattelse vil det fremsendte lovforslag imidlertid ikke fremme målsætningerne om, at:

- Mindst 50 pct. af en ungdomsårgang i 2015 skal have en videregående uddannelse
- Der skal udvikles flere og bedre videregående uddannelser især rettet mod behovene på det private arbejdsmarked.

DI finder det i den forbindelse meget bekymrende, at lovforslaget ikke indeholder konkrete bud på, hvordan udbuddet af teknisk-merkantile uddannelser vil blive styrket ved etableringen af professionshøjskoler. Der er ingen dokumentation for, at fremtidens arbejdskraftbehov især vil rette sig imod krydsfeltet mellem det teknisk-merkantile og det pædagogisk-sundhedsfaglige område.

Tilsvarende er der ingen dokumentation for behovet for og synergien ved at samle uddannelsesinstitutioner på tværs af det pædagogisk-sundhedsfaglige og teknisk-merkantile område.

Efter DI's opfattelse bør der etableres mulighed for, at kvalificerede erhvervsskoler kan udvikle og udbyde MVU-uddannelser på samme vilkår som professionshøjskolerne. Det vil styrke sammenhængen til erhvervsuddannelserne og erhvervsakademiuddannelserne, som er en nødvendig forudsætning for at nå de centrale uddannelsespolitiske målsætninger.

Erhvervsskolesektoren har mange års erfaring med og kendskab til virksomhedernes kompetencebehov på det teknisk-merkantile område og indgår dagligt i et dynamisk samspil med virksomheder. De videregående uddannelser på det teknisk-merkantile område bør udvikles og udbydes i en institutionel sammenhæng med grunduddannelser og efteruddannelse på det teknisk-merkantile område.

Muligheden for MVU-udbud bør ledsages af betingelser om

- at institutionen kan akkrediteres til uddannelsen,
- at institutionen udbyder uddannelser på såvel det tekniske, merkantile og IT-faglige område,
- at der er etableret samarbejdsaftaler med relevante udviklings- og forskningsbaserede miljøer.

DI finder, at der bør være mulighed for at oprette yderligere et antal teknisk-merkantile professionshøjskoler, som skal etableres ved frivillige fusioner mellem relevante erhvervsskoler med et udviklet videregående miljø og ingeniørhøjskoler. Disse "erhvervshøjskoler" skal udbyde uddannelser på tværs af det teknisk-merkantile område og afløse de hidtidige erhvervsakademier.

Udbud af videregående uddannelser forudsætter akkreditering hertil. "Erhvervshøjskolerne" kan udbyde teknisk-merkantile uddannelser op til MVU-niveau, mens erhvervsskoler, som ikke indgår i en "erhvervshøjskole" kan udbyde KVVU-uddannelser, hvis der er etableret en samarbejdsaftale med en erhvervshøjskole.

Det er afgørende, at fusionsprocessen op til etablering af en "erhvervshøjskole" er baseret på frivillighed, samt at der er sikret attraktive økonomiske rammer og incitamenter.

Etablering af yderligere et antal "erhvervshøjskoler" vil sikre, at udvikling og udbud af teknisk-merkantile MVU-uddannelser vil ske i et fagligt kvalificeret miljø. Samtidig vil det styrke den vertikale sammenhæng mellem relevante ungdomsuddannelser (EUD og HHX/HTX) og videregående uddannelser og medvirke til at gøre erhvervsskolerne attraktive også for unge med gode forudsætninger. Endelig vil det medvirke til et reduceret KVVU-udbud, hvilket er afgørende, hvis kvaliteten i KVVU-uddannelserne skal løftes. Etableringen af flere og bedre videregående uddannelser på det teknisk-merkantile område er en stor udviklingsopgave uanset, hvilke institutioner, der skal løfte den. Ingen institutioner har i dag alene kvali-

fikationerne hertil. DI finder, at erhvervsskolerne i "erhvervshøjskoler" har de bedste forudsætninger for at løse opgaven fagligt og samfundsøkonomisk forsvarligt.

DI finder det derfor dybt bekymrende, at der i lovforslaget om professionshøjskoler tilsyneladende gives professionshøjskolerne et monopol på at udvikle og udbyde MVU-uddannelser, uanset højskolernes begrænsede erfaringer med kompetencebehov på det teknisk-merkantile område.

I det følgende anføres DI's specifikke bemærkninger til lovforslaget.

Formål og opgaver

DI finder, at det stærke fokus på de nyetablerede regioners rolle i forbindelse med de praksis rettede videregående uddannelser er uhensigtsmæssigt. Rekrutteringen af såvel medarbejdere som studerende sker i dag både lokalt, nationalt og internationalt. Derfor er det uhensigtsmæssigt for erhvervsudviklingen, hvis koncentrationen af uddannelsesinstitutioner omkring få storbyer bliver for udtalt. DI finder derfor, at der er behov for en national spredning af uddannelsesstilbudene.

Det betyder dog ikke, at den bedste samarbejdspartner for en institution nødvendigvis ligger i samme region. Samarbejdspartnere bør vælges på baggrund af faktorer såsom fagudbud, erfaringer samt, om der er relevant synergi mellem institutioner og ikke på baggrund af geografisk placering i en administrativ struktur.

Det fremgår af lovforslaget, at en professionshøjskole skal uddanne til såvel det offentlige som det private arbejdsmarked, jf. § 3, stk. 1. DI finder denne bestemmelse både urealistisk og uhensigtsmæssig, med mindre der etableres et antal teknisk-merkantile professionshøjskoler udover de i lovforslaget skitserede. Derfor foreslås det, at bestemmelsen omformuleres fra "skal" til "kan", samt at det tilføjes, at institutionen uddanner til arbejdsmarkedet inden for sit faglige kompetencefelt - uanset om dimittenderne efterfølgende ansættes i det offentlige eller det private arbejdsmarked.

Bestyrelsens sammensætning på professionshøjskolerne

Sammensætningen af de kommende bestyrelser er meget løst beskrevet i lovforslaget, og det er i vid udtrækning op til de midlertidige bestyrelser i vedtægten at fastsætte, hvordan den kommende bestyrelse skal udpeges og sammensættes.

DI finder dette uheldigt, da det formodentligt vil føre til en øget udbredelse af selvsupplerende bestyrelser. Selvsupplerende bestyrelser er uhensigtsmæssige på uddannelsesområdet, da de ikke sikrer den nødvendige forankring i praksis, som er afgørende for de praksisrettede mellemlange uddannelser. Samtidig vil direktionen i høj grad blive ansvarlig for ud-

vælgelsen af bestyrelsesmedlemmer, hvilket er problematisk i forhold til at bestyrelsen skal være arbejdsgiver for den øverste ledelse, herunder godkende og overvåge aktiviteterne.

Herudover finder DI kravet om, at bestyrelsesmedlemmer i de kommende professionshøjskoler skal være professionelle uopræcist. DI mener, at lovforlaget i stedet bør formuleres, så de kommende bestyrelsesmedlemmer skal have relevant ledelses- eller bestyrelseserfaring, dels have faglig indsigt i et eller flere af professionshøjskolens fagområder.

Særlige bestemmelser for ingeniørhøjskolerne

DI vil kvittere for, at der nu forligger et lovforslag, hvor ingeniørhøjskolerne i udgangspunktet ikke skal indgå i regionale professionshøjskoler.

Det er også fornuftigt efter en årrække at vurdere på målene med institutionsreformen. Lovforslaget lægger således op til, at professionshøjskolerne efter 5-6 år undergår en ekstern evaluering mhp. at vurdere realiseringen af målene med reformen. Det er dog ulogisk, at lovforslaget på forhånd og uden en forudgående evaluering fastlægger, at ingeniørhøjskolerne efter syv år skal indgå i de regionale professionshøjskoler. Ingeniørhøjskolernes fremtidige institutionelle indplacering bør i stedet bero på, hvordan sektoren udvikler sig, og hvordan status er om 7 år. DI vil derfor opfordre til, at ingeniørhøjskolerne på lige fod med de øvrige professionshøjskoler undergår en ekstern evaluering, hvorpå man alt afhængig af målopfyldelsen kan træffe beslutning om eventuelle fusioner.

Lovforslaget er desværre uklart i forhold til ingeniørhøjskolernes status. DI lægger stor vægt på, at ingeniørhøjskolerne omfattes af samme krav og får samme rettigheder som de øvrige professionshøjskoler. Det gælder f.eks., at ingeniørinstitutionerne også bør pålægges at udvikle nye og eksisterende professionsbacheloruddannelser og efter- og videreuddannelse.

Ingeniørhøjskolerne er i dag blandt de førende CVU institutioner, hvad angår samarbejde med universiteter og deltagelse i nationale og internationale forsknings- og udviklingsprogrammer. Lovforslaget er derfor en væsentlig forringelse af ingeniørhøjskolernes nuværende status og vilkår (og forpligtelser) og vil effektivt medvirke til at forhindre netop den positive udvikling af diplomingeniørområdet, som er intentionen med de særlige bestemmelser vedrørende ingeniørhøjskolerne.

Sammenblanding af samarbejdsaftaler og udviklingsmidler

DI finder desuden, at koblingen mellem samarbejdsaftaler og mulighed for at modtage udviklingsmidler er meget uheldig. Udviklingskontrakter danne det naturlige grundlag for tilførsel af udviklingsmidler, og at udviklingsmidler til andet end udviklingskontrakter fører blot til uklarhed og bureaukrati. DI støtter, at der indgås samarbejdsaftaler, men kan

ikke se begrundelsen for at koble sådanne aftaler til legale rutiner. Samarbejdsaftaler bør være et ledelses- og bestyrelsesanliggende for Ingeniørhøjskolerne.

Bestyrelsessammensætning på ingeniørhøjskolerne

Den foreslåede bestyrelsessammensætning vil betyde en betydelig svækelse af det erhvervsmæssige fokus i bestyrelsen. Overordnet set er det kun det ene medlem, som er udpeget af aftagerne, samt de to "gamle" medlemmer, som er garanteret ingeniørmæssig, erhvervsmæssig og industriel erfaring. Ingen af de øvrige bestyrelsesmedlemmer vil nødvendigvis have denne helt centrale erfaring, hvad angår udviklingen af erhvervsrettet ingeniøruddannelse.

DI skal derfor foreslå følgende justeringer til § 61 så den afspejler bemærkningernes reference (vilkår 3) vedrørende "kendskab til uddannelserne og arbejdsmarkedets behov", hvilket betyder, at alle indstillede skal have en dokumenteret ekspertise fra erhvervsrettede ingeniøruddannelser eller traditionel erhvervsmæssig eller industriel erfaring på ledelsesniveau.

Derfor foreslås § 61 justeret således:

§ 61. Bestyrelsen for en ingeniørhøjskole, der er godkendt efter § 57, stk. 1 eller 2, består af eksterne medlemmer med kendskab til uddannelserne og arbejdsmarkedets behov:

1. To medlemmer udpeget af bestyrelsen eller bestyrelserne for det eller de centre for videregående uddannelser, som ingeniørhøjskolen er godkendt til at overgå fra til at være, jf. § 57, stk. 1 eller 2. Det fastsættes i vedtægten, hvorledes udpegningen af disse pladser skal ske, når de udpegede medlemmer udtræder af bestyrelsen.
2. To medlemmer udpeges af undervisningsministeren, heraf et medlem efter fælles indstilling fra de to rektorkollegier for henholdsvis Universiteter og Professionshøjskoler samt to medlemmer efter indstilling fra aftagere.
3. Fire medlemmer udpeges af aftagere af de færdiguddannede
4. To repræsentanter for de studerende
5. To repræsentanter for de ansatte på Ingeniørhøjskolen

Følgegruppen

Med placering af diplomingeniøruddannelser både på universiteter og på professionsbachelorhøjskoler er der behov for koordinering af diplomingeniøruddannelsen. Derfor er det rigtigt tænkt at nedsætte en følgegruppe med repræsentanter fra aftagerne og andre interessenter.

DI ser frem til en fremadrettet og konstruktiv dialog om institutionsstrukturen på det teknisk-merkantile område.

Med venlig hilsen

Charlotte Rønhof
Forskningschef

Flemming Larsen
Erhvervsuddannelseschef

REKTORKOLLEGIET

The Danish Rectors' Conference

Fiolstræde 44, 1. th.
DK-1171 København K

Telefon: (+45) 33 92 54 03
Telefax: (+45) 33 92 50 75

www.rektorkollegiet.dkr
dm@rks.dk

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

IS-JU.post@uvm.dk

26. marts 2007
J.nr. 2007-3000-05
DM

Høring over forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Rektorkollegiet takker for høring over forslag til professionshøjskoler for videregående uddannelser.

Rektorkollegiet finder, at forslaget om at samle MVU-institutionerne i større enheder vil øge synergien internt i sektoren og generelt styrke sektoren, og støtter derfor oprettelsen af professionshøjskoler.

Rektorkollegiet har følgende bemærkninger:

- 1) **Professionsmasteruddannelser**
Kandidatuddannelse er forskningsbaseret og skal udbydes fra et universitet. Rektorkollegiet finder, at en MVU-institution og et universitet kan samarbejde om kandidatuddannelser, men det er vigtigt, at det er universiteterne, der har ret til at udbyde kandidatuddannelser. Rektorkollegiet mener ikke, at der bør udbydes professionsmasteruddannelser.
- 2) **Parallele uddannelsessystemer**
Rektorkollegiet finder det betænkeligt, at man med lovforslaget risikerer at opbygge et parallelt uddannelsessystem, idet der lægges op til at der udbydes ensartede professionsbacheloruddannelser på professionshøjskolerne og universiteterne. Det kan føre til en halvering af holdstørrelserne og en begrænsning af specialiseringsmulighederne, hvis professionshøjskolerne og universiteterne konkurrerer om de samme studerende. Det vil specielt være et problem i mindre regioner, hvor der reelt ikke er studentergrundlag for paralleluddannelser.
- 3) **Sammenhængende uddannelsessystem**
Professionsbacheloruddannelser er professionsrettede, og der er derfor i mange tilfælde behov for et brobygningsforløb, før den studerende kan optages på en kandidatuddannelse. Herved sikres, at den studerende har den nødvendige teoretiske ballast til at gennemføre en kandidatuddannelse. Ønsker man et fleksibelt uddannelsessystem, burde brobygningsforløb ikke være under Åben Uddannelse, hvor der er deltagerbetaling.

Når nye professionsbacheloruddannelser udvikles, skal man gøre sig klart, hvordan mulighederne for videreuddannelse skal være. Det kan enten være, at uddannelsen er meget specifik rettet mod en profession, og at der ikke er oplagte videreuddannelsesmuligheder i form af kandidatuddannelser. Alternativt skal uddannelsen samtænkes med relevante videreuddannelser på kandidatniveau, enten med direkte optag eller efter et brobygningsforløb. Relevante universiteter bør inddrages i disse tilfælde.

4) **Forskningssamarbejde**

Rektorkollegiet ser positivt på lovforslagets formulering om, at professionshøjskoler og universiteter skal samarbejde strategisk og konkret indbyrdes. Det havde dog været ønskeligt, om lovforslaget i højere grad indeholdt retningslinjer for et sådant samarbejde. I sammenligning med den nuværende CVU-lovgivning (hvor forpligtelsen til forskningstilknytning er nævnt adskillige gange og i øvrigt søgt specificeret), så er det også påfaldende, at det foreliggende lovforslag svækker de kommende professionshøjskolars forpligtelse til at samarbejde med universiteterne.

5) **Terminologi**

Rektorkollegiet finder det betænkeligt, at lovforslaget åbner mulighed for, at faglige hovedområder på professionshøjskoler kan kaldes fakulteter og kan ledes af dekaner. Betegnelserne *fakultet* og *dekan* er hentet fra terminologien for universitetsorganisering og -ledelse. Terminologien kan skabe forvirring blandt brugere og aftagere om institutionernes status og uddannelsernes niveau. Det harmonerer dermed dårligt med side 1 i bemærkningerne, hvor der lægges vægt på at professionshøjskolerne skal have en klar profil og rollefordeling i forhold til universiteterne og deres uddannelser.

Lovforslaget har været sendt i høring på universiteterne. Vedlagt er høringssvar fra Københavns Universitet, Syddansk Universitet, Aalborg Universitet og Danmarks Pædagogiske Universitet. Århus Universitet har meddelt, at de ingen bemærkninger har til lovforslag.

Med venlig hilsen

f. Jens Oddershede

Vedlagt: 5 bilag

Rektorkollegiet

Høringsvar om forslag til Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

RKS J.nr. 2007-3000-05

Københavns Universitet ønsker kun at knytte bemærkninger til de af lovforslagets punkter, der konkret berører relationen mellem universiteter og professionshøjskoler:

Profil og rollefordeling

§ 13 i lovforslaget åbner mulighed for at faglige hovedområder på professionshøjskoler kan kaldes fakulteter og kan ledes af dekaner.

Betegnelserne *fakultet* og *dekan* er hentet fra terminologien for universitetsorganisering og -ledelse. Terminologien kan skabe forvirring blandt brugere og aftagere om institutionernes status og uddannelsernes niveau. Det harmonerer dermed dårligt med side 1 i bemærkningerne, hvor der lægges vægt på at professionshøjskolerne skal have en klar profil og rollefordeling i forhold til universiteterne og deres uddannelser.

Lovforslagets sprogbrug om kompetencer synes heller ikke at være klart. Det fastlægges i § 2 i Bekendtgørelse om bachelor- og kandidatuddannelser hvilke kompetencer en færdiggjort universitetsbachelor har erhvervet, og det er vanskeligt at se forskellene til formuleringerne i dette lovudkastis § 3. Grænsefladerne mellem uddannelserne - således som de er udtrykt i lovgivningen - synes ikke at være tydelige og gennemtænkte.

Regulering af professionsuddannedes adgang til kandidat- og masteruddannelser

I lovforslagets § 6 nævnes etablering af et system til behandling af sager om merit og realkompetencevurdering. I bemærkningerne står der videre at der kan "skabes grundlag for i videre omfang end hidtil at sikre de professionsbachelorer, der ønsker det, reelle muligheder for umiddelbar adgang til universitetsuddannelserne på kandidat- og masterniveau på lige fod med de universitetsuddannede bachelorer".

21. MARTS 2007

REKTORATET

KOMPETENCEENHEDEN

FOLSTRÆDE 22

1171 KØBENHAVN K

TLF 35 32 26 26

DIR 35 32 37 92

MOB 28 75 28 75

tomo@adm.ku.dk

www.ku.dk/competence

REF. TOMO

REKTORKOLLEGIET

22 MRS

J.NR. 2007-3000-05
LØBENR. 4

Opmærksomheden henledes på, at dette forhold reguleres i Universitetsloven (og Bekendtgørelse om adgang m.v. ved bachelor- og kandidatuddannelser ved universiteterne), og at universiteterne dermed selv beslutter optaget på kandidatuddannelserne, ligesom merit fsva. universitetsuddannelser gives på grund af en konkret vurdering af universitetet. Optagelsen på masteruddannelser følger ligeledes fastsatte krav.

Enkelte af Københavns Universitets studieordninger på kandidatniveau, åbner således, med hjemmel i Adgangsbekendtgørelsen, mulighed for direkte adgang fra relevante professionsbacheloruddannelser.

Udbud af professionsmasteruddannelser

På side 2 i bemærkningerne nævnes muligheden for at professionshøjskolerne på længere sigt kan udbyde professionsmasteruddannelser.

Masteruddannelsen er en forskningsbaseret uddannelse på kandidatniveau og falder som sådan ikke naturligt ind under professionshøjskolernes praksisbaserede uddannelsesportefølje.

Med venlig hilsen

Thomas Chr. Mortensen
Fuldmægtig

Ruth Jacobsen

Fra: Kirsten Fly Malling [kfm@sdu.dk]

Sendt: 22. marts 2007 11:07

Til: RKS

Cc: Jens Oddershede, SDU; Per Overgaard Nielsen, SDU; Connie Bang Jensen, SDU; Klaus Hollmann; Kristine Lyngbo; Lene Clemens; Annette Schmidt; Karoline Pinholt; journal mailbox

Emne: Høring over forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Rektorkollegiet
Fiolstræde 44, 1. th.
1171 København K

REKTORKOLLEGIET

22 MRS. 2007

Syddansk Universitets j.nr. 514-2007.

J.NR.
LØBENR.

2007-3000-05

6

Syddansk Universitet har ved e-mail af 6. marts 2007, j.nr. 2007-3000-05, modtaget forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser i høring og har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Syddansk Universitet hæfter sig særligt ved § 5 stk. 2 i lovforslaget. Det bemærkes således, at kravet om forskningstilknytning er ændret til at: "Professionshøjskolen og universiteter skal samarbejde strategisk og konkret indbyrdes".

Lovforslaget er således en styrkelse af de videregående uddannelsesinstitutioner generelt, som sammen med universiteterne vil udgøre basis i uddannelsen af fremtidens arbejdskraft. Syddansk Universitet hilser denne styrkelse velkommen.

Lovforslaget signalerer en ny rollefordeling i samarbejdet mellem universiteterne og professionshøjskolerne, men det er ikke særligt klart, hvorledes dette forpligtende samarbejde skal udmøntes.

I bemærkningerne til lovforslaget præciseres det, at der stilles krav om samarbejde med forskningsmiljøer med en særlig målrettet profession og praksis. Det havde været ønskeligt, om lovforslaget i langt højere grad havde indeholdt konkrete og bindende formuleringer om mål for og dokumentation af et sådant samarbejde, både på et ledelsesmæssigt, et fagligt, og strategisk samarbejdsniveau.

Af lovforslaget fremgår det, at formålet med professionshøjskolerne er at skabe ressourcestærke miljøer, der kan foretage strategiske prioriteringer, som er i stand til at deltage i implementeringen af globaliseringsstrategien. Fokus ligger hovedsageligt på fordelene set i relation til udvikling af uddannelser, økonomisk og ledelsesmæssig kapacitet. Man kunne have ønsket, at forskningssamarbejdet/forskningstilknytningen var præciseret nærmere.

Professionshøjskolerne beskrives i lovforslaget som ligeværdige med universiteterne, men med en anden profil. Der skal være tale om et ligeværdigt alternativ, uddannelser med faglig dybde med inddragelse af forskning – især den praksisrelaterede forskning. Det undrer i den sammenhæng Syddansk Universitet, at ligeværd i denne sammenhæng betyder direkte adgang til universiteternes kandidat- og masteruddannelser. Der bør i denne sammenhæng tages et forbehold for specifikke faglige krav på de enkelte uddannelser, evt. ved at styrke og tilskynde til brobygningsforløb.

Endelig finder Syddansk Universitet, at det er meget betænkeligt at man med lovforslaget vil opbygge et parallelt uddannelsessystem.

I forbindelse med fusionen mellem Ingeniørhøjskolen Odense Teknikum og Syddansk Universitet, var det således et krav, at man på Syddansk Universitet fortsat udbyder diplomingeniøruddannelsen, noget der bestemt fortsat er planen. Det er derfor betænkeligt, hvis man med lovforslaget tilskynder til, at uddannelser der allerede udbydes på universiteterne

22-03-2007

dubleres i et parallelt uddannelsessystem.

To parallelle uddannelsessystemer vil desuden svække ønsket om øget internationalisering. Lovforslaget skaber en særlig dansk opdeling i uddannelsessystemet med "universities" og "university colleges", og det kan undrer, når det i Cirius' rapport: "Towards a Danish International Education Strategy". (I høring p.t. side 147) bemærkes, at et af de store problemer internationalt er, at den danske uddannelsesstruktur er vanskelig at forstå, og at der er: "the need for a clear and concise presentation of the different types institutions and the qualification that they offer."

Det er Syddansk Universitets opfattelse, at lovens intention om på sigt at etablere professionsmasteruddannelser vil skærpe denne særlige danske opdeling af uddannelsessystemet.

Syddansk Universitet finder, at behovet for en øget internationalisering er helt nødvendig. Det er derfor af største betydning, at loven tilskynder til og styrker mulighederne for regionalt og nationalt strategisk samarbejde mellem universiteter og professionshøjskoler. Det er i den sammenhæng ikke hensigtsmæssigt, hvis vi gensidigt spænder ben for hinanden.

På rektors vegne

e. b.

Karoline Pinholt
Fuldmægtig, Ledelsessekretariatet

Tlf. 6550 1044
Mobil 6011 1044
Fax 6550 1090
E-mail kpi@sdu.dk
Web <http://www.sam.sdu.dk/ansat/kpi>
Adr. Campusvej 55, 5230 Odense M

SYDDANSKUNIVERSITET.DK

Campusvej 55 • 5230 Odense M • Tlf. 6550 1000 • www.sdu.dk

22-03-2007

Rektorkollegiet
Fiolstræde 44, 1. th.
1171 København K

Rektor
Fredrik Bajers Vej 5
Postboks 159
9100 Aalborg
Tlf. 9835 8080
Fax 9815 2201
www.aau.dk

Att.: Jette Røgild

22. marts 2007

NDT

J.nr. 2007-080/01-0014

Høring over forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Fra Rektorkollegiets Sekretariat har Aalborg Universitet den 6. marts 2007 modtaget en henvendelse vedr. "Høring over forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser", som Undervisningsministeren har fremsat den 5. marts 2007.

Aalborg Universitets udtaler:

Aalborg Universitet er generelt positiv

Aalborg Universitet forholder sig generelt positivt i forhold til loven om professionshøjskoler for videregående uddannelser, idet loven vil medvirke til at styrke de mellemlange uddannelser og universitets samarbejdspartnere.

Professionshøjskolerne vil med loven blive mere ligeværdige samarbejdspartnere til universiteterne, og de vil samtidigt udgøre en selvstændig mulighed for valg af videregående uddannelse med klar vægt på praksis og profession. Med loven opnår universiteterne at få færre og stærkere samarbejdspartnere.

Af lovforslaget fremgår det at professionshøjskolerne og universiteterne indbyrdes skal samarbejde strategisk og konkret. Dette ser Aalborg Universitet frem til, hvilket fremgår nedenfor.

Som det ligeledes fremgår nedenfor indeholder forslaget dog også en række punkter, som kan vise sig at være problematiske for universiteterne fremover.

De danske universiteter udbyder selv professionsbacheloruddannelser

Da alle danske universiteter – bortset fra Københavns Universitet og ITU – har professionsbacheloruddannelser, burde forholdene omkring universiteternes professionsbacheloruddannelser ligeledes være beskrevet i lovforslaget. Aalborg Universitet er således selv Nordjyllands professionshøjskole inden for de tekniske, sociale og merkantile områder (diplomingeniører, socialrådgivere og HD).

I små regioner, som den nordjyske, er der et særligt behov for samarbejde, da der ikke er befolkningsunderlag til parallelle uddannelser indenfor samme fagområde.

Følgegruppe for diplomingeniøruddannelserne

Af lovforslaget fremgår det, at Undervisningsministeriet vil nedsætte en følgegruppe for diplomingeniøruddannelserne i Danmark, hvis formål er at understøtte og overvåge, at søgningen til diplomingeniøruddannelserne øges, og at kvaliteten styrkes. Det fremgår ligeledes, at følgegruppens arbejde skal ledes af undervisningsministeriet og omfatte alle diplomingeniøruddannelser i Danmark uafhængigt af, om de udbydes af ingeniørhøjskoler, professionshøjskoler eller af universiteterne.

Aalborg Universitet ønsker fremover at styrke sine diplomingeniøruddannelser, og universitetet finder det i den forbindelse, at det er vigtigt, at de berørte universiteter repræsenteres i denne følgegruppe.

REKTORKOLLEGIET

22 MRS. 2007

J.NR. 2007-3000-05
LOBENS
LOBENS

7

Rollefordeling mellem professionshøjskoler og universiteter

I bemærkningerne til lovforslaget lægges der vægt på, at der med lovforslaget skal etableres en stærk sektor, der har en klar profil og rollefordeling i forhold til universiteterne og deres uddannelser, samt at der skal være en klar vægt på praksis og profession. Et andet vigtigt formål er "at skabe sammenhæng vertikalt, som horisontalt" i uddannelsessystemet.

Det er vigtigt at sigte om en mere klar rollefordeling og koordinering mellem professionshøjskolerne og universiteterne fastholdes, således at det undgås, at professionshøjskolerne udbyder uddannelser, der ligger snævert op af eksisterende uddannelser på universiteterne, med en halvering af holdstørrelserne og specialiseringsmulighederne til følge. Dette vil være et stort problem i en relativt lille region som Nordjylland, hvor der reelt ikke er studentergrundlag for paralleluddannelser.

Masteruddannelser på professionshøjskolerne

I bemærkningerne til lovforslaget lægges der op til, at der i fremtiden kan udbydes masteruddannelser på professionshøjskolerne. Dette skaber en stor risiko for, at professionshøjskolerne ikke har en reel interesse i at gå helhjertet ind i et samarbejde med universiteterne omkring vilkårene for professionsbachelorerne adgang til universiteternes kandidat- og masteruddannelser, da dette kunne modvirke mulighederne for deres egne masteruddannelser på et senere tidspunkt. Det er samtidig et brud på princippet om, at masteruddannelser skal være forskningsbaserede.

Ansvar for udvikling af eksisterende og nye professionsbacheloruddannelser

Det fremgår, at professionshøjskolerne har til opgave at udbyde og udvikle praksisnære videregående uddannelser og efter- og videreuddannelser. Denne opgave ønsker Aalborg Universitet også at deltage i indenfor de områder, hvor Aalborg Universitet udbyder professionsbacheloruddannelser, nemlig de tekniske, merkantile og sociale/forvaltningsmæssige områder. Universitetet skal derfor anmode om, at også universiteterne sikres ret til at stå for udbud og udvikling af eksisterende og nye professionsbacheloruddannelser indenfor områder, hvor de udbyder professionsbacheloruddannelser, og samtidig sikres retten til at udbyde efter- og videreuddannelser i tilknytning til de relevante områder. I modsat fald vil forslaget være med til at sænke kvaliteten af professionsbacheloruddannelserne og udhule en væsentlig del af grundlaget for forskningen og undervisningen ved en række institutter.

Som det fremgår af det følgende har Aalborg Universitet gennem længere tid arbejdet med udvikling af en række eksisterende og nye professionsbacheloruddannelser.

Aalborg Universitet styrker egne professionsuddannelser

Aalborg Universitet har således besluttet at styrke sine egne professionsuddannelser og udvikle nye professionsbacheloruddannelser inden for de områder, som universitetet har ansvaret for. Dette sker bl.a. ved, at Aalborg Universitet har etableret en slags intern professionshøjskole for de professionsbacheloruddannelser, universitetet udbyder.

Aalborg Universitet udbyder professionsbacheloruddannelser inden for de sociale, merkantile og tekniske områder, og universitetet arbejder på at udvikle nye specialiseringer for socialrådgivere inden for såvel forvaltningsområdet som anbringelsesområdet og børn- og ungeområdet, nye specialiseringer inden for det merkantile område i form af en egentlig merkantil professionsbacheloruddannelse, samt en professionsbacheloruddannelse som finansøkonom, hvortil kommer en række nye diplomingeniørspecialiseringer bl.a. inden for energiområdet.

Ligeledes besluttede Aalborg Universitet i oktober 2006, som opfølgning på regeringens ønsker om at styrke de professionsorienterede videregående uddannelsers erhvervstilknytning, at det skal sikres, at alle professionsbachelorer fra AAU fremover skal have 1/2 års traditionel praktik i erhvervslivet som supplement til det store indhold af projektarbejde i samarbejde med virksomheder eller offentlige institutioner, som uddannelserne indeholder i forvejen. Målet er at opbygge uddannelser med en erhvervstilknytning i særklasse.

Aalborg Universitet og den nordjyske professionshøjskole

Aalborg Universitet har i det seneste års tid været i en god dialog med de nordjyske CVU'er, om deres fremtid og om mulighederne for oprettelse af en nordjysk professionshøjskole. Aalborg Universitet, CVU Nordjylland og Sundheds CVU Nordjylland sendte i august 2006 en fælles indstilling til Undervisningsministeriet (Institutionsstyrelsen). En indstilling, som efter de tre partners vurdering ville sikre de bedste vilkår for professionsuddannelserne i Nordjylland.

De to nordjyske CVU'er - CVU Nordjylland og Sundheds CVU Nordjylland - var allerede på daværende tidspunkt enige om at fusionere til en institution, som ville udgøre en ny professionshøjskole i Region Nordjylland.

Derudover pegede de tre partnere på tættest mulige samarbejde - så langt, som det er politisk muligt - for at sikre sammenhæng på tværs af de sundhedsmæssige og pædagogiske professionsbacheloruddannelser på den nye professionshøjskole og de tekniske, merkantile og sociale professionsbacheloruddannelser på Aalborg Universitet, og for at skabe den bedst mulige platform for regional forskningstilknytning og videreuddannelse. På sigt ønskede partnerne professionshøjskolen i Region Nordjylland integreret med Aalborg Universitet.

Nordjysk Center for professionsuddannelser

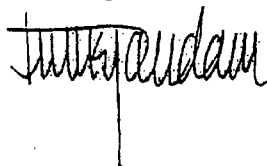
Idéen med et Nordjysk Center for professionsuddannelser er at etablere et center, hvor alle nordjyske professionsbacheloruddannelser er samlet. Dette sker ved etablering af et center, der omfatter den nye professionshøjskole i Region Nordjylland, Aalborg Universitet samt Nordjyllands Erhvervsakademi (NOEA, som er et samarbejde mellem EUC Nord, Erhvervsskolerne Aars, Frederikshavn Handelsskole, Aalborg tekniske skole og Aalborg Handelsskole).

Nordjysk Center for professionsuddannelser oprettes for

- at sikre et integreret samarbejde mellem professionsbacheloruddannelserne indenfor pædagogik og sundhed ved Professionshøjskolen i Region Nordjylland og de tekniske, sociale og merkantile professionsbacheloruddannelser ved Aalborg Universitet
- at sikre relevant udbud og fleksibilitet af og mellem uddannelserne ved NOEA, professionshøjskolen og universitetets professionsbacheloruddannelser
- at kunne udnytte synergieffekterne på tværs af de 5 områder
- at kunne udvikle nye professionsbacheloruddannelser rettet mod den private sektor
- at kunne sikre og videreudvikle praktiktilknytningen
- at kunne kvalitetssikre de nordjyske professionsbacheloruddannelser

Centret skal udgøres af repræsentanter for hver af de samarbejdende institutioner samt repræsentanter for aftagerne.

Med venlig hilsen

Finn Kjærdsdam
Rektor

Undervisningsministeriet
IS-IU.post@uvm.dk
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

21. marts 2007
GM
Jnr. 2007-201-00033

DTU's kommentarer til forslag til lov for professionshøjskoler for videregående uddannelser

DTUs interesse i lovforslaget er, at DTU, ifølge Universitetslovens § 7, efter aftale med undervisningsministeren udbyder diplomingeniøruddannelser. DTU vil endvidere optage diplomingeniører fra de kommende professionshøjskoler på sine kandidatuddannelser. Endelig kan DTU tilbyde forskningstilknøytning til professionshøjskoler og medvirke til udviklingen af diplomingeniøruddannelserne. På denne baggrund har DTU kun enkelte bemærkninger til lovforslaget.

Til § 3.

Når der udbydes såvel MVU som LVU uddannelser inden for samme fagområde, er det væsentligt, at forskellen på uddannelserne står klart for de uddannelsessøgende. Bestemmelsen fastlægger udmærket og præcist, at uddannelserne skal være praksisnære og at deres videngrundlag er karakteriseret ved professions og udviklingsbaseret. Dette er ligeledes understreget i de almindelige bemærkninger til lovforslaget

Der er ikke tvivl om, at der for professionshøjskolerne ligger muligheder i samarbejdet med relevante institutioner, særligt universiteter. DTU har således kunnet indgå i et samarbejde med MIT og KTH om udvikling af sine diplomingeniøruddannelser efter et unikt internationalt kompetence- og læringskoncept CDIO (Conceive, Design, Implement, Operate), der netop understøtter udvikling af diplomingeniøruddannelserne som anvendelsesorienterede og erhvervsrettede.

Til § 4

Det bør præciseres, at det ikke alene er professionshøjskoler, der skal dække behovet for professionsbachelor. Fiere universiteter uddanner diplomingeniører og der uddannes bl.a. maskinmestere uden for professionshøjskolerne. De nye professionshøjskoler skal således sammen med andre uddannelsesinstitutioner bidrage til at dække behovet for professionsbachelor. Det samme gør sig gældende for videreuddannelse.

Til § 6. Bestemmelsen omfatter professionshøjskolerne mulighed for, udover at tilbyde undervisning og eksamen også at anerkende studerendes realkompetencer, dvs. udstede diplom, selvom kun dele af uddannelsen er gennemført på institutionen eller på tilsvarende institutioner.

Uddannelsesdekan
Diplomingeniøruddannelsen

Ledelse og Administration
DTU, Bygning 101 A
DK-2800 Kgs. Lyngby

Tlf +45 45 25 25 25
Tlf dir. 4525 1074
Fbx +45 45 88 80 40
CVR-nr. 30 06 09 46

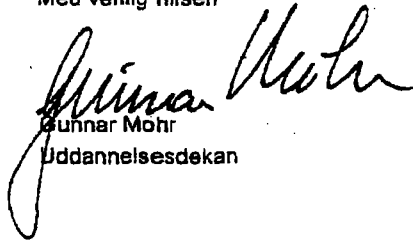
tgr@adm.dtu.dk
www.dtu.dk
EAN-nr. 5798000417540

DTU foreslår, at der sættes et maksimum for, hvor mange point i et professionsbachelorforløb der kan godkendes ved realkompetencevurdering.

Til § 60 stk. 2.

Det bør præciseres, at professionshøjskoler, der er fælles om udviklingsarbejde, for så vidt angår forskningen må inddrage et eller flere universiteter i samarbejdet. Det nævnes i "Danmark i den globale økonomi" at "Der skal etableres et nyt strategisk forskningsprogram under Det Strategiske Forskningsråd med henblik på at udvikle viden af relevans for uddannelser og formidlingsopgaver for de kommende professionshøjskoler. Indholdet af programmet skal fastlægges på baggrund af ønsker og behov fra de kommende professionshøjskoler. Programmet skal opstille krav til formidlingen af forskningen, herunder at universiteterne formidler forskningsresultater på en måde, så de bliver tilgængelige for uddannelsesinstitutionerne." Der er således ikke tvivl om, at selve forskningen skal foregå på universiteterne.

Med venlig hilsen

Gunnar Mohr
Uddannelsesdekan

Til
Rektorkollegiet

Rektoratet
Tuborgvej 164
2400 København NV

T: 8888 9050
F: 8888 9701
E: rektor@dpu.dk

www.dpu.dk

20. marts 2007

Sagsnr.: 804-001469

**Høringssvar vedrørende Forslag til Lov om professionshøjskoler
for videregående uddannelser**

Danmarks Pædagogiske Universitet har via Rektorkollegiet fået forslag til Lov om professionshøjskoler i høring. DPU har to kommentarer til forslaget. Den ene om forslaget af afskaffelse af forskningstilknytning som forpligtelse for de kommende professionshøjskoler, og den anden om et eventuelt udbud af professionsmasteruddannelse ved professionshøjskolerne.

Afskaffelse af forskningstilknytning

DPU gør opmærksom på, at forskningstilknytning som den hidtidige betegnelse for universiteternes forpligtelse til at samarbejde med CVU'erne afskaffes som en tilsvarende forpligtelse for de kommende professionshøjskoler med Forslag til Lov om professionshøjskoler videregående uddannelse.

Betegnelsen forskningstilknytning optræder ét sted i lovforslaget, nemlig under de konkrete bemærkninger til forslaget § 3. Her står følgende: "Undervisningen skal være baseret på den nyeste viden i tæt samspil med forskningsmiljøer og det arbejdsmarked, som professionshøjskolen uddanner til. Med begrebet udviklingsbaseret menes en styrkelse af CVU'ernes hidtidige arbejde med forskningstilknytning. En professionshøjskole skal have en formuleret strategi for institutionens uddannelsesmæssige profil og har en forpligtelse til at medvirke til at sikre den generelle uddannelsesdækning i regionen ved at udvikle eksisterende og nye uddannelser. Dette sker blandt andet gennem en systematisk og løbende dialog med relevante parter om arbejdsmarkedets kompetencebehov."

Professionshøjskolerne skal altså styrke det arbejde, der er opnået under betegnelsen forskningstilknytning. Men "forskningstilknytning" er i lovforslaget erstattet af "samarbejde" og af – en ikke nærmere specificeret – idé om inddragelse af den nyeste viden fra relevante forskningsinstitutioner. I sammenligning med den nuværende CVU-lovgivning, (hvor forpligtelsen til forskningstilknytning er nævnt adskillige gange

REKTORKOLLEGIET
22.3.
J.NE. 2007-3000-05
LOBENE

#: "Enhver hørt kun, hvad han forstær." Goethe

og i øvrigt søgt specificeret), så er det med andre ord påfaldende, at det foreliggende lovforslag svækker de kommende professionshøjskoleers forpligtelse til at samarbejde med universiteterne.

Hvis man ønsker et styrket samarbejde, så er det DPU's opfattelse, at et terminologisk sammenfald i beskrivelsen af samarbejdets karakter kan bidrage hertil. Det vil omvendt også sige, at en vedtagelse af det foreliggende forslag skaber en samlet lovgivning på universitets- og professionshøjskoleområdet, som ikke bidrager tilstrækkeligt til et forpligtende samarbejde. Den overhængende risiko er, at de to institutionstyper bliver selvtilstrækkelige. Og det vil mindst talt være en paradoks situation, som universiteter og professionshøjskoler herved bliver bragt i: Kigger man for eksempel på uddannelsesforskningen som område, så er behovet for et forpligtende samarbejde ekstremt veldokumenteret. Det er sket gennem to kortlægninger af dansk uddannelsesforskning i 1999 og 2004, ved OECD-evalueringen af dansk forskning og udvikling i 2004, i regeringens globaliseringsstrategi og det igangværende regeringsnedsatte udvalg om uddannelsesforskning. I lyset heraf må det foreliggende lovforslags vage beskrivelse af samarbejdsforpligtelsen forundre os.

Overvejelse om udbud af professionsmasteruddannelser ved professionshøjskolerne

Af de Almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår det, at det "indgår i overvejelserne om en fremtidig mulig udvikling, om der skal etableres professionsmasteruddannelser som videreuddannelsesstilbud på professionshøjskolerne". I et holdningsnotat tilkendegivet, at der ikke bør udbydes professionsmasteruddannelser ved de kommende professionshøjskoler med henvisning til, at en kandidatuddannelse er forskningsbaseret og skal udbydes fra et universitet. Endvidere har Rektorkollegiet tilkendegivet, at det mener, at en MVU-institution og et universitet kan samarbejde om kandidatuddannelser, men det er vigtigt, at det er universiteterne, der har ret til at udbyde kandidatuddannelser. DPU mener, at der i lyset af det fremsatte lovforslag er grund til at nævne dette synspunkt igen.

Desuden mener DPU, at der kunne være grund til at sammentænke afskaffelsen af forskningstilknyningsbegrebet med overvejelserne om at indføre professionsmasteruddannelser på højskolerne. Idéen kunne være, at når der ikke mere er nogen forpligtelse til forskningstilknynning, så er der heller ikke mere nogen forpligtelse på, at en masteruddannelse – in casu en professionsmaster – skal være en forskningsbaseret uddannelse. DPU håber selvfølgelig, at disse overvejelser er udtryk for ren og skær spekulation. Er det imidlertid ikke tilfældet, så er det DPU's opfattelse, at det kan føre til en devaluering af masteruddannelserne. – I hvert fald kan det langt fra udelukkes, at vi kan se frem til et langt større udbud af masteruddannelser fra såvel universiteter som professionshøjskoler/University Colleges. Det vil sige, at resultatet kan blive en stærk indbyrdes konkurrence mellem institutionerne i stedet for et samarbejde, en arbejdsdeling og en sammentænkning af professionsbacheloruddannelser med universiteternes kandidatuddannelser. Nu er der ikke i sig selv noget galt med konkurrence, DPU gør blot opmærksom på det synspunkt, at flere og forenede kræfter med fordel kunne bruges på at konkurrere ud ad på det globale marked – og altså ikke på indbyrdes dansk konkurrence.

Der er brug for et samarbejde mellem universiteter og professionshøjskoler. DPU går ind for og opfordrer universiteterne til at samarbejde med de kommende professionshøjskoler. DPU har selv i sinde at gøre sit yderste for at få etableret et samarbejde med

de kommende professionshøjskoler; men det bliver ikke på grund af, men på trods af den foreliggende lovgivning på området.

Med venlig hilsen

Lars-Henrik Schmidt
Rektor

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Att.: Margrethe Øhlschlæger
Sendt til IS-IU.post@uvm.dk

København
den 22. marts 2007

Høringssvar om forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Ledernes Hovedorganisation har modtaget Undervisningsministeriets forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser, og skal hermed komme med vores bemærkninger.

Ledernes Hovedorganisation ser både de nye højskoler og erhvervsakademierne som et centralt element til at sikre kvalificeret arbejdskraft til fremtidens arbejdsmarked, herunder sikre at regeringens mål om, at 50% af en ungdomsårgang skal have en videregående uddannelse i 2015.

Derfor er Lederne enige i, at der er behov for en styrkelse af de institutioner, der udbyder professionsbacheloruddannelser, og at dette kan ske gennem etablering af et mindre antal højskoler med stærke faglige uddannelsesmiljøer.

Men det er også vigtigt, at der sker en styrkelse af de institutioner - erhvervsakademier - der udbyder de korte videregående uddannelser. Der bør derfor snarest findes en tilsvarende politisk løsning på dette område.

Lederne finder det særdeles positivt, at det i lovforslaget sikres, at professionshøjskolerne får en enstrengt ledelsesstruktur med en bestyrelse, der besidder de nødvendige kvalifikationer til at kunne varetage den overordnede strategiske ledelse. Set i lyset af de erfaringer, der er gjort i forbindelse med dannelsen af CVU'erne, hvor den uklare ledelsesstruktur har vanskeliggjort en styrkelse af uddannelsesinstitutionerne, er dette helt nødvendigt.

Det er endvidere regeringens mål, at der skal udbydes flere praksisorienterede teknisk/merkantile uddannelser på bachelorniveau rettet mod den private sektor, og at disse uddannelser skal udbydes af de nye højskoler.

**Ledernes
Hovedorganisation**

Vermlandsgade 65
2300 København S

Telefon 3283 3283
Telefax 3283 3284

E-mail: lh@lederne.dk
www.lederne.dk

Lederne har imidlertid vanskeligt ved at se, at de kommende højskoler kan løfte denne opgave. Hovedparten af de nuværende CVU'er har ingen faglige kompetencer på det teknisk/merkantile område. De har ikke den nødvendige kontakt til det private erhvervsliv, viden om udviklingen og behovet inden for den private sektor.

Ledernes erfaring fra Diplomuddannelsen i ledelse viser da også, at de nuværende CVU'er ikke har formået at få fat i den private sektor. Optagelsestallene viser, at langt den største del af deltagerne kommer fra den offentlige sektor.

De tilbagemeldinger, vi får fra vores medlemmer, er, at de ikke finder det attraktivt at tage deres lederuddannelse i et fagligt miljø, der ligger langt fra deres praksis, og hvor underviserne har vanskeligt ved at relatere teorien til praksis i den private sektor. Det finder vi meget nedslående, da det er vigtigt for Danmarks konkurrenceevne, at vi har dygtige ledere også i den private sektor.

Lederne vil anbefale, at kvalificerede erhvervsakademier får mulighed for at varetage udvikling og udbud af teknisk-merkantile MVU-uddannelser på samme vilkår som professionshøjskolerne. Betingelserne for MVU-udbud på erhvervsakademier bør bl.a. omfatte

- at institutionen kan akkrediteres til uddannelsen
- at institutionen enten selvstændigt eller via forpligtende samarbejde kan dokumentere fagligt miljø på det teknisk-merkantile område
- at institutionen selv vælger, hvilke udviklingsbaserede eller forskningsbaserede uddannelsesinstitutioner de finder fagligt relevante til samarbejde med om udvikling af MVU-uddannelser

Det vil også medvirke til at skabe en sammenhæng mellem erhvervsuddannelserne og de videregående uddannelser. Det vil give unge med en erhvervsuddannelse større indsigt i og mulighed for enten at gå videre i uddannelsessystemet direkte fra en erhvervsuddannelse eller senere i arbejdslivet deltage i efter- og videreuddannelse på videregående niveau.

Lederne vil derfor anbefale, at der i loven åbnes op for, at de fagligt stærke erhvervsakademier får mulighed for at udbyde professionsbacheloruddannelser gennem selvstændig vækst eller gennem ligeværdige partnerskabsaftaler med professionshøjskolerne.

Med venlig hilsen

Mette Bjørn
Uddannelseschef

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K
sendt som e-mail: IS-IU.post@uvm.dk

22. marts 2007

LF-VUC's svar til høring over "forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser" – j.nr. 117.411.031

Undervisningsministeriet har bedt Lederforeningen for VUC om at kommentere ovenstående forslag til bekendtgørelse med svarfrist 26. marts 2007.

Lederforeningen har ingen bemærkninger til bekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Verner Rylander-Hansen
Formand for Lederforeningen for VUC

Marina Hansen

Lederforeningen for VUC
Flæsketorvet 60 1. sal – lokale 132
1711 København V

Telefon direkte: 3386 2335
E-mail: mah@vuc.dk
www.vuc.dk og
www.vuc.dk/forstanderforeningen

Høringsvar vedr. forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

HK har følgende kommentarer til lovforslaget.

Vi finder det dybt problematisk, at man i § 4 monopoliserer udbuddet af professionsbachelor uddannelser til de foreslåede 7 professionshøjskoler. Professionshøjskoler der på ingen måde har faglige forudsætninger for at dække de merkantile uddannelsesområder, med den institutionssammensætning professionshøjskolerne får.

En lang række Handelsskoler har faglig kapacitet og kompetence til, at udvikle og udbyde erhvervsrettede bacheloruddannelser inden for det merkantile område, især hvis de får mulighed for at samarbejde indbyrdes og med de merkantile uddannelses- og forskningsmiljøer på Handelshøjskoler og universiteter. Disse muligheder underminerer man ved, at insistere på, at alle erhvervsrettede bacheloruddannelser skal ligge på de foreslåede professionshøjskoler.

I den foreløbige debat har flere modeller for involvering af erhvervsskolerne været i spil. Fx. at de 5 største handelsskoler fusioneres ind i professionshøjskolerne, alternativt indgår samarbejdsaftaler med professionshøjskolerne for derigennem at legitimere professionshøjskolerens merkantile profil.

En udskillelse af landets 5 største handelsskoler (Ålborg, Tietgenskolen, Niels Brock, (Århus) og Esbjerg/Kolding) fra den øvrige erhvervsskolesektor, vil være en betydelig svækkelse af hele uddannelsessektoren, ikke bare på KVVU niveau, men også for ungdomsuddannelserne og efteruddannelsesområdet. Disse 5 institutioner står i dag for 70 % af KVVU aktiviteten på det merkantile område og 50 % af aktiviteten på VVVU.

De tilbageværende erhvervsakademier - som kun vil eksistere uden for de store uddannelsesbyer - vil få endog meget svært ved, at løfte KVVU sektorens forsatte eksistens alene. Man kan frygte at en sådan opsplittning vil føre til, at hele KVVU området uddør. Derved har man fået svækket mulighederne for, at få en langt større andel af de EUD uddannede til, at tage en videregående uddannelse.

Ligeledes tager forslaget ikke hensyn til, at der er stor forskel på erhvervsakademiernes faglige profiler. Erhvervsakademiet i Randers har f. x. en stærk profil inden for turisme og service. De holdes ude, fordi de tilfældigvis ligger for tæt på Købmandsskolen i Århus.

Forslaget om, at overføre de 5 største handelsskoler til professionshøjskolerne vil på ingen måde bidrage til en styrkelse af de videregående erhvervsrettede merkantile uddannelser, tvært imod. Forslaget skeler ikke til, hvordan de merkantile KVVU marked ser ud i dag. Koncentrationen af KVVU eksisterer i og omkring de store uddannelsesbyer. F.eks. eksisterer der i Københavnsområdet - udover Niels Brock - både Lyngby/Hillerød, Ballerup og Køge handelsskole, der alle har et solidt KVVU udbud. Ønsker man for alvor at skabe et stærkt erhvervsrettet videregående uddannelsesudbud på det merkantile område, bør man samle kræfterne i disse erhvervsakademiskoler - frem for at overføre Niels Brock til en sundhedsfaglig professionshøjskole. Tilsvarende gælder for andre områder i landet.

HK vil foreslå at formuleringen i § 4 ændres, så man begrænser udbuddet til de professionsbacheloruddannelser, som professionshøjskolerne kan godkendes til at udbyde jf. lovforslaget om akkreditering af videregående uddannelser.

Derudover bør man satse på, at skabe rammerne for en udvikling af erhvervsrettede tekniske og merkantile bacheloruddannelser, i regi af erhvervsakademier indbyrdes og evt. i fællesskab med Ingeniørhøjskolerne. Enten i form af særlig lovgivning for erhvervsakademiområdet, eller ved, at åbne for, at der kan etableres særlige professionshøjskoler for det tekniske og merkantile område, med udgangspunkt i erhvervsakademierne.

Med venlig hilsen
f. HK/Danmark

Mette Christiansen
Arbejdsliv og Analyse afdelingen
Weidekampsgade 8
2300 København S
Tlf.: 33 30 43 43

Høringssvar til lov om
professionshøjskoler og
videregående uddannelser.

Landdistrikternes Fællesråd

Jacob Gades Allé 5
6600 Vejen
Tel. +45 76 340 350
Fax +45 76 340 359
mail@landdistrikterne.dk
www.landdistrikterne.dk

CVR 20 25 71 80

Vejen, d. 26-3-07

Lovforslaget om professionshøjskoler og videregående uddannelser er efter LDF-Landdistrikternes Fællesråds vurdering langt hen af vejen positiv og fremadrettet. Men som en paraplyorganisation, der varetager landdistrikternes interesse, er vi særligt bekymrede for, om den regionale forpligtigelse og forankring, der beskrives flere steder i oplægget, reelt vil blive udmøntet.

LDF's kommentarer til lovforslaget:

1. Til høringsdebatten på Christiansborg d.13-3-07, fremstod det meget tydeligt, at der mangler gensidig respekt imellem offentlige uddannelser og erhvervsuddannelser, hvilket er et meget vigtigt kriterium for succes for dannelse af professionshøjskolerne.
2. Bestyrelsens sammensætning forekommer udemokratisk og fjern. Bestyrelsen vil sidde med en næsten umulig opgave, nemlig at skulle varetage mange forskellige uddannelsers interesser i een bestyrelse.
3. Den regionale forpligtigelse er meget vigtig og altafgørende, hvis vi skal opnå, at 95 % af en årgang får en ungdomsuddannelse, hvilket er regeringens mål.
4. Det er vigtigt, at det færdige lovforslag ikke lægger meget stramme rammer. Der skal være mulighed for forskellige modeller i de forskellige regioner alt efter områdets ønsker og behov.
5. Det er vigtigt, at der kommer ekstra midler til denne reform, da den ikke må gennemføres på bekostning af ungdomsuddannelserne (Handelsskolerne, HTX og gymnasierne) og øvrige uddannelser.

Bemærkninger til § 13.stk. 2

Det er vigtigt, at de studerende er repræsenteret i et evt. studieråd, men hvis hensigten med dette råd er at fastholde og udvikle den særlige identitet på det enkelte studiested, så skal der i dette råd være en markant repræsentation af de kræfter, der har denne identitet "inde under huden". Dette gælder ikke nødvendigvis for en studerende på stedet, men det gælder afgjort for f.eks. repræsentanter for den elevforening, der eksisterer omkring stedet, og det gælder for den organisation/de lokale kræfter, der har kæmpet for opretholdelsen og fastholdelse af netop deres uddannelsessted. LDF skal derfor anmode om, at repræsentation for netop sådanne interesser medtænkes i kommentaren til § 13, stk. 2.

Landdistrikternes Fællesråd er en partipolitisk neutral interesseorganisation for landsdækkende foreninger og organisationer. Medlemme er:
4H - Dagli Brugsen og Lokalbrugsen - Dansk Landbrug - De Samvirkende Købmænd - Familie og Samfund - Håndværksrådet
Kyst, Land og Fjord - LandboUngdom - Landbrugsrådet - Landsforeningen af Landsbysamfund
Landsforeningen af Menighedsråd - Landsforeningen for Økosamfund

Bemærkninger til § 29:

LDF anerkender lovforslagets intentioner om at skabe stærke institutioner, der kan skabe yderligere vækst, bredt i landet. LDF anerkender også lovforslagets intentioner om at ville fastholde den regionale forpligtelse og forankring, herunder lovforslagets intentioner om at sikre også udkantsområderne.

Men LDF er bekymret for, at det med lovforslagets ensidige satsning på en enstrengt ledelse nemt kan blive til pæne ord, uden reel mulighed for at de lokalt forankrede kredse, der indtil nu har haft stor indflydelse på professionsuddannelserne, fortsat bliver hørt. Forslaget vil efter LDF's opfattelse nemt føre til centralisering. Det er dem, der har skoene på, som er bedst til at sikre udkantsområdernes interesser.

LDF vil ligeledes påpege, at forslaget er et markant historisk brud med den folkelige opbakning til og styring af professionsuddannelserne.

LDF anerkender, at bestemmelserne i § 29, der giver Regionsrådet høringsret, før et uddannelsessted kan nedlægges, sikrer, at der skal tages politisk stilling i forhold til rent forretningsmæssige overvejelser, men LDF tillader sig at bemærke, at kommentarerne til paragraffen synes at svække intentionen med bestemmelsen.

Vi håber Ministeren vil tage vores kommentarer med i den endelige udformning af loven, så der forbliver et bredt uddannelsesstilbud i hele landet

Landdistrikternes Fællesråd
Lone Andersen
Formand

Lone.Andersen@Lyne.dk

Undervisningsministeriet
 Institutionsstyrelsen
 Frederiksholms Kanal 25
 1220 København K

D. 26. marts 2007
 j.nr. 1626/MC

Høringsvar over forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

CVU-Rektorkollegiet takker for Undervisningsministeriets indkaldelse af 5. marts 2007 til høring over forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser. CVU-Rektorkollegiet hilser den politiske aftale og det foreliggende lovforslag om professionshøjskolerne velkommen. Ambitionen om at sætte en international standard for de erhvervsrettede videregående uddannelser er positiv. Lovforslaget giver sektoren den ledelsesmæssige og institutionelle styrke og de udviklingsmuligheder og udviklingsrum, som er nødvendig for at kunne løse uddannelsesopgaven professionelt og fremtidsrettet. Dermed er der skabt en stærk national platform for den erhvervsrettede videregående uddannelsesopgave i Danmark, og en sammenlignelighed og konkurrencestyrke i forhold til de europæiske University College-kolleger.

Samling af alle institutioner for mellemlange videregående uddannelse

I henhold til lovforslaget samles alle eksisterende institutioner for mellemlange videregående uddannelser med virkning fra 1. januar 2008 i flerfaglige professionshøjskoler. Det har været og er fortsat helt afgørende for CVU-Rektorkollegiet, at denne overordnede vision fastholdes.

Modellen for inddragelse af enkeltstående institutioner i Region Storkøbenhavn er baseret på frivillighed. Lovgivning bør foreskrive ens vilkår for institutionernes samling.

I lovforslaget gives ingeniørhøjskolerne mulighed for en overgangsperiode begrundet i særlige udfordringer og den vigende tilgang til uddannelsesområdet navnlig fra erhvervsuddannelserne. Senest efter 7 år skal de indgå i en eller flere professionshøjskoler i den eller de regioner, hvor ingeniørhøjskolerne har uddannelsessteder. CVU-Rektorkollegiets havde hellere set en fuld integration af ingeniørhøjskolerne fra begyndelsen. CVU-Rektorkollegiet finder det tilfredsstillende, at aftalen sigter på en fortsat nær relation mellem ingeniørhøjskolerne og professionshøjskolerne, og at endemålet fortsat er at realisere den brede flerfaglighed.

§§ 3 -5 om videngrundlaget og videncenterfunktionen

Lovforslaget bør tydeliggøre professionshøjskolernes videngrundlag. For det første må CVU-lovens begreb om "forskningstilknytning" erstattes af krav om tæt samspil med såvel forskning som professionspraksis. Der bør indarbejdes et nyt vidensbegreb, der omfatter praksisviden, udviklingsviden og forskningsviden i et system, hvor de forskellige tre vidensformer indgår i et konstruktivt samspil og udgør en vigtig kilde til kvalitetssikring af uddannelserne og professionspraksis. For det andet må videncenterfunktionen, som den er udviklet under CVU-lovgivningen, videreføres. Videncenterfunktionen skal både have fokus på at imødekomme det omgivende

samfunds behov for viden og kompetencer, og på at sikre kvaliteten i uddannelserne og den faglige udvikling. Derfor bør videncenterfunktionen tydeliggøres og gives status som kerneopgave.

§§ 18 og 19. Rådgivningsstrukturen

CVU-Rektorkollegiet noterer sig fastlæggelsen af professionshøjskolens rådgivningsstruktur. Kollegiet har ingen bemærkninger hertil udover, at det er vigtigt, at der er lokalt råderum til at supplere, således at rådgivningsstrukturen samlet set afspejler hele bredden i professionshøjskolens opgaveforpligtelse: Grund-, efter- og videreuddannelse og videncenterfunktionen.

Det samlede lovgrundlag. Fase 2

Med den politiske aftale og det foreliggende lovforslag er første fase i professionshøjskolekonstruktionen kommet godt fra start. Det afgørende er, hvordan det samlede projekt skrues sammen. Det afgøres med resultatet af den igangværende afklaring af model for vækstlaget for professionshøjskolernes professionsbachelorudbud på det tekniske, merkantile og IT-faglige uddannelsesområde. Hvis projektet skal komme lige så vellykket ud af fase 2, så skal kursen holdes på de målsætninger der er grundlaget i det foreliggende lovforslag:

1. Loft over antallet af professionshøjskoler for at give institutionerne volumen og sektoren synlighed i forhold til de regionale, nationale og internationale samarbejdspartnere. Det må ikke undergraves i fase 2 af parallelle initiativer.
2. Placering af professionsbachelorudduddet i professionshøjskolesektoren som en ny og styrket institutionel ramme, der kan give uddannelserne identitet og synlighed. Spredning af udbudsgodkendelser uden for professionshøjskolesektoren vil undergrave indsatsen for at koncentrere og fokusere uddannelserne.
3. Et fagligt bredt professionsbachelorniveau i et sammenhængende uddannelsessystem. Regeringens plan om at introducere professionsbachelorkonceptet stærkere på det tekniske og merkantile fagområde og at målrette professionsbachelorudduddet mod både den private og offentlige sektor skaber sammenlignelige kompetencestrukturer i de to sektorer og styrker derved mobilitet og samspil imellem dem. Det forudsætter brud med det eksisterende koncept for videregående uddannelser, hvor to adskilte leverandører leverer videregående uddannelser på to adskilte niveauer til to adskilte aftagergrupper.

CVU-Rektorkollegiet vil gerne påtage sig forpligtelsen at styrke udbuddet af tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser. Det regionale udbud af tekniske og merkantile videregående uddannelser er ikke organiseret ens, og dermed varierer udgangspunktet for et styrket udbud af tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser fra region til region. Derfor er det vigtigt, at der gives råderum og fleksibilitet til forskellige regionale løsninger. CVU-Rektorkollegiet samarbejder gerne med alle relevante miljøer, så deres erfaringer og kompetencer kan inddrages i og bidrage til, at opgaven løses. Dialogen mellem erhvervsskoler og CVU'er er startet de fleste steder i landet på det merkantile felt, og flere steder på det tekniske. Dialogen spænder fra fælles udviklingsprojekter og videncentre over mere omfattende samarbejdsaftaler og helt frem til drøftelser om egentlige institutionelle samarbejder.

Med venlig hilsen

Harald Mikkelsen
Formand for CVU-Rektorkollegiet

Til

Undervisningsministeriet

IS-IU.post@uvm.dk

26. marts 2007

Høring om forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Ingeniørhøjskolen i Århus (IHA) og Ingeniørhøjskolen i København (IHK) afgiver hermed høringssvar på "Forslag om Lov om Professionshøjskoler". Ingeniørhøjskolerne er tilfredse med forhandlingernes resultat på ingeniørområdet og begrænser svaret til at omhandle de særlige bestemmelser for diplomingeniøruddannelserne i lovforslagets § 57-62.

1. Ingeniørhøjskolernes opgaver

Lovforslaget er uklart, hvad angår ingeniørhøjskolernes status. Lovforslaget definerer en "ingeniørhøjskole" som en selvejende institution inden for offentlig forvaltning. § 58 stk. 2 afgrænser vilkårene for denne status som er yderligere defineret i § 59 stk. 2. Dette er en indskrænkning af ingeniørhøjskolernes nuværende opgaver.

§ 59 stk. 2 foreslås derfor justeret og paralleliseres med § 5 stk. 1 og 2 således, at ingeniørhøjskolerne også "*bidrager, blandt andet gennem nationalt og internationalt samarbejde og viden- og kompetenceudvikling, tillige til regional og national udvikling og vækst af erhverv og professioner, herunder i udkantsområder*". "*Ingeniørskoler og universiteter skal samarbejde strategisk og konkret indbyrdes. Ingeniørhøjskolen samarbejder endvidere med andre relevante forskningsmiljøer og med de erhverv og professioner, som ingeniørhøjskolernes uddannelser retter sig mod*".

Begrundelsen er, at ingeniørhøjskolerne er den sektor inden for familien af CVU institutioner som i dag er førende hvad angår samarbejde med universiteter og i deltagelse i nationale og internationale forsknings- og udviklingsprogrammer.

2. Bestyrelsen

Lovforslagets eneste reference til ingeniørhøjskolernes relationer til universiteter er § 61 stk. 2, hvor Undervisningsministeren udpeger 4 medlemmer, heraf et medlem efter forslag fra universiteter med diplomudbud. Den foreslåede bestyrelseskonstruktion repræsenterer en tydelig svækkelse af det erhvervsmæssige og professionelle element i en bestyrelses-sammenhæng set i forhold den nuværende situation. Det er kun de to "gamle" medlemmer, der vil have en ingeniørmæssig, erhvervsmæssig og industriel erfaring (§ 61 stk. 1). Ingen af de øvrige medlemmer vil nødvendigvis have denne erfaring, der er helt central hvad angår udviklingen af en vigtig erhvervsrettet ingeniøruddannelse.

Man skal derfor foreslå en justering af § 61, således at den afspejler, at alle indstillede skal have en dokumenteret ekspertise på det erhvervsrettede ingeniør- faglige, merkantile område, traditionel erhvervsmæssig eller industriel erfaring i ledelse, økonomi mv.

Lovforslagets § 61 stk. 2 foreslås endvidere ændret, således at udløbsdatoen for bestyrelsesmedlemmernes valg/udpegelse ændres fra 31. december 2013 til 31. december 2014 og således, at funktionsperioden (4 år) henskydes til fastsættelse i vedtægten bl.a. under hensyn til, at de studerendes studietid kun er 3½ år.

I § 61 stk. 3 foreslås indsat en bestemmelse om valg af formand for bestyrelsen, og hvorledes det første valg/ udpegning skal finde sted, inden en vedtægt foreligger:

§ 61. Bestyrelsen for en ingeniørhøjskole, der er godkendt efter § 57 stk. 1 eller 2 består af eksterne medlemmer med viden på det ingeniørfaglige eller merkantile område og med erfaring i ledelse, økonomi m.v.:

1. To medlemmer udpeget af bestyrelsen eller bestyrelserne for det eller de centre for videregående uddannelser, som ingeniørhøjskolen er godkendt til at overgå fra til at være, jf. § 57, stk. 1 eller 2. Det fastsættes i vedtægten, hvorledes udpegnin-gen af disse pladser skal ske, når de udpegede medlemmer udtræder af bestyrelsen.
2. To medlemmer udpeges af undervisningsministeren efter fælles indstilling fra universiteter med udbud af diplomuddannelser og professionshøjskoler i det eller de regionale områder, hvor ingeniørhøjskolen har udbud af uddannelser.
3. Tre medlemmer udpeget af aftagere af de færdiguddannede (faglige erhvervsor-ganisationer)
4. En repræsentant udpeget af det eller de relevante regionale vækstfora eller Danmarks Vækstråd.
5. To repræsentanter for de studerende på ingeniørhøjskolen.
6. To repræsentanter for de ansatte på ingeniørhøjskolen. De af medarbejderne valgte repræsentanter er beskyttet mod afskedigelse og anden forringelse af forholdene på samme måde som tillidsrepræsentanter inden for vedkommende eller tilsva-rende område.

Stk. 2. Bestyrelsens medlemmer henholdsvis udpeges og vælges første gang med virkning fra den 1. januar 2008 eller snarest derefter. Medlemmernes funktionsperiode udløber se-nest 31. december 2014.

Stk. 3. De nævnte regler om udpegning og valg af bestyrelsesmedlemmer samt formand for bestyrelsen fastsættes i vedtægten. Ved den første udpegning eller valg af bestyrelsesmedlemmer og formand anvendes principperne herom i ingeniørhøjskolen senest godkendte vedtægt, for så vidt de ikke strider mod bestemmelserne i denne lov.

3. Følgegruppen

Diplomingeniøruddannelserne vil ved årets udgang findes på ingeniørhøjskoler, i én flerfaglig professionshøjskole og ved 4 universiteter med 6 geografiske udbud. Dette er en uklart institutionel struktur, som ikke vil blive klarere i de kommende år med udbud af nye "professionslignende bachelorer" ved universiteterne og med kravene til de nye professionshøjskolars regionale dækning også hvad angår tekniske professionsbachelorer.

Optaget til diplomingeniøruddannelserne i Århus (IHA) og København (IHK) er hverken lokalt eller regionalt begrænset. Ingeniørhøjskolerne skal derfor udtrykke bekymring for en udtynding af rekrutteringsgrundlaget, såfremt den kommende lov på et senere tidspunkt indskrænker rekrutteringspotentialer til et hovedsageligt regionalt optag efter at der i en mellemliggende periode institutionaliseres en overvejende regional teknisk optagelsesstruktur. For IHK's vedkommende kommer hertil problemerne ved, at DTU i samme område udbyder diplomingeniøruddannelser.

Der er to typer af kannibalisering, som skal imødegås, en intern og en ekstern. Det er derfor vigtigt, at den foreslåede **følgegruppe** til koordinering af alle diplomingeniøruddannelser får reelle beføjelser til at sikre et godt landsdækkende udbud uden dog at udtynde rekrutteringsgrundlaget for de enkelte uddannelser, hvoraf mange allerede er underkritiske.

Beføjelserne til følgegruppen får særlig betydning gennem oprettelsen af Danmarks Akkrediteringsinstitut, som *de-facto* vil kunne liberalisere uddannelsesudbudet med såvel intern som ekstern kannibalisering som eneste resultat. Et eksempel belyser problemet: Bologna processen pålægger universiteter at reformere deres "akademiske bacheloruddannelser" med henblik på at sikre afrundede bacheloruddannelser med erhvervskompetence. Resultatet er allerede kendt gennem godkendelse af en ny række forskningsbaserede "professionslignende bacheloruddannelser" ved universiteterne i direkte konkurrence med tilsvarende diplomingeniøruddannelser.

Konkurrence er godt, men vilkårene skal da være de samme. Det er de ikke, når en f.eks. uddannelse på bachelorniveau på IT-universitetet forlods bevilges forskningsdækning.

4. Resultatkontrakt og samarbejdsaftaler

Specifikt til § 57 – 62 skal ingeniørhøjskolerne udtrykke forundring over koblingen mellem samarbejdsaftaler og midler i velfærdsreformen. Samarbejdsaftaler mellem ingeniørhøjskoler og flerfaglige professionshøjskoler vil være helt naturlige (og nødvendige), men at koble velfærdsmidler til andet end udviklingskontrakter vil være uklart. Ingeniørhøjskolerne skal derfor anbefale denne kobling fjernet fordi kun en udviklingskontrakt kan danne det naturlige grundlag for tilførsel af midler.

Man skal derfor foreslå, at § 60 stk. 2 ændres således: "Bestyrelsen udarbejder ingeniørhøjskolens vedtægt og indgår en udviklingskontrakt med undervisningsministeren. Udviklingskontrakten skal, ud over de sædvanlige institutionelle forhold, indeholde et konkret udviklings- og forskningssamarbejde med professionshøjskoler, der bl.a. skal danne grundlag for udvikling af faglige miljøer og nye grunduddannelser på de samarbejdende institutioner. Professionshøjskolerne er forpligtede til at indgå de bagvedliggende samarbejdsaftaler".

5. Om tidsbegrænsningen

Om § 57 – 62 og tidsbegrænsningen til "senest 7 år" bemærkes, at ingeniørhøjskolerne er enig i, at denne frist er realistisk for en revurdering af diplomingeniørsektoren. Der er i "Bemærkninger til Lovforslaget" I. Lovforslagets formål og baggrund sidste afsnit en parallel bemærkning for så vidt angår de flerfaglige professionshøjskoler. Citat: Når professionshøjskolerne har fungeret nogle år, f.eks. 5 – 6 år, vil det være relevant at lave en ekstern evaluering eller akkreditering af professionshøjskolerne med henblik på at vurdere realiseringen af målene med reformen og med henblik på yderligere udvikling af institutionen.

På den baggrund finder man det uhensigtsmæssigt på forhånd at fastlægge den endelige institutionsstruktur på diplomingeniør/teknik området, særligt da begge sektorer, ikke blot de erhvervsrettede ingeniøruddannelser, men i lige så høj grad også de offentligt rettede uddannelser, fx læreruddannelserne, står over for væsentlige faglige og rekrutteringsmæssige udfordringer. Dertil kommer udviklingen af den teknisk/merkantile uddannelsesflade, netop temaet for Folketingets høring 13. marts 2007.

Forudsætningerne for en senere konsolidering af professionshøjskolesektoren bør derfor afvente en uddannelsespolitisk analyse, herunder en vurdering af målene med reformen og med henblik på yderligere udvikling af institutionerne i stedet for lovforslagets institutionelle automatik. Det foreslås derfor, at bestemmelserne om ingeniørhøjskolernes automatiske sammenlægning med professionshøjskoler senest i 2014 genovervejes.

Henrik Kagenow
Bestyrelsesformand, IHA

Henrik Jansdorf
Bestyrelsesformand, IHK

Lærerseminariernes Bestyrelsesforening

Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K
Att.: Fuldmægtig Margrethe Øhlenschläger

Mail-adresse: IS-IU.post.uvm.dk

26. marts 2007

Høringssvar til udkast til ” Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser”

Sagsnr.: 117.411.031

Udarbejdet af Lærerseminariernes Bestyrelsesforening (LSB).

Lærerseminariernes Bestyrelsesforening vil gerne indledningsvis takke for muligheden for at afgive høringssvar.

LSB har en række både principielle og konkrete bemærkninger til lovforslaget. Vi har samlet vores synspunkter i kort form som indledning til vores svar og efterfølgende uddybet synspunkterne.

LSB har løbende forholdt sig til processen i forhold til lovforslagets tilblivelse.

Resumé

- Indledning med synspunkter om og argumentation for, at lovforslaget er et markant historisk brud med den tætte tilknytning, der i generationer har været mellem professionsuddannelserne og det civile samfund.
- Generelt en tilslutning til lovforslagets intentioner, men en markant afstandtagen fra de klare tendenser til centralisering, der er i forslaget. LSB ser ikke i det foreliggende lovforslag nogen reel vilje til fortsat at skabe institutionelle rammer for besindelse på og udvikling af det værdigrundlag, de eksisterende studiebestyrelser har stået for.
- LSB skal på det kraftigste anmode om, at det endnu engang overvejes at gøre bestemmelsen om et repræsentantskab til en skal-bestemmelse. LSB kan ikke forstå, hvor modsætningen er mellem ministerens legitime ret til at udøve tilsyn og ønsket om, at de kredse, der i generationer har skabt og stået bag professionsuddannelserne, ikke længere skal høres.
- LSB gør opmærksom på, at de eksisterende studiebestyrelser er sammensat af studerende, ansatte og repræsentanter fra de kredse, der står bag de enkelte seminarier, herunder lokale repræsentanter for det lokale arbejdsmarked og politiske liv. Bestemmelserne omkring uddannelsesråd og studieråd er uklare i forhold til denne repræsentation. LSB anmoder om klare bestemmelser, der inddrager reel mulighed for, at både det lokale og ”professionssynspunkter” er repræsenteret i uddannelsesråd og studieråd.
- LSB stiller forslag om, at det er repræsentantskabet, der vælger de udefrakommende medlemmer.

LSB mener, at det er problematisk set ud fra en demokratisk synsvinkel, at den midlertidige bestyrelse udpeges af ministeren og ikke af de eksisterende institutioners bestyrelser (de har i forslaget kun indstillingsret.)

LSB er betænkelig ved de mange muligheder der er for uddelegering til rektor.

- LSB finder, at det for seminarier placeret i udkantsområderne er yderst vigtigt fortsat at kunne fastholde de tilknyttede ungdomsuddannelser.
- Set ud fra den almindelige opfattelse af hvad der er ret og rimeligt, er det efter LSB's opfattelse krænkende, at man uden videre fratager udbudsretten fra institutioner, der ikke ønsker at være med.

Indledning

I juni 2006 sendte vi sammen med Pædagogseminariernes Bestyrelsesforening en henvendelse til Folketinget og undervisningsministeren med konkrete forslag i forhold til styring af de evt. kommende professionshøjskoler.

I november 2006 drøftede vi forslaget med folketingspolitikere. I januar henvendte vi os igen til Folketinget og minister. I februar 2007 havde vi foretræde for Folketingets Uddannelsesudvalg. Når LSB så indgående har forholdt sig til processen undervejs, er det fordi, LSB i høj grad vedstår sig et ansvar for dansk læreruddannelse, herunder et ansvar for måden hvorpå denne uddannelse organiseres.

LSB er og har altid været positiv over for nødvendige strukturelle ændringer. Vi erkender nødvendigheden af, at netop en læreruddannelse nødvendigvis må forholde sig til fremtiden og de udfordringer, der ligger her. Vi erkender derfor nødvendigheden af både indholdsmæssige og strukturelle ændringer, men vi er samtidig af den principielle opfattelse, at når man tager beslutninger, der forholder sig til fremtiden, så må de altid tages med baggrund i fortidens erfaringer.

Udkastet til "Lov om professionshøjskoler" er et markant brud med fortiden. Lovforslaget er ikke bare et brud med den nære CVU-lovgivning, men også et markant brud med den historiske sammenhæng, der har været mellem læreruddannelsen og det civile samfund.

LSB skal ikke her repetere læreruddannelsens historie, men blot gøre opmærksom på, at det i Danmark historisk altid har været sådan, at læreruddannelse handler både om uddannelse og opdragelse. Derfor skal der være en tæt forbindelse mellem skolen og det civile samfund.

Det er den tænkning "Lov om professionshøjskoler" er et markant brud med. Derfor har det været afgørende undervejs for LSB at kæmpe for et repræsentantskab og et lokalt forankret studieråd. LSB forstår ganske enkelt ikke argumenterne imod, for der er for LSB ingen modsætning imellem en ordentlig demokratisk funderet samtale og ønsket om en klar og entydig ledelse.

Generelt om lovforslaget

LSB anerkender lovforslagets intentioner om at skabe stærke institutioner, der kan skabe yderligere vækst, bredt i landet. LSB anerkender også lovforslagets intentioner om, at ville fastholde den regionale forpligtelse og forankring, herunder lovforslagets intentioner om, at sikre også udkantsområderne.

Der er således i lovudkastet mange smukke og rigtige hensigter, men LSB er bekymret for, at det med lovforslagets ensidige satsning på en enstrengt ledelse nemt kan blive til smukke ord, uden reel mulighed for, at de lokalt forankrede kredse, der indtil nu har haft stor indflydelse på professionsuddannelserne, fortsat bliver hørt. Forslaget vil efter LSB opfattelse nemt – på trods af de smukke ord - føre til centralisering. Det er dem, der "har skoene på", der er bedst til at sikre udkantsområdernes interesser.

Lovforslaget forholder sig efter vores opfattelse udelukkende til økonomisk og materiel vækst. LSB anerkender, at en sådan vækst er en forudsætning for demokratiet. LSB mener, at uden mulighed for en fortsat bred værdidiskussion og uden en fortsat besindelse på værdier, så vil økonomisk vækst blot blive en tom ramme uden reelt indhold. Det er dette indhold, der har været i stærkt fokus i de tidligere seminarbestyrelser. LSB ser ikke i det foreliggende lovforslag nogen reel vilje til fortsat at skabe institutionelle rammer for besindelse på og udvikling af dette værdi-grundlag.

LSB anerkender, at bestemmelserne i § 29, der giver Regionsrådet høringsret før et uddannelsessted kan nedlægges, sikrer, at der skal tages politisk stilling i forhold til rent forretningsmæssige overvejelser, men LSB finder, at kommentarerne til paragraffen synes at svække intentionen med bestemmelsen. LSB mener tværtimod, at bestemmelsen i § 29 bør skærpes ved, at en sådan udtaleret også gives til de byråd, der bliver berørt af en evt. nedlæggelse af et uddannelsessted.

Repræsentantskab

LSB er af den klare opfattelse, at bestemmelserne omkring repræsentantskab er udtryk for et demokratisk underskud i lovudkastet. Samtidig er LSB af den opfattelse, at bestemmelserne er et mistillidsvotum til de siddende studiebestyrelser og CVU-bestyrelser, og til den måde, de er sammensat på. Det forstår vi ikke. LSB spillede positivt med omkring dannelsen af CVU'erne, og LSB har undervejs i hele processen – efter vores opfattelse – indgået i en positiv dialog med minister, ministeriet og politikerne.

I juni 2006 kom LSB med et udspil til uddannelsesudvalg og repræsentantskab. Dette udspil indgik i en række drøftelser med ministeren, ministeriet og en række politikere. Udspillet blev, under hensyntagen til argumentet om, at tilsynet bør hvile på ministeren, undervejs ændret til et forslag om, at repræsentantskabet skal orienteres om væsentlige spørgsmål, herunder strategi og økonomi. Det anføres i kommentarerne til lovudkastet, at "ledelsen skal skabe åbenhed og gennemsigtighed". En sådan bestemmelse er i overensstemmelse med almindelig praksis, men hvis bestemmelsen alene er rettet internt og ikke reelt inddrager aftagere og de væsentlige interesser, der er lokalt og folkeligt omkring professionsuddannelserne - deres indhold og organisering -, så bliver de pæne ord uden reelt indhold.

LSB har ikke og har aldrig haft grund til at have mistillid til ministeren og til ministeriets tilsyn. LSB anerkender nødvendigheden af dette tilsyn. Der er tale om uddannelser, der hovedsageligt finansieres af skatteindtægter, men LSB kan ikke forstå, hvor modsætningen er mellem ministerens legitime ret til at udøve tilsyn og ønsket om, at de kredse, der i generationer har skabt og stået bag professionsuddannelserne, ikke længere skal høres.

LSB skal derfor på det kraftigste anmode om, at det endnu engang overvejes at gøre bestemmelsen om et repræsentantskab til en skal-bestemmelse.

Uddannelsesråd og studieråd

LSB vil gerne anerkende forslaget om at etablere et uddannelsesudvalg fælles for hver grunduddannelse, som et godt forslag. Vi vil især gerne fremhæve sætningerne i kommentaren:

"Det er et krav, at uddannelserne har nær sammenhæng. Læreruddannelsen og pædagoguddannelsen vil derfor ikke kunne rummes under samme uddannelsesudvalg.", som værende vigtige. LSB kunne dog godt have ønsket sig en mere præcis formulering end "kendskab til arbejdsmarkedet". En sådan formulering vil føre til, at det overlades til det formelle system af arbejdstagere og arbejdsgivere at udpege repræsentanter til et uddannelsesudvalg.

Læreruddannelsen har i sig også et dannelses- og opdragelsessigte, der gør det relevant at sikre, at også forældreorganisationer og det frivillige foreningsliv har plads i et uddannelsesråd. De anvendte formuleringer synes ikke at medtænke noget sådant, og synes slet ikke at medtænke den folkelige forankring, der historisk har været omkring læreruddannelsen.

Med hensyn til bestemmelserne om studieråd, så forstår LSB ikke hensigten med disse bestemmelser. I lovparagraffen står der, at studierådene er tænkt "for at sikre de lokale uddannelsessteder mulighed for indflydelse på uddannelse og undervisning samt professionshøjskolens varetagelse af den opgave, der er nævnt i § 4, stk. 1, 2. pkt."

I kommentaren uddybes dette med, at "studierådene skal styrke de lokale uddannelses- og studiemiljøer og rådgive uddannelsesudvalgene om studieordningerne", og at "formålet med § 13, stk. 2 er yderligere af hensyn til de studerende at styrke mulighederne for at videreføre og udvikle en særlig identitet og kultur, der knytter sig til eksisterende eller kommende grunduddannelser ved at oprette studieråd". Senere står der "etablering af studieråd vil give de studerende en større indflydelse på deres uddannelse."

Studieråd skal videreføre noget af det, de eksisterende studiebestyrelser, står for. Derfor vil LSB gøre opmærksom på, at disse studieråd skal sammensættes af studerende, ansatte og repræsentanter fra de kredse, der står bag de enkelte seminarier, herunder lokale repræsentanter for det lokale arbejdsmarked og politiske liv.

LSB finder, at repræsentation for netop sådanne "interesser" skal medtænkes i kommentaren til § 13, stk. 2 og vil anbefale at studierådene gøres obligatorisk.

Bestyrelsens sammensætning og kompetence

LSB anerkender behovet for en klar og enstregt ledelse af de kommende professionshøjskoler, men LSB vil gerne anføre, at der efter vores opfattelse er problemer i forhold til forholdsvis upræcise bestemmelser omkring udpegelsen af medlemmer til bestyrelsen for så vidt angår de udefrakommende medlemmer.

Der er i lovudkastet en rimelig klar beskrivelse af profilen af disse udefrakommende medlemmer, men der er ikke en tilsvarende klarhed, når der beskrives hvem, der skal udpege disse medlemmer. I kommentaren uddybes profilen, og LSB anerkender bestemt sætningerne "Der skal endvidere lægges stor vægt på, at der i bestyrelsen er personer, som har kendskab til lokalområdet, navnlig kendskab til behovet for uddannelsen i det pågældende område." og "Det bør desuden ved sammensætningen - i hvert fald lige efter professionshøjskolens etablering - sikres, at der er medlemmer, som kender til de sammenlagte uddannelsesinstitutioners særlige kulturer og identitet, og som med udgangspunkt i en forståelse af disse forholds betydning kan bidrage til bestyrelsesarbejdet." som værende yderst central i forhold til profileringen af de kommende bestyrelsesmedlemmer, men LSB finder det problematisk, at det reelt overlades til den midlertidige bestyrelse at "sammensætte" den endelige bestyrelse.

I kommentaren står der "Lovforslaget fastsætter ikke regler om, hvordan bestyrelsens udefrakommende medlemmer udpeges. Det er med lovforslaget hensigten at give professionshøjskolerne og bestyrelserne frihed til inden for de i standardvedtægten fastsatte rammer selv at fastlægge den fremtidige procedure for udpegning af udefrakommende medlemmer, under forudsætning af at de lever op til de fastsatte krav. Ved udpegning af udefrakommende medlemmer, herunder ved selvsupplering, vil der under alle omstændigheder skulle ske en inddragelse af en bred kreds omfattende de relevante eksterne interessenter i forhold til den enkelte professionshøjskole." Det er således den midlertidige bestyrelse, der fastsætter vedtægterne. Disse skal godkendes af undervisningsministeriet, men med henvisning til det tidspres, der er omkring dannelsen af professionshøjskoler, så er der ikke megen tid til at tænke sig om og til at forhandle.

LSB mener derfor, at den måde de midlertidige bestyrelser nedsættes på, set ud fra en demokratisk synsvinkel, er problematisk.

LSB skal endnu engang pege på repræsentantskabet som et vigtigt organ i forhold til at sikre "inddragelse af en bred kreds omfattende de relevante eksterne interessenter i forhold til den enkelte professionshøjskole" og til at sikre, at denne repræsentation sker på anerkendt demokratisk vis.

LSB er betænkelig ved de mange muligheder for uddelegering til rektor. Særligt vil LSB fremhæve bestemmelsen om, at "bestyrelsen kan bemyndige rektor til at godkende studieordningerne". Studieordningen er det vigtigste redskab i forhold til den enkelte uddannelses identitet. Det er studieordningen, der udstikker rammerne for hvor megen "særlig identitet og kultur", der kan være på det enkelte sted. Det vil derfor være mere hensigtsmæssigt, ud fra lovens intentioner, ikke at overlade godkendelse af studieordningen til det administrative led. LSB foreslår derfor, at godkendelsen uddelegeres til uddannelsesudvalget.

Uddannelsesenheder med tilknyttede ungdomsuddannelser.

I LBK nr. 228 af 17/03/2006 er der i § 27a, stk. 3 en bestemmelse, der hedder, at "Undervisningsministeren kan godkende, at et CVU udbyder almen ungdomsuddannelse, herunder studieforberegende undervisning, samt i særlige tilfælde erhvervsrettet ungdomsuddannelse." LSB kan ikke se en tilsvarende bestemmelse i lovudkastet. LSB skal tillade sig at anføre, at netop for seminarier placeret i udkantsområderne er det yderst vigtigt fortsat at kunne fastholde de tilknyttede ungdomsuddannelser.

Fratagelse af udbudsretten

LSB står uforstående over for, at der til eksisterende institutioner, der ikke ønsker at leve op til loven, gives så kort en afviklingsfrist. LSB finder det i denne forbindelse endnu mere problematisk, at der er så kort en høringsfrist. Der gives reelt disse institutioner mindre end en måned til at forholde sig til lovens konsekvenser. Ud fra den almindelige opfattelse af hvad der er ret og rimeligt, er dette efter LSB's opfattelse krænkende i forhold til de almindelige bestemmelser om ejendomsret. Det er LSB's opfattelse, at det ikke er i overensstemmelse med intentionerne bag grundlovens bestemmelser om ret og rimelighed og ejendomsrets-begrebet.

På vegne af bestyrelsesforeningen

Søren Christian Jensen
bestyrelsesformand

Henrik Sommer
sekretær

22. marts 2007

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Høring vedr. forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Børne- og Kulturchefforeningen (BKF) takker for muligheden for at afgive bemærkninger til ovenstående lovforslag.

Generelle bemærkninger:

BKF er enig i det overordnede sigte med loven, nemlig at mindst halvdelen af en ungdomsårgang senest i 2015 skal have en videregående uddannelse. Og at der om 10 år skal tilbydes langt flere praksisorienterede uddannelser på bachelorniveau overalt i landet. – BKF har tidligere givet udtryk for den opfattelse, at der vil blive stillet nye krav til medarbejdernes kompetencer i den offentlige sektor. En selvstændig udfordring vil være at rekruttere kvalificerede medarbejdere. Derfor ser BKF frem til, at de nye professionshøjskoler kan levere undervisning af høj kvalitet og løbende generere ny viden i et tæt samspil med forskningsmiljøer og det arbejdsmarked, som højskolerne betjener.

Både den offentlige og den private sektor har behov for medarbejdere, der er udviklingsorienterede og som kan tænke i helhedsorienterede løsninger. Derfor vil de studerende, der i fremtiden skal uddannes på professionshøjskolerne, i stigende grad blive bedømt på deres udviklingskompetencer.

Det er BKF's forventning, at professionshøjskolerne vil bidrage hertil.

Endvidere ser BKF positivt på forslaget intentioner om at lette overgange mellem niveauer og fagområder, såvel når det gælder forskellige uddannelser på professionshøjskoler som uddannelser på universitetsniveau: Smidig af- og påstigning i uddannelsessystemet må altid være at foretrække frem for uddannelsesmæssige blindgyder. Der forudsættes naturligvis at være enighed om sammenlignelige niveauer forud for overførsel af uddannelsespoint fra én uddannelse til en anden.

Der omtales i lovforslagets almindelige bemærkninger problemet med faldende optag på professionsbacheloruddannelserne – og et for højt frafald. At få flere til at starte på en uddannelse forudsætter attraktive uddannelses tilbud, siges det. BKF er enig heri – men attraktive uddannelses tilbud må opfattes som et nødvendigt men ikke tilstrækkeligt tiltag for at vende den uheldige udvikling – det drejer sig om en række faktorer, blandt andet om professionernes almene status blandt de unge.

BKF er også enig i det overordnede sigte, at dimittenderne fra professionsbacheloruddannelserne skal kunne gå direkte i erhverv og beskæftigelse. Men derfor kan der nok vel stadig være behov for at overveje forskellige former for introduktionsforløb til erhvervet, sådan som det har været praktiseret f.eks. for nyuddannede lærere.

Specifikke bemærkninger:

I § 20 omtales muligheden for, med henblik på samarbejde og åben dialog med det omgivende samfund, at professionshøjskolens bestyrelse nedsætter et repræsentantskab, som evt. udpeger en eller to af bestyrelsens udefrakommende medlemmer. BKF forslår, at det bliver et krav, at der nedsættes et repræsentantskab eller andet tilsvarende organ: Samarbejdet med det omgivende samfund forekommer at være for vigtigt til at en kan-bestemmelse tages i anvendelse.

I henhold til forslaget § 29 stk. 1 skal der indhentes udtalelse fra regionsrådet forinden et uddannelsessted kan nedlægges. BKF finder det naturligt at også det kommunale niveau inddrages.

BKF hilser det med tilfredshed, at undervisningsministeren kan pålægge bestyrelsen at undlade at nedlægge uddannelsessteder, hvis der efter et skøn stadig er behov for uddannelsesstedet. – Det kan vel anses for en sidste livlinje for et udkants-uddannelsessted, hvis nedlæggelse ville få alvorlige konsekvenser for området.

BKF har ikke yderligere kommentarer til forslaget.

Med venlig hilsen

Carsten Anderskov
Næstformand

Nærmere oplysninger hos Per B. Christensen, perbc@naestved.dk eller Carsten Anderskov, caan@skivekommune.dk

Fuldmægtig Margrethe Øhlenschläger
Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

26.3.2007

ERSC
14338

FTF høringsvar vedrørende lovforslag om professionshøjskoler for videregående uddannelse

Indledning

FTF havde gerne set, at den fælles uddannelseslovgivning for de erhvervsrettede videregående uddannelser og institutionslovgivningen var udsendt i høring samtidig, herunder at sammenhængen mellem akademier og professionshøjskolerne var afklaret. En samlet lovgivning ville have givet et bedre udgangspunkt for at vurdere de nye lovgivningsmæssige rammer.

FTF ser derfor lovforslaget om professionshøjskoler som et første skridt mod at realisere målsætningen om at danne en samlet uddannelsessektor, der udbyder erhvervsrettede videregående professionsbacheloruddannelser såvel til den offentlige som private sektor. Denne målsætning skal fortsat have prioritet i de videre politiske forhandlinger.

Det er samtidig vigtigt for FTF at understrege, at der skal ske en styrkelse af akademierne. Det fremtidige udbud af akademiuddannelser skal ske indenfor en egentlig juridisk konstruktion.

Generel vurdering.

FTF er positiv overfor lovforslaget om professionshøjskolerne. Det indeholder en række elementer, der kan medvirke til at realisere de centrale uddannelsespolitiske målsætninger for de erhvervsrettede videregående uddannelser.

Professionshøjskolerne skal – i konkurrence med universiteterne – i de kommende år tiltrække flere unge til de videregående uddannelser, der sigter på beskæftigelse indenfor de offentlige velfærdsområder og vækstområder på det private arbejdsmarked. Det skal ske både ved at styrke de nuværende professionsbacheloruddannelser og ved at udvikle nye uddannelser, der imødekommer behovet for ændringer i fagligheder og kompetencer.

Professionshøjskolerne skal løfte den helt afgørende efter- og videreuddannelsesopgave for de mange voksne på arbejdsmarkedet, der har et stigende behov for opkvalificering. Det gælder ikke mindst efter- og videreuddannelsesbe-

FTF
Niels Hemmingsens Gade 12
Postboks 1189
1010 København K

Telefon 33 36 88 00
Telefax 33 36 88 80

E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

hovene i sammenhæng med den kommende kvalitetsreform, som bør styrke såvel den faglige opkvalificering som lederuddannelse.

Professionshøjskolerne skal tillige være stærke centre for udvikling af viden fra praksis og profession. Det skal ske i samarbejde med aftagere, organisationer, virksomheder, vækstfora m.fl. Det forudsætter også et forpligtende samspil med forskningen.

Professionshøjskolerne skal desuden være platform for en styrkelse af de erhvervsrettede videregående uddannelsers internationale samarbejde og anerkendelse.

Lovforslaget vil efter FTF's opfattelse udgøre et godt grundlag for at løfte disse opgaver og for udmøntningen af globaliseringsmidlerne målrettet de erhvervsrettede videregående uddannelser og deres videnmiljøer.

I forhold til den endelige udformning og realisering af loven om professionshøjskoler vil FTF pege på en række behov for præciseringer og forudsætninger.

Grunduddannelser med høj kvalitet

En helt central opgave for professionshøjskolerne er at udbyde og udvikle grunduddannelser på professionsbachelorniveauet. Opgaven omfatter såvel de eksisterende som nye grunduddannelser.

For de eksisterende professionsbacheloruddannelser indenfor områder som fx sundhed, pædagogik, undervisning, social og teknik skal de flerfaglige professionshøjskoler evne at udvikle kvaliteten i de enkelte uddannelser. Det indebærer fokus på uddannelsernes kernefaglighed – og med udgangspunkt i denne – et styrket samarbejde mellem forskellige fagligheder.

Udviklingsopgaven i relation til grunduddannelserne er efter FTF's opfattelse ikke tilstrækkeligt understreget i lovforslaget, og foreslås derfor at indgå eksplicit i lovens formålsparagraf (§ 5).

Sikringen af grunduddannelser af høj kvalitet kræver også tilstrækkelige ressourcer. Det er helt afgørende, at der er et tilstrækkeligt økonomisk råderum til at styrke grunduddannelserne såvel indholdsmæssigt som strukturelt. Det skal bl.a. ske ved at opkvalificere underviserne på alle professionsbacheloruddannelserne og ved at styrke indsatsen mod frafaldet.

For FTF er det afgørende at understrege, at den økonomiske prioritering, som udmøntningen af globaliseringspuljen er udtryk for, skal betyde, at professionshøjskolerne sikres tilstrækkelige midler, samt at professionshøjskoleuddannelsen ikke må ske på bekostning af grunduddannelsernes økonomi.

Grunduddannelser i tilstrækkeligt omfang

Professionshøjskolerne uddanner professionsbachelorere til en række af de beskæftigelsesområder, hvor der allerede er eller forudsiges mangel på arbejdskraft fx undervisnings- og sundhedsområdet.

FTF foreslår derfor, at der i forlængelse af uddannelses- og institutionslovgivningen gennemføres en drøftelse mellem alle involverede parter af, hvordan den fremtidige landsdækkende dimensionering af professionsbacheloruddannelserne sikres indenfor de enkelte beskæftigelsesområder.

Strategisk og konkret samarbejde mellem professionshøjskole og universitet om forskning og videnproduktion

FTF er enig i at strategisk og konkret samarbejde mellem professionshøjskolerne og universiteterne skal have høj prioritet. En sådan prioritering forudsætter ligestilling i samarbejdet.

Det foreslås, at "ligestilling" anvendes i lovens bemærkninger til at beskrive samarbejdet, således at det i bemærkningerne til § 5 præciseres, at en professionshøjskole skal indgå i et systematisk og *ligestillet* samarbejde.

For at skabe denne ligestilling er der behov for en mere præcis forståelse af begrebet udviklingsbaseret, herunder hvordan dette begreb spiller sammen med forskningen. Lovens bemærkninger kan med fordel præciseres her.

Der foreslås yderligere i lovens formålsparagraf en præcisering af uddannelsernes videngrundlag, således at det eksplicit fremgår, at forskning indgår som et element i videngrundlaget.

Ligestillingen skal også sikres gennem særskilte og permanente økonomiske midler, som professionshøjskolerne kan anvende til at indgå i forsknings- og udviklingsprojekter.

Endelig vil FTF pege på, at der i forlængelse af uddannelses- og institutionslovgivningen er behov for en præcisering af, hvordan forskningsindsatsen styrkes på professionsområderne. De særskilte forskningsprogrammer udmøntet i forlængelse af regeringens globaliseringsstrategi er en start, men der er behov for en langt mere massiv indsats.

Styrket efter- og videreuddannelsesindsats

Professionshøjskolerne skal spille en afgørende rolle i tilvejebringelse af efter- og videreuddannelse.

Denne opgave bør præciseres særligt i forhold til uddannelsesudvalgenes rolle og opgaver.

FTF understreger samtidig behovet for en tværfaglig koordination af professionshøjskolens efter- og videreuddannelsesstilbud. Det skal derfor også på områder med tværfaglige behov oprettes tværfaglige efter- og videreuddannelsesudvalg.

Det skal ligeledes præciseres, at masteruddannelser udbudt af professionshøjskolerne som videreuddannelse, skal have samme niveau og opfylde samme formelle krav som masteruddannelser på universiteterne.

Endelig er det vigtigt, at professionshøjskolelovgivningen sikrer princippet om direkte adgang fra relevant professionsbacheloruddannelse til relevant kandidatuddannelse.

Den midlertidige og permanente bestyrelses udpegning og sammensætning

FTF mener at det er positivt, at der i professionshøjskolernes bestyrelser skal indgå personer med faglig indsigt i uddannelserne og med indsigt i det private og offentlige arbejdsmarkeds uddannelsesbehov. FTF syntes det er uforståeligt, at FTF ikke er direkte nævnt i beskrivelsen af, hvem der skal sidde i bestyrelsen.

Lovforslaget fastsætter ikke nærmere regler om, hvordan de udefrakommende medlemmer skal findes, dog skal det ske indenfor de rammer som standardvedtægten fastlægger.

At lade proceduren for udpegning af de udefrakommende medlemmer af bestyrelsen stå helt åbent i lovgivningen er imidlertid ikke acceptabelt. Der bør som minimum fastlægges krav til den procedure som højskolen skal følge – procedurekrav, der skal fremgå af standardvedtægten.

Et procedurekrav kunne være, at der skal foretages en indkaldelse af forslag til udefrakommende bestyrelsesmedlemmer fra de aftager- og organisationsområder, som højskolens uddannelsesudbud retter sig mod.

Der bør ligeledes fastlægges krav om repræsentation i den midlertidige bestyrelse fra arbejdsgiver- og hovedorganisationsområder, som højskolens udbud retter sig mod.

Højere grad af obligatorisk struktur

Der skal være en højere grad af forpligtelse i lovgivningen til at fastlægge den organisatoriske struktur for højskolen.

FTF foreslår, at det bliver obligatorisk at danne fakulteter eller fagområder og studieråd. En obligatorisk struktur er nødvendig for at sikre de organisatoriske rammer om uddannelsernes profil og udvikling.

Også oprettelse af et repræsentantskab med bred repræsentation fra professionshøjskolens kreds af interessenter skal være en forpligtelse.

Endelig er FTF af den opfattelse, at der for hver professionshøjskole skal oprettes et udviklingsråd med dialog om forsknings- og udviklingsprojekter.

Uddannelsesudvalg

Det er positivt, at der bliver pligt til at oprette uddannelsesudvalg for hver professionsbacheloruddannelse, hvor personer med kendskab til kvalitetssikring og arbejdsmarkedsbehov skal indgå, herunder arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter fra uddannelsens arbejdsmarked.

Loven er dog uklar i bemærkningerne, hvor der åbnes mulighed for at bestyrelsen kan samle nært beslægtede uddannelser under ét udvalg. Der er behov for en præcisering af, hvad der menes med "nært beslægtede" uddannelser.

Teknisk- og merkantile professionsbacheloruddannelser

De tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser skal indgå fuldt og helt i professionshøjskolerne. Den optimale model er en fusion af akademier og professionshøjskoler.

Her og nu skal der opbygges et ligeværdigt og forpligtende samarbejde mellem akademier og professionshøjskoler i form af en bindende associeringsmodel, der har fusion som mål. Dette samarbejde er en forudsætning for udbuddet af professionsbacheloruddannelser på området.

I forlængelse heraf mener FTF, at den rigtige løsning her og nu vil være en fuld integration af ingeniørområdet i professionshøjskolerne.

Med den valgte løsning er det som minimum afgørende at fastholde, at de to ingeniørhøjskoler skal indgå forpligtende aftaler med professionshøjskolerne som forudsætning for tildeling af midler fra globaliseringspuljen.

Konstruktøruddannelsen

Konstruktøruddannelsen udbydes i dag på ét CVU og 4 akademier og står derfor med en særlig udfordring.

For at sikre den fortsatte kvalitet i uddannelsen, herunder at uddannelsen kan leve op til den kommende akkreditering, anbefaler FTF, at konstruktøruddannelsen fremover udbydes af professionshøjskoler. Konstruktøruddannelsen kan dermed blive en vigtig udannelse og et centralt fagligt udviklingsmiljø i professionshøjskolernes strategi for udvikling af det teknisk og merkantile område.

På kort sigt kan integrationen af konstruktøruddannelsen i professionshøjskolerne ske på grundlag af forpligtende samarbejdsaftaler mellem akademierne og de relevante professionshøjskoler.

Den kommende fælles uddannelseslov

Høringen af lovforslaget om professionshøjskoler åbner mulighed for også at kommentere på den forventede fælles uddannelseslov. I relation til den forventede mulighed for at tilrettelægge uddannelser med af- og påstigninger vil FTF understrege, at FTF ikke finder, at der skal være mulighed for at anvende af- og påstigningsmuligheder på de eksisterende professionsbacheloruddannelser.

Professionsbacheloruddannelser indenfor områderne sundhed, pædagogik, undervisning, socialt arbejde mfl. er i dag opbygget som sammenhængende kompetencegivende uddannelsesforløb. De er strukturelt omkring en kernefaglighed og en progressiv opbygningen af de faglige kompetencer over 3 – 4 årige forløb. På sundhedsområdet kan uddannelserne være autorisationsgivende.

FTF vil advare kraftigt imod, at der sker en opsplitning af de eksisterende professionsbacheloruddannelser. Det vil medføre alvorlige kvalitetstab i uddannelserne og i den professionelle standard som professionsbachelorerne skal have i jobbet.

Både de kendte og veletablerede professionsuddannelser og de nye uddannelser, der kommer til, skal imødekomme tidens behov. Fælles er imidlertid også, at uddannelserne skal have en faglig tyngde og indeholde en faglig identitet, der sikrer, at uddannelserne er langtidsholdbare og udgør et rigtigt afsæt for en fortsat kompetenceudvikling.

Med venlig hilsen

Bente Sorgenfrey
Formand

26. marts 2007
CI/2956

Høring over forslag til Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Med mail af 6. marts har FS og HFI til høring modtaget forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser. Foreningerne har i den forbindelse følgende bemærkninger:

FS og HFI kan konstatere, at lovforslaget alene vedrører professionshøjskoler for videregående uddannelser. Det undrer foreningerne, at erhvervsskolernes placering/tilknytning slet ikke nævnes i denne sammenhæng. Dette skal ikke mindst ses i lyset af oplysninger¹ om, at institutionslovgivningen forventes førstebehandlet den 30. marts, hvorefter erhvervsskolernes placering og involvering skal forhandles af partierne med henblik på eventuelle ændringsforslag inden andenbehandlingen. Det er foreningernes frygt, at spørgsmålet om erhvervsskolernes placering primært kommer til at ske på professionshøjskolernes præmisser, og foreningerne stiller sig derfor meget gerne til rådighed for en dialog om en fremtidig løsning, som tilgodeser erhvervsskolernes samlede udbud.

Overordnet bakker FS og HFI op om etableringen af flerfaglige professionshøjskoler. På kort sigt er det imidlertid foreningernes opfattelse, at der også skal være mulighed for selvstændigt at styrke og videreudvikle de tekniske og merkantile uddannelsesmiljøer i regionerne på baggrund af erhvervsskolernes eksisterende erfaringer og kompetencer. Inspireret af erhvervsakademimodellen kan dette fx ske ved at forankre de videregående uddannelser i en overbygningskonstruktion til erhvervsskolernes øvrige aktiviteter², som sikrer sammenhæng fra EUD- til MVU-niveau.

I forhold til lovforslagets konkrete indhold er FS og HFI stærkt foruroliget ved udsigterne til, at professionshøjskolerne får tildelt udbudsretten på det tekniske og merkantile område jævnfør bemærkningerne til kapitel IV³: "en professionshøjskole har som udgangspunkt en flerfaglig profil, der i muligt omfang dækker de pædagogiske, sundhedsfaglige, tekniske, merkantile, samfunds-faglige og sociale områder." Det gælder både, hvis professionshøjskolerne får monopol på det merkantile og tekniske KVVU/MVVU-udbud, hvor erhvervsskolerne har den primære ekspertise, og hvis en fremtidig model åbner op for paralleluddannelser i henholdsvis professionshøjskole- og erhvervsskoleregi. KVVU-uddannelserne kan ikke klare sig i en sådan konkurrence, og foreningerne skal derfor stærkt opfordre til, at nye erhvervsrettede MVVU-uddannelser etableres som overbygningsuddannelser til eksisterende KVVU-uddannelser, hvor dette er relevant.

På denne baggrund vil FS og HFI opfordre til, at der sker en præcisering af præmisserne for et ligeværdigt samarbejde mellem professionshøjskoler og erhvervsskoler med henblik på en tilføjelse til loven.

Endelig skal der henvises til foreningernes skriftlige oplæg til høringen i Folketingets Uddannelsesudvalg den 13. marts. Disse vedhæftes til orientering.

Venlig hilsen
Anne Mette Zachariassen

¹ Jævnfør orientering om lovforslagsbehandlingen på Erhvervsakademirådets sidste møde den 20. marts.

² KVVU- og MVVU-udbudet bør ske på baggrund af akkreditering, så kvaliteten afgør udbudsretten.

³ Bemærkningerne til lovforslaget, kapitel IV. Etablering af de nye professionshøjskoler (punkt 2 om faglighed).

2. marts 2007
CI/2932

Høring om flerfaglige professionshøjskoler 13. marts 2007 – oplæg fra HFI

HFI's syn på udviklingen af professionshøjskoler tager afsæt i det erhvervsrettede område, hvor uddannelserne skal være attraktive for både de unge og erhvervslivet, hvis mindst halvdelen af en ungdomsårgang skal gennemføre en videregående uddannelse i 2015, og hvis Danmarks konkurrenceevne og velstand skal øges.

Et af formålene med etablering af professionshøjskoler er at få en større andel af en ungdomsårgang til at vælge en kort eller mellemlang videregående uddannelse. KVVU- og MVU-uddannelserne skal således være attraktive alternativer til de akademiske uddannelser på universiteter og handelshøjskoler. Det betyder efter HFI's opfattelse, at der skal være en høj grad af praksisnærhed i uddannelserne og ikke mindst fokus på den særlige faglighed og pædagogik, som knytter sig til de enkelte områder.

Hensynet til den merkantile identitet er essentielt for HFI, hvilket afspejles i foreningens holdning til etablering af professionshøjskoler og tilslutning til bestemte modeller for strukturen. Hidtil har der primært været fokus på partnerskab som model for akademierhvervsskolernes tilknytning til MVU-sektoren. Siden er nye modeller taget op til drøftelse – i oplægget til høringen skitseres således seks modeller for etablering af professionshøjskoler. Ud af disse modeller *finder HFI, at "selvstændig vækst" og/eller partnerskab er de mest velegnede modeller for udvikling af de erhvervsrettede videregående uddannelser.*

Begge modeller forudsætter efter HFI's opfattelse *en fortsat forankring af KVVU-uddannelserne på akademierhvervsskolerne og en styrkelse af akademikonstruktionen, således at akademierhvervsskolerne kan opnå udbudsret på MVU-niveau.* Afhængig af regionale forhold kan uddannelserne enten udbydes selvstændigt (med afsæt i en eller flere stærke akademierhvervsskoler) eller i et partnerskab med kommende professionshøjskoler. Afgørende for partnerskaberne vil det dog være, at de præges af ligeværdighed og et relevant fagligt indhold.

1. Struktur/modeller for professionshøjskoler som sikrer fortsat udvikling af kvalitet af eksisterende uddannelser

Fortsat udvikling af kvaliteten af de eksisterende uddannelser sikres efter HFI's opfattelse bedst ved et nært kendskab til det enkelte område, idet identiteten og kvalitetsindikatorerne er forskellige i de respektive uddannelser. På det merkantile område ligger ekspertisen alene hos erhvervsakademierne, idet der ikke findes MVU-institutioner, som i dag udbyder merkantile uddannelser på MVU-niveau. I en fremtidig model er det derfor *HFI's opfattelse, at selvstændig vækst eller partnerskab mellem akademierhvervsskoler og/eller relevante professionshøjskoler udgør det bedste regi for sikring af kvalitetsudviklingen.*

Kvalitetsudvikling og udvalgte professionshøjskolemodeller kan dog ikke ses isoleret, idet akkreditering fremover må forventes at få afgørende indflydelse på billedet, hvilket HFI hilser velkommen. Desuden *finder HFI, at akkreditering bør ligge til grund for retten til at udbyde MVU-uddannelser* frem for at lade dette bero på institutionstypen og en bestemt institutionsstruktur, hvilket i sig selv ikke er en garanti for kvalitet.

2. Struktur/modeller for professionshøjskoler som sikrer udvikling af nye uddannelser især på det tekniske og merkantile område

Udvikling af nye uddannelser på det merkantile område skal først og fremmest drives af erhvervslivets behov. Dette gør selvstændig vækst eller partnerskaber mellem akademierhvervsskoler og relevante professionshøjskoler til de foretrukne modeller, fordi akademierhvervsskolerne i forvejen har stærke virksomhedskontakter på blandt andet erhvervsuddannelses- og kursusområdet.

I forbindelse med udviklingen af nye professionsbacheloruddannelser er HFI stærkt bekymret for udviklingen af paralleluddannelser til eksisterende merkantile KVU-uddannelser. KVU-niveauet kan ikke tåle, at der etableres et flerstrengt system, hvor MVU- og KVU-uddannelser kommer i konkurrence - det vil kvæle de korte videregående uddannelser ved en udtynding af uddannelsesmiljøerne. Herved vil færre unge få en videregående uddannelse, fordi de ikke kan overskue uddannelsesforløb af mere end to års varighed.

På denne baggrund er det HFI's klare opfattelse, at udbuddet af merkantile KVU- og MVU-uddannelser bør ses inden for en enstrengt struktur, hvor MVU-niveauet så vidt muligt bygger oven på KVU-niveauet med et klart jobperspektiv for begge afstigningsniveauer. Herved sikres sammenhæng i uddannelsessystemet fra EUD- til MVU-niveau, hvilket er en fordel, både hvad angår rekruttering og risikoen for blindgyder.

3. Struktur/modeller for professionshøjskoler der sikrer bredt udbud over hele landet

HFI finder det vigtigt, at der bliver en relativt bred geografisk udbudsdekning over hele landet¹. På det merkantile område skyldes det ikke mindst behovet for nære relationer til erhvervslivet, hvor de små og mellemstore virksomheder (også dem der ligger uden for de største danske byer) er vigtige samarbejdspartnere, når der skal findes studiepraktikpladser.

Ligeledes er det vigtigt med et tilpas fagligt udbud over hele landet med institutioner, som kan understøtte den regionale udvikling og servicere virksomhederne med direkte viden, kompetenceudvikling af medarbejdere og dimittender. I en situation med høj beskæftigelse kan man frygte, at randområderne får svært ved at tiltrække kvalificeret arbejdskraft. Det er derfor oplagt at se på mulighederne i den nuværende relativt fintmaskede udbudsstruktur på erhvervsakademiområdet, hvor immobile unge får en videregående uddannelse, som de ellers ikke ville have fået, hvis de skulle flytte fra deres hjemby.

Som tidligere nævnt findes der i dag ingen regioner med MVU-institutioner, som udbyder merkantile uddannelser, hvilket lægger op til en vigtig rolle for akademierhvervsskolerne enten i partnerskab med professionshøjskoler eller som selvstændig vækst. HFI vil opfordre til, at forholdene i den enkelte region afgør modelvalget frem for at trække en ensartet struktur ned over hele landet, fordi regionale forskelle kan nødvendiggøre differentierede løsninger. I nogle regioner vil selvstændig vækst således være mest hensigtsmæssig med afsæt i en eller flere stærke akademierhvervsskoler, mens partnerskabsmodellen vil være at foretrække i andre regioner.

I relation til partnerskabsmodellen skal det afslutningsvis bringes i erindring, at akademierhvervsskolerne har en bred portefølje af uddannelser (erhvervsuddannelser, erhvervsgymnasiale uddannelser samt voksen- og efteruddannelser), som gerne skal kunne indgå i en kommende model, uden at disse uddannelser stilles ringere.

¹ Jævnfør punkt 1 bør akkreditering ligge til grund for udbuddet.

København, den 5. marts 2007
UE/153

Høring om flerfaglige professionshøjskoler

Foreningen af Skoleledere ved de tekniske skoler (FS) er inviteret til høring om flerfaglige professionshøjskoler af Folketingets Uddannelsesudvalg den 13. marts 2007. Foreningen og de tekniske erhvervsskoler har været stærkt optaget af hele debatten om professionshøjskoler gennem en længere periode nu og hermed fremsendes foreningens skriftlige kommentarer til dagsorden og spørgsmål, som beskrevet i programmet for den 13. marts.

Overordnet dagsorden

Processen

FS har arbejdet for, at indholdet i uddannelserne skal definere strukturer og organisering, ikke omvendt. Vi er glade for, at indholdet i uddannelserne nu er kommet på dagsordenen igen. Endvidere finder foreningen det helt nødvendigt i en debat om udvikling af CVU at inddrage debatten om erhvervsakademierne og erhvervsskolernes udbud af EUD.

Strukturer/modeller

Regeringens politik er, at alle unge skal have en uddannelse (95 %) og at 50 % får en videregående uddannelse. Konsekvensen er, at der bør være videreuddannelsesmuligheder for alle, uanset niveau. FS's holdning er, at der inden for de erhvervsrettede uddannelser skal der udvikles uddannelser (eksisterende og nye) således, at der skabes gennemskuelige og tydelige overgange mellem de forskellige uddannelsesniveauer. Der skal skabes tydelige og gennemskuelige adgange fra erhvervsuddannelserne (EUD) til de korte videregående uddannelser (KVU), og det skal være muligt at gå hele vejen igennem til en mellemlang uddannelse (MVU) og til en lang videregående uddannelse (LVU). Med disse videreuddannelsesmuligheder vil EUD og KVU blive langt mere tillokkende uddannelser, da der ikke afskæres muligheder, men tværtimod åbnes op for, at man kan gå frem og tilbage mellem arbejdsmarkedet og uddannelsessystemet og løbende blive videreuddannet i forhold til behovene for kompetencer hos virksomhederne og i samfundet.

FS ser et meget stort potentiale i at knytte det tekniske og det merkantile område sammen i flerfaglige miljøer. Ifølge skolernes vurdering af behov på arbejdsmarkedet, er der stærke udviklingsmuligheder i at få de forskellige typer af uddannelser til at hænge sammen fagligt. Eksempelvis vil en produktionsteknolog ofte i en jobsammenhæng have brug for merkantile kompetencer.

Det er meget centralt, at uddannelser på MVU-niveau indenfor det tekniske område også udvikles som overbygning til eksisterende eller nye KVU. Der er stadig mange unge, der finder det meget attraktivt at kunne få job allerede efter 1½-3 års uddannelse. Det er særdeles uheldigt, hvis KVU-niveauet "udkonkurreres" af uddannelser på MVU-niveau,

der fagligt dækker allerede eksisterende uddannelser. Paralleluddannelser kan give problemer mht. volumen, og dermed kan der også opstå kvalitetsmæssige problemer.

Fjernelse af barrierer

FS finder det meget uheldigt, at EUD ikke indgår i de oplæg til program, der foreløbig er sendt til høringsparterne. Hele den sektor, de tekniske skoler uddanner til, er baseret på det faglige grundlag i EUD. Lærerne, værksteder, udstyr, kontakten til erhvervslivet og fagligt miljø generelt vil være afgørende for, hvorledes uddannelserne på de videregående niveauer kan udvikles. Det er helt afgørende for de unge og for virksomhederne, at overgange fra EUD til KVVU og videre til MVU og LVU styrkes. Den vertikale sammenhæng mellem uddannelserne kan rekruttere nye grupper af unge til uddannelserne, og vertikale barrierer bør fjernes via ændringer i bekendtgørelser og love. Der bør til hver EUD være en KVVU, man kan videreudanne sig på, og tilsvarende til MVU og LVU. Adgangskrav til uddannelserne bør tilpasses således, at tilgangen fra de andre uddannelsesniveauer er indtænkt. Der er i dag et stort uudnyttet potentiale i de EUD-elever, der har evnerne og motivationen til videregående uddannelse. De må ofte rejse til udlandet for at få de ønskede formelle kompetencer på højere niveauer. Studerende, der tager videregående uddannelse med udgangspunkt i en praktisk faglig uddannelse (EUD), vil få kompetencer, der er meget værdifulde for arbejdsmarkedet og samfundet.

Uddannelsesinstitutionerne bør samtidig arbejde meget aktivt med at få fjernet de kulturelle barrierer, der kan være for at skabe vertikale faglige og pædagogiske sammenhænge.

Professionshøjskoler/erhvervsakademier

Formål med oprettelsen af professionshøjskoler og erhvervsakademier

Et af de politiske sigter med at oprette flerfaglige professionshøjskoler har været et ønske om at udnytte det potentiale, der kan ligge i at blande flere forskellige fagligheder. FS er meget enig i, at flerfaglighed er helt nødvendigt i en videre udvikling af uddannelserne på alle niveauer, i overensstemmelse med behovene for kompetencer på arbejdsmarkedet. Foreningen har dog samtidig et ønske om i første omgang, at erhvervsskolerne kan prioritere at sætte alle kræfter ind på fortsat at udvikle merkantile/tekniske flerfaglige undervisningsmiljøer i nogle selvstændige akademier. Skolerne er i forvejen i fuld gang med udvikling på dette område, og der er et stærkt ønske om, at rammerne for dette arbejde forbedres. Der er tvivl om, hvorvidt undervisningsmiljøer, der går over i meget forskelligartede fagligheder (eksempelvis pædagog og laborant), vil kunne berige hinanden i første omgang. De gode praksis- og erhvervsrettede uddannelser skal udvikles og styrkes, og dette uanset om målgruppen for uddannelserne er det private eller det offentlige arbejdsmarked. Men hvis for mange fagligheder blandes sammen, er der stor risiko for, at kræfterne bliver brugt forkert, og at virksomhederne ikke får den arbejdskraft, de har brug for.

Kendetegn ved en professionshøjskole/et erhvervsakademi – hvad skal institutionen kunne for at få udbud?

En professionshøjskole og et erhvervsakademi bør først og fremmest sikre kvalitet i og udvikling af uddannelserne, også efteruddannelse, i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov på alle niveauer. FS er meget enig i de politiske bestræbelser, der er, på at knytte retten til udbud af uddannelser på alle niveauer tæt sammen med akkreditering, hvor kravene til kvalitet er klare og tydelige for alle. For at skabe kvalitet og udvikling i uddannelserne, er det meget centralt, at faglighederne, også de flerfaglige, er tydelige og præcise.

Professionshøjskolens/erhvervsakademiets faglighed

Faglighed bør altid opfattes som flerfaglighed i forhold til de behov, der er for at knytte fag sammen i bestræbelserne på skabe de bedste uddannelser og uddannelsesmiljøer. Vertikale fagligt tydelige og profilerede uddannelsesmiljøer vil have den fordel, at lærere, ledere, undervisningslokaler, udstyr, samarbejdspartnere, miljøer i det hele taget klart signalerer til omverdenen, både studerende, samfund og virksomheder, hvad der foregår på en uddannelsesinstitution. Endvidere vil en klar profil også indadtil virke udviklende på ansatte.

Processen – modeller for skabelsen af vækstlag for faglighed for nye uddannelser

Det er helt centralt for udviklingen af vækstlag for faglighed for nye uddannelser, at der ikke skabes institutionelle barrierer. Der skal frit kunne samarbejdes med den type uddannelsesinstitution, der er nødvendig for faglig og pædagogisk udvikling, og de ministerielle ressortområder bør ikke forhindre faglig udvikling på tværs af alle typer institutioner. Eksempelvis kan det for erhvervsskolerne være helt nødvendigt og relevant at arbejde tæt sammen med universiteterne om både faglig og pædagogisk udvikling. Retten til udbud af uddannelser skal på alle niveauer knyttes tæt an til faglig kompetence og kvalitet (akkreditering) og ikke til institutionstype. Der vil naturligt dannes miljøer, der har kapaciteten til videregående niveauer (lærer kvalifikationer m.v.), og miljøer, der ikke har.

De lovgivningsmæssige rammer og bekendtgørelser skal gøres så brede og fleksible, at samtidig med at de landsdækkende mål fastholdes, kan der løbende justeres og ændres i overensstemmelse med de udviklingsbehov, der er på arbejdsmarkedet og i forhold til kravene om globalisering.

De 6 modeller

FS kan ifølge ovenstående argumenter se **model C** som den model, der bedst vil styrke de praksisrettede uddannelser til erhvervslivet. En selvstændig vækst for de erhvervsakademier (erhvervsskoler), der har den nødvendige kapacitet, viden og kompetence til at udvikle og udbyde professionsbacheloruddannelser uden tilknytning til en professionshøjskole, vil i første omgang give de bedste betingelser. Efter en forankring af uddannelserne om nogle år kan det meget vel tænkes, at der kan udvikles stærke samarbejder til også andre faglige miljøer.

Alternativt kan FS anbefale model B, hvor der udvikles partnerskaber/samarbejder mellem erhvervsakademierne og professionshøjskolerne om udbud af professionsbacheloruddannelser inden for det tekniske område rettet mod erhvervslivet. Som nævnt i ovenstående er det meget vigtigt, at det er behovet for faglig udvikling i overensstemmelse med samfundets behov, der styrer hvilke samarbejder/partnerskaber, der etableres, ikke institutionstyper eller ministerielle ressortområder.

Lars Mahler
Formand

Foreningen af skoleledere ved de tekniske skoler
Ny Vestergade 13, 3.
1471 København K

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Att. Margrethe Øhlenschläger

Vedrørende høring over lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Foreningen af Frie Samvirkende MVU-institutioner (FSI) takker hermed for at få ovennævnte lovforslag til høring. FSI's bemærkninger skal ses i forlængelse af det indlæg som FSI sendte til høringen i Folketinget d. 13. marts 2007. Vi har forstået at disse indlæg indgår samlet i høringssvarene og gentager derfor ikke argumentationerne derfra.

For FSI er det væsentligt at reformen medvirker til at skabe:

- En ny type institutioner og ikke blot større institutioner
- Institutioner hvor koblingen til praksis er direkte og knytter an til institutionens højeste niveau
- Mulighed for at også at bevare og udbygge udbudssteders faglige særkender
- Institutioner med en klar kobling mellem grund-, efter- og videreuddannelse
- En strategi i samspil med universitetsverdenen om udbud af professionsbaserede masterforløb
- Valgfrihed til alle enkeltstående MVU-institutioner

Hermed følger en uddybning.

Sikre nytænkning i institutionsdannelsesprocessen

I forligspartierne er der bred enighed om at professionshøjskoledannelserne skal nytænke måden at udbyde KVVU og MVU-forløb på. Det er således den politiske udmelding, at reformen ikke blot skal resultere i større institutioner af samme type men af en *helt ny type institution*. Denne holdning kan sammenfattes i nedenstående udtalelse fra Undervisningsministeren:

"Nu er det ikke bare en ny CVU-øvelse¹. Nej, det er noget helt andet. Det handler om merværdi og højere vidensniveau. Nye uddannelser, penge til forskningstilknytning og skabelsen af en videnskultur. Det er disse fælles aktiviteter, der bliver en fordel ved at være en professionshøjskole" Bertel Haarder, MVU-rådets fokusdag d. 20. marts 2006

Repræsentanter og interessenter for de tekniske og merkantile uddannelsesmiljøer har igennem længere tid, og senest under høringen i Folketinget d. 13. marts, gjort det klart, at de på trods af en opbakning bag lovforslagets overordnede visioner ser sig nødsaget til at anbefale at det teknisk/merkantile område holdes udenfor professionshøjskoledannelserne, fordi dominansen fra den nuværende struktur på MVU-området er for overvældende.

¹FSI tolker Ministerens henvisning til CVU-dannelser som en henvisning til det eksisterende institutionsbillede, der i lige så høj grad rummer de enkeltstående institutioner, som udgør FSIs medlemmer.

I FSI er vi enige i begge opfattelser. Den nuværende institutionsstruktur i størrelse XL vil ikke kunne opfylde de målsætninger, som forligspartierne sætter for sektoren. FSI skal derfor anbefale at der skabes sammenhæng mellem de politiske udmeldinger omkring professionshøjskoleloven og de faktiske budskaber i professionshøjskoleloven.

De i lovforslaget anførte kriterier for "valg af formand for den midlertidige bestyrelse" er f.eks. snarere bevarende end fornyende. Han eller hun skal have "...særlig sagkundskab i oprettelse og ledelse af selvejende uddannelsesinstitutioner eller tilsvarende relevant erhvervsfaring og økonomisk indsigt i institutionelle forhold for selvejende uddannelsesinstitutioner" (§ 52 stk. 5). Disse kriterier lægger op til at den eksisterende logik omkring institutionsdannelse på uddannelsesområdet videreføres i de nye professionshøjskoler. Hvis man derimod skal tage konsekvensen af den hidtidige kritik af CVU-dannelsesprocessen og samtidigt sætser på en fornyelse af sektoren må der lægges op til at kvalifikationer indhøstet i den innovative del af den private sektor samt i den kommunale verden må vægtes højt i forbindelse med valg af formand for den midlertidige bestyrelse.

I FSI vil vi derfor konkret anbefale at kriterierne for valg af formand ændres således at den midlertidige bestyrelse enten selv kan vurdere på hvilken baggrund formanden skal vælges eller at kriterierne ændres således at ledelseserfaringer fra den private og den kommunale verden vægtes på linie med erfaringer inden for den selvejende uddannelsesinstitutionsverden. I den forbindelse kunne erfaringer med forandringsledelse, fusioner og innovation indføres.

Mer overordnet vil FSI anbefale at lovforslaget inklusive bemærkningerne gennemskrives med henblik på at tydeliggøre at et flertal i Folketinget ønsker en kvalitativ fornyelse af KVU/MVU-sektoren, så "institutionernes størrelse" ikke bliver det bærende parameter.

Professionsrettet frem for indadrettet

De dokumenter der fra centralt hold er blevet udarbejdet som baggrundspapirer til lovudkastet er – mener vi i FSI – med rette blevet beskyldt for 1) alene at beskæftige sig med det strukturelle niveau, 2) kun i meget begrænset omfang inddrage overvejelser over de berørte uddannelsers forskellige indhold og rationaler og 3) ikke at byde på overvejelser over de processer, der i sidste ende skal føre frem til realiseringen af de målsætninger et flertal i folketinget formulerer for sektoren.

I forlængelse af vores synspunkter vedrørende fornyelse af sektoren ovenfor, mener FSI, at der er en risiko for at professionshøjskoleledelsen kommer for langt væk fra de professioner som uddannelserne skal være i et tæt samspil med for at lykkes. En sådan udvikling vil nemt medføre at institutionerne "lukker sig om sig selv". Det er væsentligt i overgangen fra monofaglige institutioner til professionshøjskoler, at "barnet ikke smides ud med badevandet". FSI mener at det har haft betydning, at bestyrelse og rektor hidtil har haft en direkte kobling til det praksisfelt, hvor uddannelsen skal virke. Denne direkte kobling er ikke længere mulig så længe professionshøjskolerne er flerfaglige og samtidig skal have enstrenget ledelse. FSI vil derfor opfordre til at Folketingets Uddannelsesudvalg indkalder til en høring, der giver lovgivere, embedsmænd og uddannelsesfolk mulighed for at blive klogere på hvilke organisationsmodeller og -processer, der gør det muligt at få det bedste fra begge verdener ved at drage nytte af fordelene ved en "professionel" ledelse og samtidigt fastholde fordelene ved et professionsrettet uddannelsessigte. Fra FSI vil vi endvidere foreslå at beslutninger om anbefalinger i lovgivning og betænkning vedrørende intern organisering (studieråd, uddannelsesudvalg, repræsentantskab mm.), afventer resultaterne af en sådan høring. En sådan høring bør også

inddrage forsknings- og praksiserfaring fra nyere organisatorisk og ledelsesmæssig forskning ift hvad der skal videndeling og innovation i en organisatorisk enhed.

Bevaring og gerne styrkelse af udbudsstedernes særpræg

I FSI noterer vi os med tilfredshed, at lovforslaget lægger op til at professionshøjskolerne bør sikre opfyldelsen af de studerendes behov for et varieret lokalt udbud af uddannelses- og studiemiljøer med forskellige identiteter og kulturer (§§ 4 og 12, stk. 3). FSI finder endvidere at mulighederne for at sikre udbudsstedernes særpræg og brand imødekommes af muligheden for at nedsætte studieråd for særskilte, lokale uddannelsesmiljøer (§ 13, stk. 2).

FSI ønsker dog mulighederne for at professionshøjskolerne organiseres i en struktur, hvor overbygningen ikke skygger for de enkelte uddannelsers og udbudssteders muligheder for at udvikle og profilere sig tydeliggjort. I forlængelse af vores indlæg til Uddannelsesudvalgets høring d. 13. marts, vil FSI derfor foreslå at *loven tydeliggør muligheden for at studierådene for de enkelte udbudssteder kan udarbejde forslag til selvstændig studieordning uafhængigt af at uddannelsen også udbydes andre steder inden for professionshøjskolen*. Konkret vil vi i FSI foreslå tilføjelser (understreget) til hhv. § 13, stk. 3 og § 18:

§ 13, stk. 3 (...) Studierådene udarbejder forslag til studieordning og ændring heri til uddannelsesudvalg. Hvor samme uddannelse udbydes to eller flere steder inden for samme professionshøjskole, kan studierådene, jf. § 4 stk. 3, indstille at udbudsstederne har forskellige studieordninger for uddannelsen.

§ 18 (...) Uddannelsesudvalget afgiver, på baggrund af forslag fra studierådene, jf. § 13, stk. 3, indstillinger om studieordninger inden for udvalgets områder til bestyrelsens eller rektors godkendes, jf. § 12, stk. 4.

Undervisere som medproducenter af efter-/videreuddannelse mv.

Det er FSIs opfattelse at behovet for et hensigtsmæssigt samspil mellem grund-, efter- og videreuddannelse ikke fremgår med tilstrækkelig tyngde i lovforslaget. For FSI er det væsentligt, at det i loven markeres, at en af de måder, professionshøjskolerne skal sikre at uddannelserne inddrager den nyeste viden fra forskning og praksis på, er ved at fastholde eller aktivere undervisere fra grunduddannelserne som medproducenter af efter- og videreuddannelse, forsøgs- og udviklingsaktiviteter samt Indtægtsdækket virksomhed. Konkret foreslår FSI at nedenstående understregning tilføjes § 3, stk. 2.

En professionshøjskole skal sikre, at uddannelsernes videngrundlag er karakteriseret ved professions- og udviklingsbaseret, bl.a. gennem samarbejde med relevante forskningsinstitutioner, jf. § 5, stk. 2. Det er samtidigt væsentligt for en realistisk og kvalificeret undervisning af de studerende at der skabes et fælles undervisningsmiljø omkring samspillet mellem grund-, efter- og videreuddannelse.

FSI foreslår videre at følgende formulering (understreget) føjes til bemærkningerne til §§ 3 og 4:

Undervisningen skal være baseret på den nyeste viden i tæt samspil med forskningsmiljøer og det arbejdsmarked, som professionshøjskolen uddanner til. Dette samspil kan eksempelvis skabes ved at involvere grunduddannelsernes undervisningsmiljø i

professionsrelevant efter- og videreuddannelsesaktiviteter, forsøgs- og udviklingsaktiviteter eller aktiviteter vedrørende indtægtsdækket virksomhed.

Samspil om professionsbaserede masterforløb

I lovforslaget åbnes der op for at tillade professionsbaserede Masteruddannelser udbudt af professionshøjskoleme.

"Det indgår i overvejelserne om en fremtidig mulig udvikling, om der skal etableres professionsmasteruddannelser som videreuddannelsesstilbud på professionshøjskoleme." Fra de almindelige bemærkninger, lovforslagets formål og baggrund

I FSI er vi enige i, at de to uddannelsessystemer inden for MVU-uddannelserne og LVU-uddannelserne må ses i sammenhæng. Vi er ligeledes enige i at der bør sættes på at etablere professionsrettede masterforløb. Men det er i den sammenhæng væsentligt, at denne udvikling sker i samarbejde mellem uddannelsesniveauerne – og ikke ved at opbygge parallelsystemer, som danner blindgyder for de studerende. Diplomuddannelserne bør kunne danne baggrund for merit til moduler inden for masterforløb. Mastermoduler bør kunne give merit i diplomforløb.

At give professionshøjskolerne mulighed for at udbyde professionsbaserede masterforløb vil kunne kompensere for det grundlæggende handicap, som de mellemlange videregående uddannelser har i samarbejdet med uddannelsesinstitutioner globalt – at MVU-uddannelserne i sammenlignelige lande enten er placeret i universitetsregi eller har en stærkere selvstændig profil. Men det er uheldigt, hvis der i Danmark lægges op til en skillelinie mellem masterforløb i professionshøjskoleregi og masterforløb i universitetsregi. Ingen af de to uddannelsesverdener kan have varig interesse i en sådan skævvudvikling. *FSI vil derfor anmode om at undervisningsministeriet indgår et samarbejde med videnskabsministeriet med henblik på at skabe en fælles strategi for udviklingen af masteruddannelser i Danmark.*

En sådan indsats kunne skabe grundlag for en ligestilling mellem professionshøjskoler og universiteter efter devisen "different but equal", medvirke til at reducere barriererne mellem MVU og LVU og styrke mulighederne for en bedre og mere omfattende handlingsanvisende, praksisrettet forskningsindsats

Valgfrihed til alle enkeltstående MVU-institutioner

I FSI bifalder vi at de enkeltstående MVU-institutioner i Hovedstadsregionen har fået valgfrihed i forhold til hvilken af de to professionshøjskoler de ønsker at være medstiftere af. FSI undrer sig imidlertid over at denne valgmulighed ikke også udstrækker sig til øvrige MVU-institutioner, i de regioner, hvor der oprettes mere end en professionshøjskole. *FSI skal derfor anbefale at det tilføjes bemærkningerne til § 51, at de to enkeltstående MVU-institutioner i Region Syddanmark, Den Sociale Højskole i Odense og Kolding Pædagogseminarium, får mulighed for at vælge hvilke professionshøjskole de ønsker at indgå i.*

Med venlig hilsen

Lone Severinsen /
Formandskabet

Undervisningsministeriet
Institutionskontor 2
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K.

Att.: Fuldmægtig Margrethe Øhlenschläger

Odense den 26. marts 2007.

Høringssvar vedrørende Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Rektorforsamlingen for de sociale højskoler ønsker med dette høringssvar at pege på en række problemstillinger, der først og fremmest tager afsæt i at bevare og forstærke kvaliteten i socialrådgiveruddannelsen.

Lovforslaget lægger op til at samle alle mellemlange videregående uddannelser i relativ få professionshøjskoler bl.a. med den intention at styrke kvaliteten i uddannelserne. For en række uddannelser betyder det at såvel studerende som undervisere og ledelser får mulighed for at styrke eksisterende faglige miljøer inden for professionshøjskolens rammer. Den samme fordel opnår socialrådgiveruddannelsen ikke.

Rektorforsamlingen skal derfor udtrykke sin bekymring for at eksisterende landsdækkende samarbejder højskolerne imellem med professionshøjskolestrukturen skal gå tabt uden noget andet sættes i stedet. I dag samarbejder de institutioner, der udbyder socialrådgiveruddannelsen om en lang række faglige og administrative forhold, med henblik på at sikre optimal faglighed og en ensartet og smidig behandling af studerende.

Underviserne har på tværs af højskolerne både mono- og socialfaglige netværk af en karakter, der ikke er mulig inden for den enkelte professionshøjskole – f.eks. tilhører juristerne og socialrådgiverunderviserne selv på landsplan relativt små faggrupper. Ledelserne på højskolerne samarbejder om en lang række forhold som fælles opgavevaretagelse i forhold til store landsdækkende efter- og videreuddannelsestilbud udbudt af f.eks. Styrelsen for Social Service. Herudover er der lang tradition for at udvikle og udbyde diplomuddannelser, som pga. målgruppe størrelsen ikke kan gennemføres som et tilbud fra en enkelt institution. Rektorforsamlingen holder endvidere regelmæssige møder med andre ministerier og styrelser, kontakt med KL, DS mv. mhp. løbende at have et fælles billede af den aktuelle situation og fremtidige behov for kompetenceudvikling på det sociale felt.

Der eksisterer i dag ikke et samlet forskningsmiljø for socialt arbejde, idet forskningen er spredt på forskellige universiteter under forskellige faginstitutioner. Som anvendere af forskningsresultaterne og bidragsydere har de sociale højskoler derfor haft og har en væsentlig opgave i forhold til vedvarende at forsøge at udvikle et samspil mellem den akademiske socialforskning, det sociale arbejde og den uddannelse der finder sted på grund- og efter- videreuddannelsen for socialrådgivere

og andre faggrupper der beskæftiger sig med socialt arbejde. Det er nødvendigt at det fortsatte udviklingsarbejde understøttes mhp. på at skabe de resultater praksis efterspørger for at kunne arbejde evidensbaseret.

På baggrund af ovenstående forhold for de sociale højskoler, vil rektorforsamlingen opfordre til at loven vedr. professionshøjskoler ændres/suppleres således at det sikres:

- at der etableres særskilte socialfaglige miljøer/organiseringer på de enkelte professionshøjskoler bl.a. mhp. at sikre forskningskontakt og fortsat udvikling af forskning i socialt arbejde.
- at der afsættes øremærkede midler til at bevare og udbygge det faglige samarbejde underviserne imellem på tværs af højskolerne
- at rektorforsamlingen bevares som en høringsberettiget part bl.a. i f.h.t. socialrådgiveruddannelsen og andre forhold vedrørende uddannelsens praksis og for at sikre en fortsat samlet kontakt til praksisfeltet

Med venlig hilsen

Alice Rasmussen
Formand for rektorforsamlingen

**Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede
Uddannelser (REU)**

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen

Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU)

Vester Voldgade 123
1552 København V
Tlf 3392 5705
Fax 3392 7574
www.service.uvm.dk/reu
e-mail: reu@uvm.dk

26. marts 2007
J.nr.

Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Undervisningsministeriet fremsendte med mail af 5. marts 2007, sagsnr. 117.411.031, ovennævnte udkast til lovforslag til høring i blandt andet Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser.

Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser behandlede sagen på sit møde den 23. marts 2007 og skal herefter udtale følgende:

Rådet lægger afgørende vægt på, at der etableres en institutionsstruktur, som kan bidrage til at nå de uddannelsespolitiske målsætninger om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en ungdomsuddannelse og 50 pct. skal have en videregående uddannelse i 2015.

Rådet med undtagelse af repræsentanterne for FTF, FA og KL finder, at erhvervsskolésektoren har en central rolle at spille i denne sammenhæng. En styrket sammenhæng mellem erhvervsuddannelserne og de praksisorienterede videregående uddannelser er en nødvendig forudsætning for at nå målsætningen om mere uddannelse i 2015. De videregående uddannelser på det teknisk-merkantile område bør derfor udvikles og udbydes i en institutionel sammenhæng med erhvervsuddannelser og efteruddannelse på det teknisk-merkantile område. Erhvervsskolerne har mange års erfaring med og kendskab til virksomhedernes kompetencebehov på det teknisk-merkantile område og indgår dagligt i et dynamisk samspil med virksomheder.

På den baggrund kan rådet ikke tilslutte sig, at der i lovforslaget om professionshøjskoler tilsyneladende gives højskolerne et monopol på at udvikle og udbyde MVU-uddannelser, uanset højskolernes begrænsede erfaringer med kompetencebehov på det teknisk-merkantile område.

Rådet vil i stedet anbefale, at kvalificerede erhvervsskoler eller erhvervsakademier skal gives mulighed for at varetage udvikling og udbud af teknisk-merkantile MVU-uddannelser på samme vilkår som professionshøjskolerne. Det vil også klart understøtte regeringens globaliseringsstrategi, hvor der er lagt stor vægt på, at der er behov for et styrket fokus på praksisorienterede tekniske og merkantile videregående uddannelser samt udvikling af flere og bedre videregående uddannelser, der imødekommer behovet for kvalificeret arbejdskraft i et globaliseret erhvervsliv.

Højskolernes monopol på udbud af MVU vil - også i lyset af den kommende reform af KVVU og MVU - negativt begrænse mulighederne for at opretholde videregående uddannelser i erhvervsskolesektoren, og dermed blokere for at erhvervsuddannelser kan få sammenhæng til de videregående uddannelser, og for at erhvervsskolerne vil kunne realisere de gode målsætninger om bedre tilbud - også til de dygtigste - på erhvervsskolerne.

MVU-udbud på erhvervsskoler eller erhvervsakademier kan som eksempel betinges af, at

- institutionen kan akkrediteres til uddannelsen
- institutionen enten selvstændigt eller via forpligtende samarbejde kan dokumentere fagligt miljø på tværs af det teknisk-merkantile område
- institutionen selv vælger hvilke udviklingsbaserede eller forskningsbaserede uddannelsesinstitutioner de finder fagligt relevante at samarbejde med om udvikling af MVU-uddannelser.

Afslutningsvis ønsker rådet at påpege nødvendigheden af, at der afsættes midler, der kan sikre erhvervsskolernes mulighed for at udvikle og udbyde uddannelser på MVU-niveau, herunder også midler til at understøtte den nødvendige institutionelle udvikling i sektoren.

Der henvises herudover til de selvstændigt afgivne høringssvar fra FTF, FA og KL.

Med venlig hilsen

Inge Mærkedahl
formand

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Fuldmægtig Margrethe Øhlenschläger
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

E-mail: Margrethe.Oehlenschlaeger@uvm.dk
Høringsadresse: IS-IU.post@uvm.dk

Høringsvar: Bemærkninger til Forslag til Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser.

Handelsskolernes Lærerforening ønsker en institutionsstruktur, der kan bidrage til at nå de uddannelsespolitiske målsætninger om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en ungdomsuddannelse og 50 pct. skal have en videregående uddannelse i 2015. Erhvervsskolerne har en central rolle at spille i denne sammenhæng. De videregående uddannelser på det teknisk-merkantile område bør derfor udvikles og udbydes i en institutionel sammenhæng med erhvervsuddannelser og efteruddannelse på det teknisk-merkantile område. Erhvervsskolerne har mange års erfaring med og kendskab til virksomhedernes kompetencebehov på det teknisk-merkantile område og indgår dagligt i et dynamisk samspil med virksomheder.

Handelsskolernes Lærerforening kan derfor ikke tilslutte sig, at der i lovforslaget om professionshøjskoler - uagtet højskolernes begrænsede erfaringer med kompetencebehov på det teknisk-merkantile område - gives højskolerne et monopol på at udvikle og udbyde MVU-uddannelser. Dette blev bl.a. bekræftet på høringen om professionshøjskoler den 13. marts 2007 på Christiansborg, hvor CVU institutionerne på det pædagogiske og sundhedsfaglige område selv tilkendegav, at de i dag ikke har de rette forudsætninger for at udvikle og udbyde teknisk merkantile uddannelser.

Handelsskolernes Lærerforening vil i stedet anbefale, at kvalificerede erhvervsskoler gives mulighed for at varetage udvikling og udbud af teknisk-merkantile MVU-uddannelser på samme vilkår som professionshøjskolerne, altså "selvstændig vækst modellen" og/eller partnerskab. Det vil også klart understøtte regeringens globaliseringsstrategi, hvor der er lagt stor vægt på, at der er behov for et styrket fokus på praksisorienterede tekniske og merkantile videregående uddannelser samt udvikling af flere og bedre videregående uddannelser, der imødekommer behovet for kvalificeret arbejdskraft i et globaliseret erhvervsliv. Endvidere finder vi det bekymrende, at udviklingen af nye professionsbacheloruddannelser kan medføre skabelse af paralleluddannelser til det eksisterende merkantile KVVU. Et uddannelsessystem, hvor KVVU og MVU kommer i en

konkurrencesituation vil være yderst skadelig for KVU. KVU og MVU bør ligge i forlængelse af hinanden indenfor samme system.

Handelsskolernes Lærerforening finder tillige, at selvstændig vækst og/eller partnerskab mellem akademierhvervsskoler og/eller professionshøjskoler giver den bedste sikring af kvaliteten i de eksisterende uddannelser.

For at sikre den ønskværdige geografiske spredning af uddannelser med nær tilknytning til erhvervslivet over hele landet vil det endvidere være naturligt at bygge videre på den eksisterende udbudsstruktur på erhvervsakademiområdet, hvilket lægger op til en vigtig rolle for erhvervsakademiskolerne enten i partnerskab med professionshøjskoler eller som selvstændig vækst. På denne baggrund bør det være forholdene i den enkelte region, der afgør modelvalget, da regionale forskelle naturligt påkalder sig differentierede løsninger.

Det bør endvidere erindres, at det eksisterende KVU er blevet grundlagt og udviklet indenfor rammerne af det eksisterende erhvervsskolesystem. Det har med andre ord været udviklingsorienterede og dynamiske skolefolk – lærere og ledere – der i nært samspil med erhvervslivet har skabt et videregående praksisfunderet vekseluddannelsessystem, hvor alene de lovgivningsmæssige og andre institutionelle begrænsninger har afskåret fra videre udbygning til højere uddannelsesniveau. Disse udviklingsressourcer og potentialer er stadig i systemet og bør fortsat have lov til at blomstre – gerne endnu kraftigere – til glæde for de studerende og skolerne, men også til glæde for de lærere, der herved får mulighed for at udvikle sig fagligt og styrke deres faglige mobilitet. Endelig vil muligheden for direkte opstigning til videregående uddannelse fra erhvervsuddannelserne – det vi i daglig tale kalder ”hul igennem” - bidrage til det prestigeløft af erhvervsuddannelserne, der efterspørges fra både politisk og skoleside.

Afslutningsvis ønsker Handelsskolernes Lærerforening at påpege nødvendigheden af, at der afsættes midler, der kan sikre erhvervsskolernes mulighed for at udvikle og udbyde uddannelser på MVU-niveau, herunder også midler til at understøtte den nødvendige institutionelle udvikling i sektoren.

Med venlig hilsen

Søren Hoppe Christensen
Handelsskolernes Lærerforening

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

26. marts 2007

Forslag til Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Danske Mediers Forum skal hermed kommentere ovenstående lovforslag for så vidt angår § 68 om Danmarks Journalisthøjskole.

Danske Mediers Forum kan på alle punkter tilslutte sig lovforslaget, som det er fremsat, idet det giver Danmarks Journalisthøjskole de udviklingsmuligheder, som branchen ønsker.

Det er bl.a. særdeles hensigtsmæssigt, at der skabes rammer for den fusion med Den Grafiske Højskole, som de to institutioners bestyrelser er enige om. Danmarks Journalisthøjskole og Den Grafiske Højskole har i forvejen et vist samarbejde, og fusionen vil give adgang til et studiemiljø, hvor de fleste – for ikke at sige alle – de kompetencer, som hører til redaktionel virksomhed, kan erhverves.

Danske Mediers Forum anbefaler derfor, at lovforslagets § 68 vedtages i den foreliggende skikkelse og har ikke i øvrigt kommentarer dertil.

Danske Mediers Forum står naturligvis til rådighed for uddybende kommentarer, hvis det ønskes. Henvendelse herom kan rettes til konsulent, cand.jur. Martin Jørgensen på telefon 3397 4000 eller e-mail: mj@danskedagblade.dk

Med venlig hilsen
Danske Mediers Forum

Ebbe Dal
Adm. direktør, DDF

Christian Kierkegaard
Direktør, Dansk Fagpresse

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal

Sankt Annæ Plads 30
Postboks 2277
1025 København K
Tlf. 46 95 40 60
Fax 33 13 22 35
shk@sundhedskartellet.dk
www.sundhedskartellet.dk

Den 26-03-2007
J.nr: 07030004

Sundhedskartellet's høringsvar om Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Sundhedskartellet fremsender hermed bemærkninger til forslag til Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser. Da ministeriet samtidig har åbnet for bemærkninger til den forventede rammelov for KVVU og MVU, fremsætter Sundhedskartellet også bemærkninger til denne lov, særligt i forhold til spørgsmålet om afstigningsmuligheder på professionsbacheloruddannelserne.

Vi har noteret os, at der i hele lovkomplekset er begrænset opmærksomhed på Sundhedskartellet's professionsbacheloruddannelser. Dette er beklageligt, da vores uddannelser repræsenterer et helt afgørende velfærdsområde, der står over for store udfordringer i de kommende år:

- Øget specialisering i sygehusvæsenet
- Nye sygepleje- og behandlingsmetoder og nye muligheder for diagnosticering, genoptræning og rehabilitering.
- Bedre sammenhæng i patientforløbene
- Sundhedsfremme og forebyggelse
- Øget fokus på systematisk kvalitetsudvikling
- Flere komplekse sundhedsopgaver skal løses lokalt og i borgernes eget hjem

Der er tale om udfordringer, der stiller høje krav til kvaliteten af de sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser.

Efter Sundhedskartellet's opfattelse har indførelsen af professionsbacheloruddannelserne i 2001 været en succes. Kvaliteten af uddannelserne er øget, så de bedre matcher behovene i sundhedsvæsenet. Samtidig har professionsbacheloruddannelserne samlet set det højeste optag og det laveste frafald blandt alle videregående uddannelser¹. Desuden har

¹ Kilde: Undervisningsministeriets dynamiske databaser for henholdsvis tilgang og fuldførelse i 2004.

Medlemsorganisationer

Danske Afspændingspædagoger	Danske Bioanalytikere	Danske Fysioterapeuter	Dansk Sygeplejeråd	Dansk Tandplejerforening
Jordemoderforeningen	Ergoterapeutforeningen	Farmakonomforeningen		
Foreningen af Radiografer i Danmark	Landsforeningen af Statsautoriserede Fodterapeuter	Kost & Ernæringsforbundet		

professionsbachelorer inden for sundhedsområdet en af de højeste beskæftigelsesprocenter blandt de videregående uddannelser. Det er en succes, der skal bygges videre på.

Sundhedskartellet vurderer, at forslaget til lov om professionshøjskoler ved at styrke de institutionelle rammer, indeholder en række positive elementer for professionsbacheloruddannelserne.

Men for at professionshøjskolerne skal blive en uddannelsespolitisk succes, forudsætter det, at der er fokus på følgende områder:

1. Kernefagligheden er vigtigere end flerfaglighed

Erfaringerne fra CVU'erne viser, at det at udbyde uddannelser inden for rammerne af flerfaglige institutioner ikke i sig selv skaber kvalitet eller dynamik i grunduddannelserne. Derfor er det vigtigt, at der inden for rammerne af de flerfaglige højskoler gives mulighed for at styrke sundhedsprofessionernes kernefaglighed.

Sundhedskartellet mener, at der er brug for målrettede initiativer og ressourcer for at styrke uddannelsernes kvalitet. Vi anbefaler, at det i lovens formålsparagraf (§5) præciseres, at højskolerne også har som formål at kvalitetsudvikle professionsbacheloruddannelserne.

Det skal bl.a. ske ved at afsætte midler til opkvalificering af underviserne på vores uddannelser - i lighed med de midler, som blev øremærket til underviserne på pædagog- og læreruddannelserne i forbindelse med Globaliseringsaftalen. Således at undervisernes faglige og pædagogiske kompetenceudvikling sikres.

Samtidig vil Sundhedskartellet påpege, at der for både sygeplejerskeuddannelsen og fysioterapeutuddannelsen, efter aftale med Undervisningsministeriet, pågår et arbejde med at udarbejde nationale studieordninger. Arbejdet med nationale studieordninger er et væsentligt element i at sikre et højt og ensartet niveau af kernefaglighed i uddannelserne.

2. Forskning og videnproduktion

Forskning er en nødvendig drivkraft i udviklingen af professionerne. Professionsbacheloruddannelserne bør baseres på den nyeste nationale og internationale forskning. Det er på den baggrund positivt, at både samarbejdet med relevante forskningsmiljøer og videncenterfunktionen er nævnt i lovtjekstens formålsparagraf.

Det bør inidlertid fremgå tydeligere af bemærkningerne til §5, at videncentrenes udviklings- og forskningsarbejde skal etableres som et ligeværdigt forskningssamarbejde mellem professionsbacheloruddannelserne og universiteterne. Dermed skabes der bedre mulighed for synergi mellem universiteternes forskningstraditioner og den praksisnære og anvendelsesorienterede forskning inden for professionernes forskellige områder.

Det forudsætter efter Sundhedskartellets opfattelse også, at videncentermidlerne gøres permanente, således at videncentrene kan sikres et stabilt økonomisk grundlag.

3. Højskolens bestyrelse og styringsstruktur

Sundhedskartellet finder, at det er positivt, at der i bestyrelsessammensætningen lægges vægt på, at bestyrelsen skal have erfaring med og faglig indsigt i professionsbacheloruddannelserne.

Sundhedskartellet finder, at der i den forbindelse også bør være repræsentanter fra de faglige organisationer/hovedorganisationer i bestyrelserne.

Af lovforslaget §13 fremgår det, at højskolen kan organiseres i faglige hovedområder, fakulteter eller tilsvarende med en faglig områdechef eller dekan.

For at sikre at der er det nødvendige fokus på kernefagligheden, mener Sundhedskartellet, at loven skal strammes således, at der skal oprettes fakulteter eller tilsvarende med en faglig områdechef eller dekan på hver højskole.

Sundhedskartellet vil samtidig anbefale, at der for hver uddannelse ansættes en fagkyndig studierektor med kompetence og ansvar for uddannelsernes faglige kvalitet og udvikling for uddannelsens, samt daglige drift.

Med hensyn til etableringen af uddannelsesudvalg for hver grunduddannelse bør der være fokus på udvikling af monofaglige og tværfaglige efter- og videreuddannelses tilbud, (jf. lovforslagets § 18).

4. Videreuddannelse på kandidatniveau

I bemærkningerne side 2 fremgår det, at professionshøjskolerne skal skabe fundamentet for, at professionsbachelorerne får "umiddelbar adgang til universitetsuddannelserne på kandidat- og masterniveau".

Sundhedskartellet mener, at det er helt afgørende for udviklingen af kvaliteten og sammenhængen i uddannelserne, at der gives direkte adgang til kandidat- og masteruddannelserne for professionsbachelorere. Vi opfordrer til, at det i relevante uddannelsesbekendtgørelser sikres, at professionsbachelorere har direkte adgang til videreuddannelse på kandidat- og masterniveau.

5. Professionsmasteruddannelse

Sundhedskartellet støtter, at de nye professionshøjskoler udbyder professionsmasteruddannelser, jf. lovens almindelige bemærkninger side 2.

For Sundhedskartellet er det væsentligt, at professionsmasteruddannelserne udbydes på samme undervisnings- og kvalitetsniveau som masteruddannelserne på universitetsniveau, således at der er fuld parallelitet mellem professionsmasteruddannelser og ordinære masteruddannelser.

Det betyder bl.a., at en professionsmasteruddannelse skal give adgang til ph.d.-uddannelser, og at professionsmasteruddannelserne skal akkrediteres efter de samme kriterier som de ordinære masteruddannelser. Desuden bør det sikres, at der er tilstrækkeligt med kvalificerede undervisere til at undervise på professionsmasteruddannelserne, samt at

underviserne er kvalificerede på samme niveau, som underviserne på universiteternes masteruddannelser.

Såfremt disse betingelser ikke opfyldes bør der ikke etableres en ny type af masteruddannelser. I stedet bør man bruge mulighederne for at etablere uddannelser inden for den nuværende ramme for masteruddannelser, herunder monofaglige masteruddannelser.

6. Velfungerende studiemiljøer

Et velfungerende studiemiljø på uddannelserne er en afgørende forudsætning for professionshøjskolernes succes. Derfor er det væsentligt, at der er de fornødne økonomiske og personalemæssige ressourcer til at sikre, at studiemiljøerne fremmes både under fusionerne af uddannelsesinstitutioner med forskellige studiekulturer og i de kommende store professionshøjskoler.

Sundhedskartellet forudsætter, at fusionsomkostningerne i forbindelse med etablering med professionshøjskolerne er fuldt finansieret, således at finansieringen ikke sker på bekostning af de midler, der ellers var sat af til kvalitetsudvikling af grunduddannelserne, kompetenceudvikling af underviserne og opbygning af gode studiemiljøer.

Vi forudsætter ligeledes, at Diakonissestiftelsens Sygeplejeskole vil indgå i professionshøjskolerne på sådan en måde, at skolens specielle særkende og studiemiljø bevares.

7. Dimensionering af studiepladser

Der er i sundhedsvæsenet et stigende flaskehalsproblem, der kun kan løses ved at uddanne flere inden for sundhedsprofessionsuddannelserne. Baggrunden for flaskehalsituationen har bl.a. været, at der i dimensioneringen tidligere er tænkt i et snævert amtsligt arbejdsmarked, frem for en central koordineret dimensionering af sundhedsuddannelserne.

Sundhedskartellet finder, at når staten overtager ansvaret for uddannelserne, er det en væsentlig statslig opgave i samarbejde med de offentlige arbejdsgivere i regioner og kommuner, at sikre en fremtidssikret dimensionering på landsplan.

8. Vilkår for underviserne

Sundhedskartellet forventer at blive inddraget, såfremt der sker ændringer af de ansættelsesmæssige vilkår for personalet på professionshøjskolerne, herunder ændringer i underviserens tid til forskning, udvikling og forberedelse til undervisningen. Samtidig finder Sundhedskartellet, at det i forlængelse af lovforslagets § 33 bør præciseres, at overførte tjenestemænd har ret til fortsat tjenestemandsansættelse, hvis tjenestemanden opnår en advancement stilling, inden for ansættelsesområdet.

Bemærkninger i forhold til den forventede KVVU-MVVU rammelov

Ingen afstigning på sundhedsprofessionsuddannelserne

En sundhedsfaglig professionsbacheloruddannelse er ét sammenhængende kompetenceopbyggende uddannelsesforløb. Opbygning af de faglige kompetencer sker progressivt

gennem en 3½-årig generalistuddannelse med fokus på kernefagligheden, som er baggrunden for, at sundhedsprofessionerne kan opnå autorisation og matche de internationale krav og standarder og levere sundhedstilbud på et højt fagligt niveau. Derfor kan sundhedsprofessionsuddannelserne ikke på nogen meningsfuld måde opbygges af to niveauer.

Sundhedskartellet vil derfor advare kraftigt mod, at der sker en opsplitning af de sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser i en KVVU-del og en overbygning. Det vil medføre alvorligt kvalitetstab for uddannelserne og ødelægge den sammenhæng og høje professionelle standard, som sundhedsprofessionerne har.

Sundhedsprofessionsuddannelsernes styrke er, at de baserer sig på kernefaglighed, derfor bør tværfaglige moduler primært have sigte på at styrke de enkelte uddannelsers kernefaglighed.

Venlig hilsen

Connie Kruckow
Formand

LÆRERSEMINARIERNES REKTORFORSAMLING

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Frederiksholms kanal 25
1220 København K

Dato: Den 25. marts 2007

Reference: NL/mbg

Arkivnr.:

Høring vedr. udkast til forslag til lov om professionshøjskoler Sagsnr.: 117.411.031

Lærerseminariernes Rektorforsamling, LSR takker for muligheden for at afgive høringssvar til det fremsendte udkast til lovforslag om professionshøjskoler.

Lærerseminariernes Rektorforsamling konstaterer, at det fremlagte lovforslag repræsenterer et helt forandret institutionsbillede i forhold til den tradition og det værdigrundlag dansk læreruddannelse er opbygget på og som har været grundlaget for læreruddannelsens udvikling i generationer. Rektorforsamlingen har derfor også fulgt lovgivningsprocessen meget indgående og har tidligere haft mulighed for at fremsætte sine synspunkter overfor ministerium og Folketing.

Rektorforsamlingen ønsker at lovgivningen om professionshøjskoler fortsat sikrer et regionalt udbud af læreruddannelsen samtidig med, at muligheden for lokal toning af uddannelsen i respekt for fælles overordnede rammer fastholdes. Høringssvaret forholder sig derfor både til lovforslagets struktur og den lokale mulighed for at påvirke læreruddannelsens styring og indhold.

Indledning

Det er rektorforsamlingens vurdering, at de seneste års CVU-dannelse på de mellemlange videregående uddannelsers område har haft en positiv effekt på udviklingen af læreruddannelsen, samspillet mellem grund- efter og videreuddannelse og dannelse af stærkere miljøer omkring udvikling af videnscentre. CVU-dannelsen har også medført et større samarbejde på tværs mellem uddannelser. Det skal understreges, at disse udvillingsprocesser langt fra er afsluttet, og inden for rammerne af den eksisterende CVU-stuktur vil det være muligt at fortsætte denne udvikling. Argumenterne for dannelse af meget store professionshøjskoler er stort set de samme som ved dannelsen af CVU'erne og en fortsat udvikling nødvendiggør efter Rektorforsamlingens vurdering ingen ny lovgivning. Da CVU'erne kun har eksisteret i en kortere årrække og befinder sig på et stade, hvor udviklingsmulighederne langt fra er udtømte, kunne ambitionerne ved dannelse af professionshøjskoler rummes inden for den eksisterende lovgivning. Det havde været mere rimeligt

Formand
Rektor Nils-Georg Lundberg
Hjørring Seminarium
Skolevangen 45, 9800 Hjørring
Tlf.: 96 23 24 00 - Fax: 98 92 35 04

Næstformand
Rektor Mogens Crani
Blaagaard Seminarium
Mørkhøj Parkalle 5, 2860 Søbor
Tlf.: 44 94 32 22 - Fax: 44 94 11 95

LÆRERSEMINARIERNES REKTORFORSAMLING

at give CVU'erne den fornødne tid til at indfri de uddannelsespolitiske ønsker, som begrundede dannelse af CVU'erne og som stort set er de samme for dannelse af professionshøjskoler.

Rektorforsamlingens generelle betænkelighed omkring dannelse af professionshøjskoler angår den meget lange afstand mellem det centrale bestyrelses- og ledelsesniveau og de lokale lokale uddannelsessteder. Det er af helt afgørende betydning for dansk læreruddannelses fremtid, at den regionale lærerforsyning sikres samtidig med at det fortsat er muligt inden for fælles rammer at tilrettelægge uddannelsen, så den tager hensyn til lokale ønsker og muligheder. Rektorforsamlingen er derfor meget tilfreds med lovforslagets mange klare udsagn om professionshøjskolernes regionale forpligtelser. Rektorforsamlingen tilslutter sig bestemmelserne om vilkår for nedlæggelse af uddannelsessteder.

Bestyrelsen for professionshøjskolen

Lærerseminariernes Rektorforsamling støtter forslaget om en større bestyrelse end hvad der oprindeligt var tænkt. Det giver mulighed for en bredere sammensætning, som i højere grad afspejler højskolens forskelligartede uddannelser og den nødvendige uddannelsesmæssige indsigt specielt i læreruddannelsen. Rektorforsamlingen konstaterer, at interimsbestyrelsen bliver tillagt overordentlig stor betydning for den retning, som professionshøjskolen må antages at arbejde på fremadrettet. Det kan have en negativ indflydelse for den efterfølgende permanente bestyrelses arbejdsforhold og mulighed for at præge udviklingen.

Uddannelsesudvalg

Rektorforsamlingen tilslutter sig formuleringerne omkring uddannelsesudvalget og konstaterer med tilfredshed, at læreruddannelsen og pædagoguddannelsen skal have hver sit uddannelsesudvalg. Det vil efter rektorforsamlingens vurdering bidrage til at understøtte den enkelte professionsuddannelses særlige forhold og værdigrundlag. Det kan også bidrage til at understøtte en landsdækkende og sammenhængende dansk læreruddannelse.

Rektorforsamlingen tilslutter sig, at uddannelsesudvalget afgiver indstilling til bestyrelsen vedrørende studieordninger, idet uddannelsesudvalget pr. definition besidder den nødvendige uddannelsesfaglige indsigt i forhold til bestyrelse og rektor, som af naturlige grunde ikke kan forventes at have professionsfaglig indsigt i alle professionshøjskolens uddannelser.

Rektorforsamlingen finder det uhensigtsmæssigt, såfremt bestyrelsen uddelegerer kompetencen til at godkende studieordninger til professionshøjskolens rektor, idet der ikke er sikkerhed for, at rektor har professionsfaglig indsigt i alle højskolens uddannelser.

Det anbefales derfor, at § 12 formuleres således, at bestyrelsen godkender studieordningerne efter indstilling fra uddannelsesudvalgene samt at bestyrelsen kan bemyndige uddannelsesudvalgene til at godkende studieordninger.

LÆRERSEMINARIERNES REKTORFORSAMLING

Repræsentantskab

Lærerseminariernes Rektorforsamling tilslutter sig muligheden for nedsættelse af repræsentantskab. Rektorforsamlingen finder det meget vigtigt, at lokale og regionale interesser i uddannelserne kan inddrages i professionshøjskolens virksomhed og yde rådgivning over for bestyrelsen. Det skal derfor anbefales, at oprettelse af repræsentantskab gøres obligatorisk og at bestemmelsen derfor ændres fra en kan-bestemmelse til en skal-bestemmelse. Det samme gælder at udpegningen af en til to medlemmer af bestyrelsen ændres fra en kan-bestemmelse til en skal-bestemmelse. Det forekommer imidlertid ikke tilstrækkeligt, at repræsentantskabet alene skal drøfte konkrete uddannelsesordninger m.v. Rektorforsamlingen kan anbefale, at repræsentantskabets funktioner tydeliggøres.

Studieråd

Lærerseminariernes Rektorforsamling tilslutter sig oprettelse af lokale studieråd og finder oprettelsen i god overensstemmelse med intentionerne om at sikre de lokale uddannelsessteder mulighed for indflydelse på uddannelse og undervisning m.v.

For at understøtte det lokale uddannelsessteds indflydelse i henhold til lovgivningens intentioner anbefaler Rektorforsamlingen, at oprettelse af studieråd gøres obligatorisk. Rektorforsamlingen skal stærkt anbefale, at der i studierådet også indgår repræsentanter for lokalområdet for at understøtte dialogen, f.eks. med aftagere og myndigheder lokalt og regionalt. Det anbefales, at det enkelte studieråd fastsætter nærmere bestemmelser herom.

Lærerseminariernes Rektorforsamling finder det helt nødvendigt, at hvert enkelt uddannelsessted har en lokal ledelse med ansvar for uddannelsen, personale og økonomi. Manglende lokal ledelse kan i praksis udvande og forflygtige en målrettet ledelse og styring inden for de overordnede retningslinjer, som lægges af professionshøjskolens bestyrelse.

Økonomi

Lærerseminariernes Rektorforsamling konstaterer, at etableringen af CVU'er har været bekostelig for de enkelte lærerseminarier. Mange seminarier giver udtryk for, at opbygningen har drænet grunduddannelse for midler og dermed påvirket seminariernes uddannelsesstilbud negativt.

Rektorforsamlingen er bekymret for, at den kommende etablering af professionshøjskolen endnu engang vil medføre øgede omkostninger til ugunst for kvaliteten af læreruddannelsen.

Rektorforsamlingen anbefaler stærkt, at der fastsættes bestemmelser som sikrer, at grunduddannelsen har et stabilt økonomisk grundlag for opgavevaretagelsen. I den forbindelse kan Rektorforsamlingen forslå etablering af et nyt udviklingsstadium, som særligt målrettes mod kvalitetssikring og udvikling af læreruddannelsen.

Med venlig hilsen

Nils-Georg Lundberg
Formand for Lærerseminariernes Rektorforsamling

***** End of message *****

----- Message from Kim Minke <km@djh.dk> on Mon, 26 Mar 2007 11:19:56 +0200

To: IS-IU.post@uvm.dk

Subject: " Professionshøjskoler"

Reference: 117.411.031

Vedr. forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser til høring.

Danmarks Journalisthøjskoles bestyrelse har drøftet lovforslaget på et møde 6. marts og udtrykker tilfredshed med den løsningsmodel, der er fundet for højskolens vedkommende, hvor DJH kan forblive selvstændigt og får mulighed for at fusionere med Den Grafiske Højskole. Der er ikke efter bestyrelsesmødet fremkommet yderligere bemærkninger til forslaget.

Jeg vil gerne for en sikkerheds skyld bringe i erindring, at Institutionestyrelsen i brev af 9. nov. 2005 (sags.nr. 026.181.031) skriver til DJH, at hjemlen til vederlagsfrit at få indfriet et ældre "glemt" ejerpantebrev "skal indarbejdes i forbindelse med den lovændring, der er nødvendig for, at Danmarks Journalisthøjskole kan overgå til selveje."

Der knytter sig til bemærkningen et brev fra FM til UvM. (Vedhæftet)

Med venlig hilsen

Kim Minke
rektor
Danmarks Journalisthøjskole
direkte telf. 89 440 306
privat 86 16 06 26
km@djh.dk

(See attached file: Scan001.TIF) (See attached file: Scan001.TIF) Scan001.TIF

LANDBRUGSRAADET

Modtaget i Undervisningsministeriet

26 MAR. 2007

Sagsnr.:

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Frederiksholm Kanal 25
1220 København K
Mail: IS-IU.post@uvm.dk

23. marts 2007
KPB/KFU
Tlf 33 39 40 27
Fax 33 39 41 41
kfu@landbrug.dk

Vedr.: Forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

Undervisningsministeriet har bedt Landbrugsrådet om bemærkninger til ovennævnte. Vi takker for høringsmuligheden.

Landbrugsrådet er positivt overfor oprettelsen af professionshøjskoler for videregående uddannelser. Vi er især positive overfor tilkendegivelserne om at oprette professions- og praksisrettede uddannelser, som retter sig imod det private erhvervsliv. Oprettelsen af akkrediterede professionshøjskoler vil efter Landbrugsrådets opfattelse medvirke til at etablere det vækstlag, der er nødvendigt for at udvikle og udbyde uddannelser indenfor de erhvervsrettede områder. Landbrugsrådet er således i udgangspunktet positivt, men henviser til rapporten om fremtidssikring af erhvervsuddannelserne, der klart tager udgangspunkt i erhvervenes behov. Der bør ikke oprettes nye uddannelser uden, at der er et formuleret og kvantitativt behov i erhvervslivet for de nye uddannelser.

Det foreliggende lovforslag fokuserer på de eksisterende CVU'er. Disse har kun i begrænset omfang kompetencer indenfor IT, de tekniske, merkantile samt fødevarer og jordbrugsfaglige områder. Landbrugsrådet finder ikke, at der altid er åbenlys synergi mellem de offentligt- og privatrettede uddannelser. Vi mener derfor, at oprettelsen af professionshøjskoler og sammenlægninger på KVU- og MVU-området især bør ske efter en vurdering af uddannelsernes erhvervsrette og faglige indhold - og ikke kun regionale placeringer. Det er ikke hensigtsmæssigt, at alle syv foreslåede professionshøjskoler tilbyder de samme uddannelser af regionale hensyn, såfremt de faglige miljøer ikke er til stede.

Landbrugsrådet støtter endvidere, at sammenhængen sikres i uddannelsessystemet, således at der ikke er unødige hindringer for at gå fra et uddannelsesniveau til et andet. Der bør derfor fastsættes mål og rammebestemmelser om merit, således at studerende, der undervejs i studiet

bliver klar over, at de ønsker en kandidatuddannelse, og som har de fornødne faglige kvalifikationer hertil, skal have mulighed for at fortsætte på universitetet. Ligeledes er det vigtigt, at de studerende kan få godskrevet erhvervede formelle og uformelle kvalifikationer i forhold til efter-/videreuddannelsesforløb.

Landbrugsraadet håber ovenstående bemærkninger vil indgå i ministeriets fortsatte arbejde med lovforslaget, ligesom vi står til rådighed for eventuel uddybning af vores kommentarer.

Med venlig hilsen

Kåre Fuglsbjerg

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Fuldmægtig Margrethe Øhlenschläger
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

E-mail: Margrethe.Oehlenschlaeger@uvm.dk
Høringsadresse: IS-IU.post@uvm.dk

Hørings svar: Bemærkninger og forslag til Forslag til Lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser.

PROSA er meget enige i visionerne om at skabe et sammenhængende, videregående uddannelsessystem som skal sikre kvalitet, bredde og dybde i eksisterende og i fremtidige grunduddannelser og efter- og videreuddannelser og sikre en gensidig udvikling og samspil mellem offentligt- og privatrettede uddannelser og udviske skellene mellem dem.

På den baggrund mener vi ikke, at det foreliggende lovforslag tilfredsstillende visionerne i tilstrækkelig grad til at vi kan anbefale det. Som lovforslaget ligger, har det ikke skabt en model for videreudvikling af de tekniske og merkantile uddannelser. Der er ikke skabt et sammenhængende system og der er intet i forslaget der tyder på, at man i fremtiden vil kunne arbejde mere på tværs af de offentligt- og privatrettede uddannelser.

Lovforslaget giver intet svar på hvor de Korte Videregående Uddannelser (KVU) i fremtiden bliver indplaceret i uddannelsessystemet. Dette betyder i praksis, at de merkantile, typisk privatrettede, uddannelser ikke er blevet forankret i uddannelsessystemet. Dette på trods af et meget stort behov for denne afklaring i forbindelse med en forventet oprettelse af en række nye merkantile og tekniske Mellemlang Videregående Uddannelser (MVU) som blev anbefalet til Undervisningsministeren af en række arbejdsgrupper i efteråret 2006.

Ved at udelukke de tekniske og merkantile uddannelser fra de foreslåede professionshøjskoler, vil man cementere professionshøjskolerne som værende uddannelsesinstitutioner rettet mod det offentlige arbejdsmarked. Den lange overgangsordning for ingeniørhøjskolerne vil, efter PROSA vurdering, betyde, at de tekniske uddannelser aldrig vil komme ind i professionshøjskolerne, men nok nærmere kommer til at samarbejde med universiteterne i stedet.

Vedrørende erhvervsakademierne, som i øjeblikket varetager bl.a. KVV-uddannelserne, er der ikke fundet nogle løsninger. Som det fremgik af Uddannelsesudvalgets h6ring, blev der peget p6 næsten samtlige l6sningsforslag, ovenik6bet ofte uden begejstring.

Anbefaling:

PROSA anbefaler at lovforslaget tages af bordet i sin nuværende form. Efterf6lgende skal der s6ges skabt et nyt lovforslag, som indbefatter alle videregående uddannelser (fra KVV til LVU og Ph.d.) og alle uddannelsesinstitutioner, som udbyder videregående uddannelser (fra erhvervsakademier til universiteter) - b6de som grunduddannelse og efter- og videreuddannelse.

Hvis det skal lykkes at skabe et uddannelsessystem i Danmark, som b6de er internationalt konkurrencedygtigt og samtidigt vil v6re i stand til at give 50% af en ungdoms6rgang en videregående uddannelse, er det vigtigt, at vi ikke skaber skel og gr6nsere, men tværtimod sikrer sammenh6ng, gennemskuelighe6, mangfoldighed og flexibilitet i det samlede uddannelsesbillede.

Bemærkninger til lovforslaget:

P6 trods af at PROSA ikke anbefaler lovforslaget, har vi dog stadig nogle kommentarer til enkelte dele af det, som jo ogs6 ville kunne indg6 i en ny, samlet lovgivning om videregående uddannelser.

PROSA har efterh6nden i nogle 6r arbejdet for, at der skal etableres en professionsbacheloruddannelse inden for it-omr6det, og det fremg6r ogs6 af anbefalingerne fra Undervisningsministeriets arbejdsgruppe vedr6rende it-uddannelser, at der skal etableres en overbygning til datamatikeruddannelsen, der i sit afgangsniveau giver en professionsbachelor. En s6dan overbygning vil naturligt, udfra lovforslaget, skulle ligge p6 en professionsh6jskole. Vi har meget sv6rt ved at se denne overbygning blive udviklet, etableret, og udbudt p6 et acceptabelt kvalitetsniveau, i den konstruktion der l6gges op til i n6rværende lovforslag.

PROSA har f6lgende kommentarer til det konkrete lovforslag, b6de til de enkelte paragraffer og bemærkningerne til lovforslaget.

§6, det er gl6deligt at realkompetencevurdering kommer ind i lovforslaget, vi er dog bekymret da der i lovforslaget intet st6r om hvorledes dette skal foreg6. Det er PROSAs overbevisning, at denne vurdering skal foretages af en uafh6ngig institution, dels for at sikre lighed - der m6 ikke ske forskellig vurdering fra institution til institution, og dels for at sikre tillid - der m6 ikke i vurderingen v6re en p6virkning fra lokale institutionsinteresser.

§52, der er i den midlertidige bestyrelse lagt op til, at de indg6ende institutioner vil f6r en meget stor v6gt. PROSA mener, at det ligeledes er meget v6sentligt, at bestyrelsen ogs6 f6r en st6rre v6gt af personer, der ikke er udpeget af de enkelte institutioner. Det er en meget v6sentlig uddannelsespolitisk strukturændring, der kommer til at ske med etableringen af de nye professionsh6jskoler, og det er v6sentlig at det omkringliggende samfund, herunder arbejdsmarkedets parter, f6r en v6sentlig indflydelse p6 hvorledes denne struktur skal v6re.

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionskontor 2
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

cammy.wong@uvm.dk

26. marts 2007

Høringssvar vedr. forslag til lov om professionshøjskoler

Med henvisning til Undervisningsministeriets mail af 5. marts 2007 takker Dansk Byggeri for muligheden for at tilkendegive sin mening om forslaget om at etablere professionshøjskoler for videregående uddannelser.

For Dansk Byggeri handler debatter om institutionsstrukturen først og fremmest om udbuddet af uddannelserne, ikke mindst fordi de er højt prioriterede hos vores medlemsvirksomheder. Vi skal derfor være opmærksomme på, at institutionerne fungerer godt, har tilstrækkelig volumen og et godt studiemiljø, hvor unge erhvervsuddannede og studenter kan gå videre fra ungdomsuddannelserne til professionsbacheloruddannelser.

Det er samtidigt væsentligt, at Danmark også fremover skal uddanne både praksisrettede professionsbachelorere og forskningsrettede universitetsbachelorere inden for det tekniske område. De to retninger har hver deres berettigelse.

I denne høringsproces er rækkefølgen vendt om og vi må derfor udtale os på baggrund af forventninger til den fremtidige uddannelsesstruktur. Dansk Byggeri forventninger knytter sig i vidt omfang til de visioner for uddannelsesstrukturen, som den er blevet beskrevet af arbejdsgruppen vedr. fremtidens videregående tekniske uddannelser.

Vi lægger først og fremmest vægt på at få skabt gode muligheder for videreuddannelse inden for det tekniske område. Ingeniøruddannelserne og nye overbygningsuddannelser på det tekniske område skal tilgodese bygge- og anlægsbranchens efterspørgsel efter flere med teknisk professionsuddannelse, herunder flere erhvervsuddannede ingeniører.

Dansk Byggeri vil derfor i forhold til udkast til lovforslag om professionshøjskoler pege på, at der er et behov for at etablere en national teknisk professionshøjskole. En sådan permanent teknisk professionshøjskole har tre vigtige funktioner:

- Den skal gøre de praksisrettede ingeniøruddannelser og kommende tekniske overbygningsuddannelser synlige som naturlige og attraktive videregående uddannelser for både teknisk erhvervsuddannede og studenter
- Den skal udgøre et udviklingsorienteret og dynamisk studiemiljø med fokus på praksis i virksomhederne
- Den skal med udgangspunkt i den faglige bredde på det tekniske område kunne skabe den fleksibilitet, der skal til for at tilgodese fx en industrialisering af byggeriet gennem uddannelsessystemet.

I forhold til professionsbacheloruddannelser, der i dag udbydes på erhvervsakademier, der er forankret på erhvervsskole, er det Dansk Byggeris anbefaling, at disse erhvervsakademier fortsat skal kunne udbyde uddannelser på professionsbacheloruddannelser. Set med Dansk Byggeris øjne vil det derfor være godt med flere måder at indrette sig på:

- En national teknisk professionshøjskole, der som minimum udbyder de praksisrettede professionsbacheloruddannelser på ingeniørområdet og som kan udvide området med overbygningsuddannelser og nye tekniske professionsbacheloruddannelser rettet mod studerende, der optages på baggrund af beslægtede erhvervsuddannelser
- Et tilstrækkeligt antal erhvervsakademier, som får kapacitet til udvikling på baggrund af forskningstilknytning og hvor udviklingen kan resultere i udbud af nye tekniske uddannelser og overbygningsuddannelser. Målet for denne type institution er, at udbuddet på professionsbachelorniveau ikke længere skal være en undtagelse fra regler, men styret af efterspørgslen.
- Mulighed for at fusionere erhvervsakademiskoler med den nationale tekniske professionshøjskole, hvis det er en fordel for volumen og faglig synergi.

Med venlig hilsen
Dansk Byggeri

Marie-Louise Deth Petersen

Marie-Louise Deth Petersen

Folketinget

Att.: Medlemmer af uddannelsesudvalget

København den 28. marts 2007.

Indsigelse mod obligatorisk børnehaveklasse for børn med vidtgående behov.

Forældre til børn i specialbørnehaven Wagnersvej i Sydhavnen er blevet opmærksomme på, at der er et lovforslag under udarbejdelse, vedrørende obligatorisk børnehaveklasse. Derfor denne henvendelse fra forældrebestyrelsen i børnehaven.

Det vi ønsker er, at der i lovforslaget bliver mulighed for at børn i specialbørnehaverne kan gå i børnehaveklasse, men med en lempelig ordning, så børn med behandlingsmæssige behov, ikke nødvendigvis skal starte fra det fyldte 6 år.

Vi kan se nogle problemstillinger for børn med vidtgående behov, som så vidt vi er orienteret, ikke er belyst. Derfor mener vi, at før uddannelsesudvalget har det rette beslutningsgrundlag, bør der være en undersøgelse af problemstillingerne for børn med vidtgående behov.

Umiddelbart virker forslaget om obligatorisk skolestart i børnehaveklasse ikke som særlig omfangsrigt, da næsten alle børns forældre alligevel tager imod dette tilbud.

På specialområdet er situationen dog noget anderledes. Her er der nemlig ikke nødvendigvis noget tilbud om børnehaveklasse. Det er selvfølgelig at ønske, at børn på specialområdet også får et tilbud om børnehaveklasse, men vi kan se diverse problemstillinger i at gøre det *obligatorisk* fra barnets 6. år.

Obligatorisk børnehaveklasse på specialområdet medfører flytning af opgaver, som specialbørnehaverne i nogle kommuner varetager indtil børnenes 7. år. Vår ressource i specialskoler de samme som i specialbørnehaver, ville det da også være en fin løsning. Men det er desværre ikke tilfældet og derfor har forslaget langtrækkende konsekvenser for de fleste børn på specialområdet.

Handikappede børn er forsinkede i udvikling på et eller flere områder. De har brug for ressourcekrævende hjælp som eksempelvis alternativ kommunikation, påklædning, spisning, medicinering, toiletbesøg eller blot det at bevæge sig fra A til B.

Udover det, har denne gruppe børn ofte brug for behandling i form af fysioterapi, ergoterapi, afspænding, talepædagog og aktiviteter som eksempelvis svømning.

Hvis børnene starter i skole et år tidligere, vil de blive frataget disse behandlingstilbud som eksisterer i specialbørnehaverne. Behandlingstilbuddene eksisterer enten slet ikke eller i meget begrænset omfang på specialskolerne.

Vores bekymring omhandler først og fremmest konsekvenser for børnehaveklasse, vi ønsker selvfølgelig at specialbørnehavens behandlingstilbud og ressourcer er tilgængelige hele vejen igennem specialskolen.

Vi erfarede i 2006, at der er nedsat et skolestartsudvalg, som ifølge kommissorium for skolestartsudvalget udstedt af undervisningsministeriet, blandt andet skulle vurdere hele indskolingsforløbet i folkeskolen, komme med forslag til ændringer samt vurdere konsekvenser for

strukturen. Ydermere vægtedes det, at forslagene især skulle sigte mod bedre tilbud til de svage børn.

Derfor rejste vi problemstillingen overfor skolestartsudvalget i starten af 2006, hvor vi gjorde opmærksom på, at en dybdegående undersøgelse er nødvendig for at kunne vurdere omfanget og konsekvenserne for børn med vidtgående behov. Ifølge skolestartudvalgets rapport, ser det dog ikke ud til at denne undersøgelse har fundet sted, eller i bedste fald nævnes det ikke.

Lige nu eksisterer muligheden for at søge om skoleudsættelse, men vi anser det ikke for at være en optimal løsning, i forhold til også at skabe en obligatorisk børnehaveklasse. Specialområdet er i forvejen præget af stærkt ressourcekrævende procedurer. Vi ønsker at ressourcerne kunne sættes ind på mere trængende områder, end at skulle søge om skoleudsættelse, der i langt de fleste tilfælde indebærer

- Pædagogisk-Psykologisk Rådgivning og vurdering
- Lægelig vurdering og udtalelse
- Specialbørnehavens vurdering og udtalelse
- Forældres incitament
- Sagsbehandler vurdering

Samtidig ser vi også et problem i, at denne mulighed kun vil blive udnyttet af ressourcestærke familier.

Det er unødvendigt at understrege, at vi mener at denne problematik er alt for vigtig til at blive overset i et eventuelt lovforslag.

Vi har, trods *mange* henvendelser, ikke har haft held til at få belyst de ovenstående problemstillinger i tilstrækkeligt omfang. Derfor håber vi, at vi med denne henvendelse kan medvirke til at få iværksat nogle relevante tiltag, så vores specielle børn ikke forsvinder i lovforslaget.

Med venlig hilsen

Forældrebestyrelsen for specialbørnehaven Wagnersvej 23.

Søren Roesen
Christmas Møllers Plads 5, 4th.
2300 København S
Telefon: 26164202
Mail: soren.roesen@get2net.dk

Susanne Jensen

Dorthe Christiansen

Hanne Kisum

Jan Ziegler

Lennart Løfberg

Bemærkningen til § 2. Det fremgår heraf, at professionshøjskolens titel og status som "University College" ikke længere skal være afhængig af en akkreditering. Vi kan endvidere intet sted finde at selve institutionen skal akkrediteres under nogen form. PROSA mener, at akkrediteringsværktøjet er et fornuftigt værktøj til at sikre at institutionerne lever op til det niveau og den kvalitet, der forudsættes for at kunne udbyde en given uddannelse. PROSA ser det derfor som en fejl, at institutionerne ikke længere skal akkrediteres.

Bemærkningen til §§ 3 og 4. Det fremgår her, at udbuddet skal ske på grundlag af en akkreditering, men også på baggrund af regionalpolitiske hensyn. Betyder dette, at et regionalpolitisk hensyn kan vægtes over en negativ akkreditering? Dette finder PROSA overordentligt betænkeligt. Det bør slås fast, at en positiv akkreditering er den altafgørende præmis for et udbud.

Bemærkningen til §54. Det fremgår her, at den midlertidige bestyrelse kan vælge at ansætte rektoren for den etablerede professionshøjskole. PROSA finder, at det vil være rimeligt, om denne opgave tilfaldt den endelige bestyrelse, det er trods alt dem der skal samarbejde og have tillid til rektoren for den etablerede professionshøjskole.

Mange hilsner

På vegne af
Peter Ussing
Formand for PROSA - Forbundet af It-professionelle

Mads Kellermann
Uddannelses- og beskæftigelsespolitisk sekretær
PROSA - Forbundet af It-professionelle
Tlf: 28 68 07 49
Mail: mke@prosa.dk